

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné, Ikotity István*

Az ülésnap megnyitása.....	35461
A bírósági peres és nempere eljárásokra adott általános meghatalmazások közhiteles nyilvántartásáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35461
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	35461
Felszólalók:	
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35463
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	35465
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	35467
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	35469
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	35470
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	35472
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	35472
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	35474
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	35474
A választottbíráskodásról szóló határozati javaslat általános vitája	35475
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35475
Felszólalók:	
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35479
Teleki László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35483
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	35484
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	35487
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	35491
Az ügyvédi tevékenységről szóló törvényjavaslat általános vitája	35492
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35492
Felszólalók:	
Dr. Gulyás Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35499
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35504
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	35508
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	35513
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	35517
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	35521
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	35526
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	35528
Egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	35530
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	35530
Felszólalók:	
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35533
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	35535
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	35540
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	35543
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	35544
Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35544
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35545
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35546
Teleki László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35547
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	35552
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	35553
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	35557
Kissné Köles Erika nemzetiségi szószóló	35561
Teleki László (MSZP)	35564
Dunai Mónika (Fidesz)	35565

Teleki László (MSZP)	35568
Ikotity István (LMP)	35570
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	35570
Az ülésnap bezárása	35572

Az ülésen jelen voltak:

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
22. ülésnapja
2017. május 5-én, pénteken
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim. Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Köszöntöm a munkatársainkat is. Foglalják el helyüket.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 22. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné képviselő asszony, jegyző asszony és Gelencsér Attila jegyző úr lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a bírósági peres és nemperes eljárásokra adott általános meghatalmazások közhiteles nyilvántartásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15358. számon az informatikai hálózatunkon mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy az önök előtt is ismeretes, a tisztelt Ház 2016. november 22. napján fogadta el az új polgári perrendtartásról szóló törvényt, amely 2018. január 1. napján lép hatályba. Az új polgári perrendtartás számos újítást vezet be a hatályos szabályozáshoz képest, amelyeknek célja a polgári per hatékonyságának, azaz az eredményes és észszerű időn belül történő lefolytatásának a biztosítása.

Az új kódex által életre hívott változtatások ugyanakkor természetesen vonják maguk után a jogrendszer felülvizsgálatát, az új jogintézményekhez, új szabályozási megoldásokhoz igazodó jogszabályi környezet kialakításának a szükségszerűségét. Az általam most bemutatni szándékozott törvényjavaslat is az új polgári perrendtartás szabályozásának kiteljesedését szolgálja, a szabályozás új eleméhez szükségszerűen kapcsolódó részletszabályok megteremtésével.

A jelenleg hatályos polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény rendelkezései szerint az általános meghatalmazás csak a nyilvántartást vezető konkrét bíróság előtt pótolja az egyes perekre szóló külön meghatalmazást. E szabályok megreformálása már régóta napirenden van, tekintettel arra, hogy az általános meghatalmazások nyilvántartása jelenleg nem egységes és nem is közhiteles, a nyilvántartás bíróságokként elkülönül, ráadásul a tényleges gyakorlatban még mindig papíralapú.

A 2018. január 1. napján hatályba lépő új polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 71. § (3) bekezdése szerint ugyanakkor az általános meghatalmazások országos és közhiteles nyilvántartását az Országos Bírósági Hivatal elnöke működteti. Az országos elektronikus nyilvántartás lényegi ismérve, hogy abba bármely bíróság, illetve - bírósági végrehajtási cselekményekkel kapcsolatos feladatai ellátása érdekében - az önálló bírósági végrehajtó is közvetlenül betekinthet.

A bírósági peres és nemperes eljárásokban az általános meghatalmazások ilyen módon történő nyilvántartásával hatékonyan biztosítható az általános meghatalmazáson alapuló képviseleti jog fennállásának és terjedelmének azonnali és hiteles igazolása. A törvényjavaslat tehát alkalmas eszközt kínál arra, hogy a képviseleti jogot ne kelljen külön-külön igazolni az egyes bírósági eljárásokban, hanem elegendő legyen annak fennállását csak az egységes nyilvántartásban ellenőrizni.

Az általános meghatalmazást a törvényjavaslat alapján elegendő egyetlen bíróság előtt, a szükséges nyilvántartási eljárás lefolytatásának eredményeképpen bejegyeztetni a nyilvántartásba, és ez már akár az ország összes bírósága előtt kiválthatja az egyedi meghatalmazást. Mindez adminisztrációs terhektől mentesíti a bíróságokat, mert nem kell valamennyi érintett bíróságon bejegyeztetni az általános meghatalmazást és lefolytatni az ezzel kapcsolatos nyilvántartási eljárást, ha a fél több bíróság előtti eljárásra kívánja feljogosítani a képviselőjét.

Az új szabályozás várhatóan a bírósági eljárások elhúzódásának mérséklésében is szerepet játszhat, mert nem lesz szükséges a felet a képviseleti jog igazolására például a bírósági tárgyaláson külön felhívni és erre tekintettel adott esetben magát az eljárási cselekményt is elhalasztani.

Más szempontból nézve az adminisztrációs terhektől mentesülnek az eljárásban részt vevő felek is, mert - ahogy az már korábban is említésre került - szükségtelemmé válik a fennálló képviseleti jog különböző eljárásokban történő ismétlődő igazolása, ha a fél több bíróság előtt folyamatban levő különböző eljárásokkal összefüggő képviseletre hatalmazza meg ugyanazt a képviselőjét. Nem kell továbbá a félnek valamennyi érintett bíróságon nyilvántartásba vetetnie általános meghatalmazását, elegendő lesz ezt egy alkalommal megtennie.

A törvényjavaslat konkrétan meghatározza a nyilvántartás adattartalmát, valamint eljárási rendet határoz meg a nyilvántartásba történő adatbejegyzés vizsgálatára, és hiánypótlást tesz lehetővé, ha az adatbejegyzés iránti kérelem hiányosságait orvosolni szükséges.

Az adatbejegyzés iránti kérelem megfelelő előterjesztését formanyomtatvány alkalmazásának követelménye segíti. Az adatbejegyzés iránti kérelem a szükséges feltételek fennállásának hiányában elutasítható, azonban a jogorvoslati jog természetesen rendelkezésre áll. A közhitelesség és naprakészség biztosítása érdekében a bejegyző bíróság hivatalból is átvezetheti a nyilvántartáson azokat az adatváltozásokat,

kat, amelyeket különösen más hatósági nyilvántartások - például cégnyilvántartás - adatai alapján saját maga észlel. A szabályozás a Ptk. általános meghatalmazásokra vonatkozó rendelkezéséhez is igazodik. Amennyiben öt év elteltével az általános meghatalmazás a Ptk. alapján hatályát veszti, a rendszer automatikusan törli a nyilvántartásból a meghatalmazást.

A törvényjavaslat részletesen tartalmazza a nyilvántartás adatainak megismerésével és kezelésével összefüggő garanciális eljárási szabályokat, kiemelten érvényesítve a kezelt adatok megfelelő szintű védelmét.

A törvényjavaslat tehát az új polgári perrendtartás szabályozási koncepciójában célként kitűzött perhatékonyság kiteljesedését szolgálja, egyben a modern kor kihívásaihoz és technológiai lehetőségeihez illeszkedő nyilvántartási rendszer megvalósítását célozza.

Tisztelt Ház! Általános jelleggel kívántam bemutatni a bírósági peres és nemperes eljárásokra adott általános meghatalmazások közhiteles nyilvántartásáról szóló törvényjavaslat célját, a szabályozás lényegi ismérveit, annak remélt társadalmi hatásait. Hangsúlyozom ugyanakkor, hogy ez a javaslat az önök által már elfogadott új polgári perrendtartáshoz kapcsolódik, az új kódex általános meghatalmazásokra vonatkozó szabályozásának megfelelő alkalmazásához szükséges törvényi szintű rendelkezéseket tartalmazza.

Kérem a tisztelt Országgyűléstől a törvényjavaslat megvitatását és elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartii sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Vitányi István képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés által elfogadott, 2018. január 1-jén hatályba lépő, polgári perrendtartásról szóló törvény már az általános meghatalmazások országos és közhiteles nyilvántartásáról rendelkezik. Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy a közhiteles, elektronikus és az eljáró bíróságok által közvetlen hozzáféréssel elérhető általános meghatalmazások országos nyilvántartásával hatékonyabban biztosítsuk az általános meghatalmazáson alapuló képviseleti jog fennállásának és terjedelmének hiteles igazolását a bírósági peres és nemperes eljárásokban. Ennek értelmében a javaslat által meghatározott nyilvántartási rendszer lehetőséget teremt akár több bíróság előtti eljárásra is jogosító általános meghatalmazás nyilvántartásba vételére, amely egyaránt kedvezően hat a bíróságokra és az eljárásban részt vevő felekre is, hiszen adminisztrációs tehertől mentesülnek a felek.

Azt mondhatjuk, hogy a gyakorlatban az általános meghatalmazás nyilvántartásba vételének nem-

peres eljárását ezentúl a kérelmező lakóhelye szerint, amennyiben pedig jogi személy, a belföldi székhely szerint illetékes fővárosi, illetőleg megyei törvényszék fogja lefolytatni. Ebből következik, hogy az országos nyilvántartásba felvett általános meghatalmazás alapján azután a megbízott már bármely bíróság előtt intézheti megbízója ügyeit.

Ahogy az a törvényjavaslat részletes indokolásában is megtalálható, az előterjesztés hatálya a polgári és a közigazgatási ügyekben eljáró bíróságok előtti eljárásra jogosító általános meghatalmazások adatainak nyilvántartására terjed ki, viszont nem terjed ki a büntetőeljárásra, illetve többek között azokra a nemperes eljárásokra sem, amelyek nem minősülnek bírósági nemperes eljárásnak.

(9.10)

Példának okáért a fizetési meghagyási eljárásra a javaslat hatálya nem terjed ki, amely köztudottan a közjegyző hatáskörébe tartozó polgári nemperes eljárás, ugyanakkor kiterjed a végrehajtási eljárásra, amely a bíróság hatáskörébe tartozó polgári nemperes eljárás. Említésre méltó továbbá, hogy a nyilvántartásban feltüntetendő adatkör egyrészt a meghatalmazó és a meghatalmazott személyének egyértelmű beazonosíthatóságát, másrészt az általános meghatalmazás fennállásának vagy törlésének, illetve a képviseleti jog korlátozása esetén a meghatalmazás terjedelmének a közhiteles tanúsítását szolgálja.

Tisztelt Ház! Fő szabály szerint, ha az általános meghatalmazásból más nem tűnik ki, az ellenkező bizonyításig vélelmezni kell, hogy az bármely, e törvény hatálya alá tartozó bírósági eljárásban történő képviseletre jogosít. Az általános meghatalmazás ugyanakkor korlátozható. A korlátozás alkalmával a meghatalmazásból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy annak hatálya mely ügykörre terjed ki, a meghatalmazás terjedelmét pedig a nyilvántartásban fel kell tüntetni. A nyilvántartásba történő adatbejegyzés iránti kérelmet formanyomtatványon kell előterjeszteni, amelynek tartalmát végrehajtási rendelet fogja meghatározni. Erre az előkészületre azért van szükség, mert a formanyomtatvány értelemszerű kitöltése esetén várhatóan kevesebb alkalommal lesz szükség a bíróság részéről hiánypótlási felhívás kiadására.

Megjegyzem, az esetleges visszaélések kiküszöbölését szolgálja, hogy az általános meghatalmazás bejegyzése, illetőleg terjedelmének, időbeli hatályának módosítása iránti kérelmet fő szabály szerint a meghatalmazó terjeszti elő. Azonban a meghatalmazott elfogadó nyilatkozatának igazolása feltétele a nyilvántartásba történő bejegyzésnek.

Összességében elmondható, hogy az új polgári perrendtartás bevezeti az általános meghatalmazások országos, egységes elektronikus nyilvántartását, amelynek közhitelesnek kell lennie, működéséért az OBH elnöke tartozik felelősséggel, továbbá az általános meghatalmazás ezentúl akár az ország összes bírósága előtt folyó eljárásra is érvényes lehet.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció - egyetértve a kormánnyal - szükségé-

gesnek tartja az általános meghatalmazások körét egységessé és országossá tenni, hiszen a Pp. szabályozási koncepciójában célként kitűzött perhatékonyosság kiteljesedését szolgálja, egyben a modern kor kihívásaihoz és technológiai lehetőségeihez illeszkedő nyilvántartási rendszer kialakítását célozza. Kérem, hogy támogassák önök is az indítványt, illetőleg a javaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a Jobbik Magyarországért Mozgalom a parlamentbe került, már akkor, illetve azt megelőzően programjában is meghirdette azt, hogy ami a bírósági eljárásokat bármilyen formában gyorsítja, hatékonyabbá teszi a bíróságok működését, azt maga is támogatja, illetve mi magunk is ilyen javaslatokat terjesztünk elő, illetve a kormányra kerülésünket követően is ekképpen fogunk eljárni, ugyanis nagyon fontosnak tartjuk, hogy minél hatékonyabbak, minél gyorsabban legyenek a bírósági eljárások.

Jelen pillanatban, amikor ezt a törvényjavaslatot tárgyaljuk, akkor is egy nagyon kicsi szegmense ennek a gyorsításnak, de akkor is mindenképpen egy előremutató dolog, amivel találkozunk. Miért is? Azért, mert az eddig hatályban lévő, illetve ez év végéig hatályban lévő polgári perrendtartási törvény, az 1952. évi III. törvény a következőképpen szabályozza az általános meghatalmazásokat. A nyilvántartásba vett általános meghatalmazás a nyilvántartást vezető bíróságnál pótolja az egyes perekre szóló külön meghatalmazást. Ebből is kiderül, hogy csak és kizárólagosan egy, azaz egy bíróságon, ahol nyilvántartásba vették, csak ott pótolja a külön meghatalmazást, tehát tulajdonképpen ez nem sokat gyorsít a folyamatokon. Nyilván amikor egy cégtől egy ügyvéd, például aki folyamatos megbízással dolgozik, és sok pere van, be van jegyezve, és általában a székhelye szerint illetékes bíróságon jár el, akkor nyilván segít, mert akkor nem kell egyedi ügyekben a meghatalmazást becsatolni. De abban a pillanatban, amikor már más székhelyű bíróságon kell eljárnia, akkor ez az általános meghatalmazás nem érvényes, illetve amennyiben azt akarja, hogy érvényes legyen, akkor mindazokon a bíróságokon, amelyeken általában el szokott járni, mindig le kell adni, le kellett adni ezt az általános meghatalmazást, és ezt nyilvántartásba kellett vetetni.

Ez a jogszabály most ezen a folyamaton egyszerűsít, illetve gyorsít. Mi a célja a szabályozásnak? Egyrészt hogy közhiteles legyen, ami nagyon fontos, mert az eddigi nem volt közhiteles. A második az, hogy elektronikus eljárás keretében történik, illetve az eljáró bíróságok által közvetlen hozzáféréssel elérhető maga a rendszer, és ez országos nyilvántartás lesz. Ami a legfontosabb, hogy közhiteles, tehát min-

denki számára közhitelesen tartalmazza, hogy ez az általános meghatalmazás létezik, nem létezik, annak a terjedelmét, időbeli korlátait is tartalmazza. Elektronikus, ami azt jelenti, hogy ehhez hozzáférhet mindenki, aki az elektronikus rendszeren belül van. Minden bíróság számára a közvetlen hozzáférés lehetősége adott, és ez országos szinten. Tehát ha benéz egy bíró a legtávolabbi, például egy nyíregyházi törvényszéken tárgyalt ügybe, később átkerülne máshova, vagy aki be van jegyezve a nyíregyházi törvényszéken, és adott esetben egy szombathelyi törvényszéken tárgyal, akkor oda is érvényes lesz az új általános meghatalmazás, természetesen amennyiben ez korlátozásokat nem tartalmaz.

Kiknek egyszerűsíti az eljárást? Nyilván a bíróságok eljárását egyértelműen egyszerűsíti, hiszen nem kell minden bíróságon nyilvántartásba venni, csak egy bíróságon lesz, illetve nyilván a felek, illetve az ügyvédek dolgát is egyszerűsíti, hiszen csak egy bíróságon kell bejelenteni ezt az állandó meghatalmazást, és ezzel minden bíróságra kiterjedően fog működni.

A törvényjavaslat általános indoklása szerint a javaslat a célként kitűzött perhatékonyosság kiteljesedését szolgálja. Hát ez igaz, és ez nagyon fontos, azonban azt is látni kell, hogy ez egy kicsi szegmense érinti csak a perhatékonyágnak, de mindenképpen pozitív. A képviselet jogi tényét és az általános meghatalmazás terjedelmét igazolja ez az új általános meghatalmazás. Bármely bírósági eljárásban történő képviseletre jogosít mind a peres, mind pedig a nemperes ügyszakban.

A jogszabály meghatározza az időbeli korlátját is ennek az általános meghatalmazásnak, amikor is azt mondja, hogy maximum ötéves időtartamra adható, tehát egy határozatlan idejű általános meghatalmazás is öt év múlva hatályát fogja veszíteni. Ezt a kérelmező lakóhelye szerint illetékes bíróságon, illetve törvényszéken kell kezdeményezni, és ő fogja ezt nyilvántartásba venni. Ez is azt szolgálja, hogy minél közvetlenebbül, minél könnyebben lehessen beadni. Nemperes eljárás keretében a bíróság 15 napon belül majd dönt erről. Természetesen elutasítás esetén, mint minden esetben, itt is van helye fellebbezésnek, ahol majd a másodfokon újabb 15 nap áll rendelkezésre, hogy döntsön. Mindez csak az elutasításra vonatkozik.

A nyilvántartást, mint már mondtam, elektronikus módon kell vezetni, és az elektronikus formában történő nyilvántartás biztosítja azt, hogy közvetlenül azonnal az ország bármely bíróságáról ez elérhető legyen. Az informatikai alkalmazásáért az OBH elnöke felel, és ő is az, aki működteti ezt a rendszert. Ezáltal lesz meg a közvetlen hozzáférés. Minden bíróság jogosult ezeket a kezelt adatokat megismerni - természetesen ingyenesen - és kezelni is. Mindez az új polgári perrendtartással együtt majd 2018. január 1-jével lép hatályba.

Mindamellet, mivel egyértelműen a jogszabály előremutató, kizárólagosan szakmai, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom a törvényjavaslatot támogatja.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(9.20)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Évenként a bíróságokra több mint 200 ezer peres ügy és közel 1 millió nemperes ügy érkezik, amelyek hatékony és időszerű lefolytatásához a jelenleg hatályos polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény nem nyújt megfelelő jogi keretet, az ügyhátalékok évről évre csak tovább halmozódnak, az ügyek pedig csak húzódnak. Ezért vált legfőképp szükségessé a polgári perrendtartás megújítása az új Pp. megalkotásával.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tisztelt Ház által 2016. november 22-én elfogadott és 2018. január 1-jén hatályba lépő új polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény, eltérve a régi Pp.-től, már az általános meghatalmazások országos és közhiteles nyilvántartásáról rendelkezik. A régi Pp. 73. §-ának rendelkezése szerint az általános meghatalmazás csak a nyilvántartást vezető adott bíróságnál pótolja az egyes perekre szóló külön meghatalmazást. A közhiteles elektronikus és az eljáró bíróságok által közvetlen hozzáféréssel elérhető általános meghatalmazások országos nyilvántartásával ugyanakkor hatékonyabban biztosítható az általános meghatalmazáson alapuló képviseleti jog fennállásának és terjedelmének azonnali és hiteles igazolása a bírósági peres és nemperes eljárásokban. A törvényjavaslat hatálya alapvetően azokra a bírósági eljárásokra terjed ki, amelyekben a polgári eljárásról szóló törvényt, illetve a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényt kell alkalmazni, vagy amelyekben e jogszabályok rendelkezései mögöttesen alkalmazandók.

Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy a törvény hatálya nem terjed ki a büntetőeljárásra, illetve többek között azokra a nemperes eljárásokra sem, amelyek nem minősülnek bírósági nemperes eljárásnak. Így például a törvény hatálya nem terjed ki a fizetési meghagyásos eljárásokra, amely a közjegyző hatáskörébe tartozó polgári nemperes eljárás, ugyanakkor kiterjed a végrehajtási eljárásra, amely a bíróság hatáskörébe tartozó polgári nemperes eljárás.

Az országosan egységes bírósági nyilvántartás működtetésének és az abban szereplő adatok kezelésének célja az általános meghatalmazáson alapuló képviseleti jog tényének és az általános meghatalmazás terjedelmének az igazolása. Az általános meghatalmazás nem a nyilvántartásba történő bejegyzéssel jön létre, vagyis nem konstitutív, hanem deklaratív hatályú, melyről a bejegyzett általános meghatalmazás esetén az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy fennáll, a nyilvántartásból törölt adatnál pedig, hogy nem áll fenn. Fő szabály, hogy amennyiben az általános meghatalmazásból más nem tűnik ki, úgy

az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy az bármely, e törvény hatálya alá tartozó bírósági eljárásban történő képviseletre jogosít, az általános meghatalmazás ugyanakkor korlátozható.

Az általános meghatalmazás és az azzal összefüggő adatváltozások a nyilvántartási eljárás lefolytatásának eredményeképp kerülnek nyilvántartásba bejegyzésre. A nyilvántartási eljárás lefolytatására a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság fő szabály szerint a nyilvántartásba vételt kezdeményező kérelmező belföldi lakóhelye, ennek hiányában belföldi tartózkodási helye, vagy ha a kérelmező nem természetes személy, akkor belföldi székhelye szerint illetékes törvényszék. Ha a bejegyzésre jogosult bíróság e fő szabály szerint bármely okból nem állapítható meg, például annak okán, hogy a meghatalmazó külföldi székhelyű gazdasági társaság, akkor a kisegítő illetékességi szabály alapján az eljárásra kizárólagosan a Fővárosi Törvényszék válik illetékessé. A nyilvántartásba történő adatbejegyzés iránti kérelmet formanyomtatványon kell majd előterjeszteni, melynek tartalmát külön végrehajtási rendelet fogja pontosan meghatározni.

Az esetleges visszaélések kiküszöbölését szolgálja, hogy az általános meghatalmazás bejegyzése, illetve terjedelmének, időbeli hatályának módosítása iránti kérelmet fő szabály szerint a meghatalmazó terjesztheti elő. A fő szabály alóli kivételként a meghatalmazott is előterjesztheti az ez irányú kérelmét, ha a törvény rendelkezése alapján kötelező jogi képviselet ellátására jogosult.

A nyilvántartási eljárás polgári nemperes eljárás. A törvény által nem szabályozott eljárási kérdések tekintetében mögöttes jogszabályként a Pp. vonatkozó rendelkezései alkalmazandók, a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő értelemszerű eltérésekkel. A bejegyző bíróság a kérelemről annak a bírósághoz történő beérkezésétől számított 15 napon belül határoz. A bejegyző bíróság megvizsgálja, hogy a kérelem, valamint az annak alátámasztására szolgáló okiratok alakszerűsége, illetve tartalma a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelel-e. Ha a beadvány a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek minden szempontból megfelel, akkor a bejegyző bíróság az adatokat végzéssel nyilvántartásba veszi, amennyiben pedig nem, úgy végzéssel elutasítja. A bejegyző végzést, illetve a kérelmet érdemben elutasító végzést úgy a meghatalmazónak, mint a meghatalmazottnak is kézbesíteni kell, a végzéssel szemben pedig jogorvoslattal lehet élni.

Ha a bejegyző bíróság a nyilvántartási eljárás eredményeként azt állapítja meg, hogy a bejegyzett általános meghatalmazás bármely okból megszűnt, például azt visszavonták vagy érvénytelen, az általános meghatalmazást fő szabály szerint törli a bíróság a nyilvántartásából. Ez alól egy esetben van kivétel, amikor az általános meghatalmazás a Ptk. 6-16. §-ára tekintettel öt év elteltével a törvény erejénél fogva hatályát veszti. Ebben az esetben a nyilvántartás vezetésére szolgáló informatikai alkalmazás az általános meghatalmazást automatikusan törli a nyilvántartásból, de az automatikus törlés tényéről a

meghatalmazót és a meghatalmazottat is a bejegyző bíróságnak értesítenie kell.

Az elektronikus nyilvántartás vezetése és üzemeltetése az Országos Bírósági Hivatal elnökének a feladata. Ennek keretében a nyilvántartás vezetésére és az abból történő adatszolgáltatás teljesítésére szolgáló informatikai alkalmazást szintén az OBH elnöke működteti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója támogatja a bírósági peres és nemperes eljárásokra adott általános meghatalmazások közhiteles nyilvántartásáról szóló T/15358. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség kettőperces és további rendezés felszólalásokra. Ennek megfelelően a Fidesz képviselőcsoportjából Turi-Kovács Béla képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Vejkey képviselőtársam helyesen mutatott rá, hogy a polgári perrendtartás változásával s ebből következően olyan jogszabályoknak kell következnie, amely a polgári perrendtartás érvényesülését és annak a jó hatályosulását képes szolgálja.

Előljáróban azonban hadd ejtsek néhány szót arról a polgári perrendtartásról, amely még hatályban van. Ez a polgári perrendtartás rendszereken átívelően, azt kell mondanom, hogy kifejezetten jól szolgálta a magyar jogrendet. Jól szolgálta azért, mert egyrészt mindig tudott alkalmazkodni a változó helyzetekhez, másrészt pedig azért - és ezt figyelmébe ajánlanám a törvényhozóknak, figyelmébe ajánlanám a kormánynak is -, mert olyan nagy történelmi hagyományok figyelembevételével készült el, amelyek a rendszertől nagymértékben függetlenek voltak. Olyan kiváló jogtudósok működtek közre, akiknek a véleménye, a megalapozott véleménye nem volt kétségbe vonható, legalábbis a kor akkori tudása és ismeretei szerint. Az azonban kétségtelen, hogy napjainkra szükségszerűvé vált egy új polgári perrendtartás megalkotása.

A most előttünk lévő törvényjavaslattal kapcsolatban két dologra szeretném felhívni a figyelmet. Az egyik magának a meghatalmazásnak a korlátozási lehetősége. Egyértelművé kell tenni, hogy a korlátozásnak, ha korlátozást akar a megbízó fél, annak ténylegesen ki kell tűnnie, ellenkező esetben ezek jogvitákra adhatnak okot. Ezért felhívnom a figyelmet arra, hogy amikor a végrehajtásra vonatkozó utasítások, törvények megjelennek, akkor ezekre szíveskedjenek külön figyelemmel lenni.

Ami miatt azonban ténylegesen szót kértem, az egy másik olyan kérdés, amely nekem régi-régi veszszóparipám, és ez a fizetési meghagyások ügye. A bírósági nemperes eljárások területén a fizetési meghagyások azért kerültek ki az általános meghatalma-

zás köréből, mert ezek közjegyzői hatáskörbe tartoznak. De helyes-e ez? Már nagyon régi álláspontom az, hogy a bíróságtól kivonni a nemperes eljárásokból a fizetési meghagyásokat nem volt szerencsés. Azért sem volt szerencsés, mert ennek annak idején egyetlen igazi oka volt, és ezt ma nyugodtan elismerhetjük: a munkateher csökkentése.

(9.30)

Annak a csökkentése, hogy egyáltalán eleget lehessen tenni, de ma már ezek elektronikus eljárás alapján működő ügyek, olyan elektronikus eljárás alapján működő ügyek, amelyeknél jószerevével olyan nem jogképzett emberek működnek közre a közjegyzők részéről is, akik nem jogképzett emberek, akik ezeket az elektronikus ügyeket kezelni és ellátni tudják. A bíróságok esetében pontosan úgy, mint ahogy ezt elmondtam sokszor a földhivatalok esetében, magának az állandó felügyeleti lehetőségnek a garanciája az, ami ilyen körülmények között nem jelenik meg, pedig ez szerencsés lenne. A fizetési meghagyásoknak egy nagyon jelentős része ugyanis komoly érdekeket érint. Olyan érdekeket érint már az első lépésnél, akkor, amikor egy fizetési meghagyás kibocsátására kerül sor, amelynél meggyőződésem szerint a bíróság valamilyen szinten való jelenléte szükségszerű. Ez az egyik észrevételem.

A másik, amit nagyon fontosnak gondolok e tekintetben: ha már egyszer annak idején komoly indok volt a munkateher kérdése, és komoly indok volt az, hogy a munkateher csökkentése miatt következzen be egy ilyen változás, ma, úgy gondolom, amikor ez már egy megoldható ügy, akkor van egy másik szempont. A bíróságoknak bevételekre van szükségük. Ahhoz, hogy a mai helyzeten a bíróságokon belül és a bírósági ellátáson belül, az ő technikai felszereltségüknek az állandó építése... - amiért a kormány rengeteget tesz, ehhez eszközök kellene. A fizetési meghagyásos eljárás az egyik eszköz. Meg kell mondanom, hogy ez egy olyan eszköz, amely ha a bíróságoknál jelenik meg, akkor talán a köz érdekében egyenesen és jobban hasznosulhat.

Következésképpen én megfontolásra ajánlom az igen tisztelt kormánynak, hogy a fizetési meghagyásos ügyeknek a rendezésére, bíróság felé történő rendezésére előbb vagy utóbb sor kerülhetne. Összességében az elhangzottak alapján, és mindaz, ami a törvényjavaslatban van, fontos lépés. Olyan lépés, amely technikailag is, jogilag is egyszerűsíti is egyfelől, másfelől pedig biztonságosabbá teszi ezeknek az általános meghatalmazásoknak az ügyét, ezért a magam részéről a törvényjavaslatot támogatom. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Ígérem, hogy rövid leszek. Csak

egy dologra hívnám fel a figyelmet, ha már meghatalmazásokról beszélünk, és nem szeretném újra megismételni, amit Gyüre Csaba elmondott. Ez a törvény támogatható, nagyon örülünk neki.

Az egy másik kérdés, hogy erre esetleg külön törvényt kell-e elfogadni vagy korábban bepasszintható lett volna egyéb rendelkezések közé, de ez mindegy is ilyen szempontból. Tehát ez már egy ilyen jogi, rendszertani vita lenne. Az biztos, hogy az általános meghatalmazások nem túl sok logikával bírtak, hogy csak az adott bíróságnál lehetett erre hivatkozni, illetve eljárni, és ha valaki egy másik bíróság előtt akarta képviselni az ügyfelét, akkor ott végig kellett ezt a procedúrát vinnie, ergo akkor ennyi erővel nyilván egy sima eseti meghatalmazással is oda tudott állni.

Ami viszont felszólalásra késztetett, az egy olyan helyzet, amit államtitkár úrnak szeretnék felvetni. Az elektronikus ügyintézés esetében - ha valaki ügyvéddel jár el - minden iratot elektronikusan kell benyújtania a bíróságokra, és ez kötelező. Ezt csak így fogadhatják el. Felmerült egy olyan kérdés, amire az OBH-tól sem tudunk kielégítő választ kapni, hogy mi van akkor, ha valaki az első tárgyalásra megy el, vagy éppen az ügyfél az utolsó pillanatban hatalmaz meg ügyvédet, viszi a leírt meghatalmazást papíralapon, akkor a bíróságok esetében van egy eléggé megosztott és bíróságokként eltérő jogalkalmazás, hogy akkor ezt a papíralapú meghatalmazást, amit először odaad a bíróságnak, elfogadhatják-e vagy nem.

Az OBH elnöke úgy tájékoztatott engem egy kérdésre, hogy elfogadhatják, ha később benyújtja írásban, de az a probléma, hogy amire az OBH elnöke hivatkozik, azok a jogszabályok nem győztek meg engem. Tehát hiába kaptam én egy értelmezést, tehát az OBH elnöke, úgy tűnik, jó irányba értelmezné a jogszabályokat, ami az ügyvédeknek és az ügyfeleknek pozitív, viszont a gyakorlat mást mutat a bíróságokon, és attól tartok, hogy itt jogalkotói fellépés lesz szükséges. Tehát abban az esetben, ha valaki egy meghatalmazást először első körben csatol és el szeretne járni az ügyfele nevében, akkor ezen meghatalmazást papíralapon is benyújthassa. Ezt a törvényekben egyértelművé kellene tenni, nem feltétlenül ebben a törvényben, de ez egy égető probléma, és utána természetesen minden egyéb dokumentumot már tud a bíróságnak elektronikusan küldeni, és így lenne ez egy logikus és a bíróságok számára is egyértelmű rendszer. Itt úgy próbálják - ahogy hallottam - áthidalni ezt a problémát, hogy mondjuk, szóban adják a meghatalmazást és jegyzőkönyvbe diktálják, a bíróság, akár a bírósági tárgyaláson.

Akkor viszont felmerül a kérdés, hogy mennyivel jobb szóban ott lediktálni, mint egyébként elfogadni első alkalommal papíralapon. Tehát ezt azért szerettem volna itt elmondani, mert ez jogalkotói feladat lesz, hogy ezt tisztázzuk. Nagy a káosz ilyen szempontból. Én is azt gondolom, bár az elektronikus ügyintézésnek nagy támogatója vagyok, és erre kell készíteni a bíróságokat, a közigazgatást, államigazgatást, de ebben az esetben, a meghatalmazások első körben való csatolása esetében azt hiszem, úgy járnánk el helyesen, ha azt még papíralapon is

be lehetne nyújtani, és utána ezek után minden más dokumentumot elektronikusan. De várom természetesen a képviselőtársaim véleményét, hozzászólását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Vejkey Imre képviselő úr kettőperces felszólalásra kért lehetőséget. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Staudt Gábor képviselőtársam felvetett egy problémát. Azt a problémát vetette fel, hogy mi a jogi helyzet akkor, ha a jogi képviselővel eljáró fél a bíróságon nyújtja be az ügyvédi meghatalmazást. Mi a helyzet ekkor? És képviselőtársam mondta, hogy az OBH elnöke kiadott egy iránymutatást arra vonatkozólag - én erről nem tudok, de ha kiadta, akkor álláspontom szerint az OBH elnöke tévedett -, hogy ebben az esetben be kell fogadni ezt a meghatalmazást.

Én úgy gondolom, hogy ebben az esetben nem lehet azon a tárgyaláson az adott perképviselőt ellátni. Azért nem lehet, mert ha ügyvéddel képviselteti magát a fél, akkor kötelező az e-per alkalmazása. Az e-per alkalmazása kapcsán pedig csak elektronikus úton lehet bármilyen okiratot benyújtani a bírósághoz. Ez azt jelenti, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy magát az ügyvédi meghatalmazást is csak így lehet, ezáltal lehet benyújtani a bírósághoz.

Én úgy gondolom, hogy az a megfelelő eljárás ebben az esetben, ha maga a jogi képviselő nem tud felszólalni, azonban ott marad adott esetben a bírósági tárgyaláson az ügyfele mellett, és ott neki akkor tud bizonyos tanácsokat adni, de önmaga akkor - mint jogi képviselő - nem tud felszólalni, mert nincs megfelelően a Pp. rendelkezései szerint benyújtva az ügyvédi meghatalmazása. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy gondolom, képviselő úr félreértett valamit. Staudt Gábor egy hozzá írott levélre hivatkozott és nem egy kiadott irányelvre, de Staudt Gábor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Igen, elnök úr, így a pontos, hogy egy hozzám írott levélben. Viszont Vejkey Imrének igazat adok annyiban, hogy ez egyfajta jogértelmezésnek tekinthető, nem a bíróságoknak megküldött, hanem számomra megküldött, de nyilvánvalóan ez egy nyilvános anyag.

Ha tehát ezt valaki elkéri, én odaadom neki, és a bíróság előtt lebegteti, akkor ez problémát okozhat, hiszen mondjuk, a bíróság előtt egy olyan papír, amin az OBH elnöke hivatalos eljárásban egy országgyűlési képviselőnek tájékoztatást ad, az ha nem is jogforrás, de egyfajta jogértelmezésre vagy jogértelmezési vitára okot adhat. De egyébként egyetértek

azzal, hogy amit Vejkey képviselőtársam mondott, az a jogi helyzet. Az a jogi helyzet, tehát ez a tájékoztatás, amit én kaptam, jó szándékból íródott, de egy kicsit túlmélt a jogszabályoknak a konkrét megfogalmazásán.

(9.40)

Tehát ezt abszolút így látom én is, hogy sajnos első körben vagy a tárgyaláson a papíralapú meghatalmazást nem lehet befogadni, viszont azzal nem értek egyet, hogy jó, hogy ez így van. Tehát módosítani kellene a törvényeket, ezért is szólítottam meg az államtitkár urat, hogy ez a probléma szakmailag fusson egy kört a minisztériumban és később akár egy salátatörvényben. Tehát ez nem egy olyan fajsúlyos dolog, illetve fajsúlyos dolog, de nem egy külön törvényt kell erre majd behozni, hanem ez, mondjuk, egy igazságügyi salátatörvényben teljes mértékben elfér; ez egy olyan téma, amit lehetne és kellene is módosítani.

Annál is inkább így van ez, hiszen amit Vejkey képviselőtársam mondott, hogy ott ül a jogi képviselő, de nem tud részt venni, ez nem a perhatékonyt segíti elő, illetve lehet, hogy emiatt húzódik el egy következő tárgyalásra vagy akár egy azutáni tárgyalásra akár az érdemi tárgyalás megkezdése vagy akár a döntéshozatal. Arról meg nem is beszélve, hogy adott esetben, ahogy elmondtam, a szóbeli meghatalmazással... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Normálban kérem szót, elnök úr, bocsánat. *(Az elnök jelzésére.)* Köszönöm. Nem leszek hosszú, ígérem.

Tehát egy ilyen szóbeli meghatalmazás esetében úgy tűnik, hogy ezt egy szóbeli meghatalmazással lehet korrigálni, vagy akkor lehet, hogy... *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Az államtitkár úr nemlegesen bólogat. Akkor lehet, hogy még ez is kérdés, hogy egy szóbeli meghatalmazás ott, a bírósági tárgyaláson megtehető-e. Ha megtehető, akkor azért problémás, mert egy írásban előre megszerkesztett okirat mindig könnyebben kezelhető, egy csatolható dolog. A másik esetben, ha meg nem lehet, akkor még így se lehet kiküszöbölni, és akkor végképp felmerülhet a perhatékonyt sérelme, és emiatt ezt a helyzetet mindenképpen kezelni kell.

Azt is el kell mondjuk, és a jogászok kollégák a teremben ezt biztos jól tudják, akár jobban, mint én, hogy sok esetben az ügyfél az utolsó pillanatban hatalmaz meg egy ügyvédet, akár egy nappal előtte. De ha néhány nappal előtte, akkor is, amíg beküldi az elektronikus rendszerbe a meghatalmazást, nem biztos, hogy odaér. És lehet egy olyan függő helyzet is, ilyenről is hallottunk már, hogy elküldte az ügyvéd, de valami miatt nem érkezett meg a bíróságra, és akkor ott állnak a felek. Mindenki jó szándéka adott és nem vonható kétségbe, viszont a tárgyalást nem lehet érdemben lefolytatni.

Tehát tényleg nem szeretném elhúzni ezt a kérdéskört. Arra kérem az államtitkár urat, hogy ezt a problémát előbb-utóbb oldjuk meg. Ez is a perhatékonyt és a tárgyalások, a perek a gyorsabb vite-

lét, illetőleg az ügyfelek érdekét képviseli. Nem hiszem, hogy egy írásbeli meghatalmazással az egész e-ügyintézés, e-perrendszer bedőlne. Azt hiszem, ez egy előremutató és a szakma által is elvárt módosítás lenne. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gyüre Csaba képviselő úr következik ismételt felszólalásra. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is csak néhány mondatot mondanék azzal kapcsolatban, amit Staudt Gábor felvetett. Valóban jól mondta el és mutatta be azt a helyzetet, hogy az ügyfelek nagyon gyakran tényleg az utolsó pillanatban jutnak oda, hogy ügyvédet találnak, hiszen bizalmi dolog és nagyon nehéz dolog a megfelelő ügyvéd kiválasztása, és sokszor az utolsó pillanatban kerülnek oda. Ebben az esetben valóban problémás az ügyvédi meghatalmazás leadása.

Az elektronikus eljárással kapcsolatban egyértelmű volt a bevezetésekor, hogy mi ennek a célja. Nyilván a gyorsaság, a perhatékonyt, az egyszerűbb pervitel, az iratok egyszerűbb beadása, a kézbesítés felgyorsítása, tehát ezek a jogszabály céljai. Egyértelmű, hogy azon probléma kapcsán, amit Staudt Gábor felvetett, ha nem oldjuk meg ezt a problémát, akkor ez a része éppen hogy nem felel meg a jogszabálynak, hiszen éppen hogy lassítja az ügymenetet, éppen hogy egy tárgyalással többet kell akkor beiktatni; az első tárgyalást érdemi tárgyalás nélkül kell elnapolni. Ez hónapos, fél éves elhúzódtat fog hozni. Ebben az esetben mindenképpen szükséges lenne, hogy elfogadható legyen.

Valóban törvényi szinten kellene ezt szabályozni ahhoz, hogy maga a törvény célja, a módosítások célja, az eljárás bevezetése minden tekintetben megfeleljen a célnak. Ezért szerintem is törvénymódosítás lenne szükséges. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További felszólalásra senki sem jelentkezett, így az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is köszönöm képviselőtársaimnak a támogató hozzáállását a javaslatához, de néhány kérdés is elhangzott, és ezért szólnék egypár szót.

Turi-Kovács Béla képviselőtársam említette a fizetési meghagyások közjegyzői rendszerből való kisorolását. Az adatokat tekintve mi úgy látjuk, hogy körülbelül 6 százalék az, ami bírói útra kerül, tehát ez a forma tényleges teherkönyítést jelent a bíróságok működésében. A bevételi oldal és a bíróságok érdekeltsége pedig nem köthető az ügyek számához,

és ez így nagyon jól van, tehát a bíróságok ne aszerint dolgozzanak, hogy az ügyeket hogyan bírálják el, vagy hogy mekkora ügyszámuk van. Ezt külön ágon kell finanszírozni.

A Pp.-re vonatkozó történetiség: 1911-től a Pp. hagyományai már élők a magyar jogrendszerben, természetesen az új kódex is épített ezekre.

Staudt Gábor képviselőtársamnak a meghatalmazások tekintetében: a Pp. szabályai szerint ez írásbeliséghez kötött, tehát inkább a szóbeli meghatalmazással vitatkoznék, hogy ez ilyen formában nem létezik, tehát teljes bizonyító erejű magánokiratba vagy közokiratba kell foglalni egy meghatalmazást. Nyilván ezt akkor majd tisztázni kell, hogy ez a bírói gyakorlattal hogy áll. Lehet, hogy talán csak az indokolás része nem volt tisztázott annak, amilyen tájékoztatást az OBH elnök asszonya adott ebben a kérdésben.

Az általános meghatalmazás és az akkori benyújtás eseti ügyben nyilvánvalóan értelmezhető, ha a mostani ügyre vetítve vesszük ezt elő. Az a kérdés kör pedig, hogy az általános meghatalmazások kérdése a kódexben szabályozható lett volna, nem annyira kódexjellegű. Technikai megoldások vannak benne, amelyeket a kódex jellegénél fogva a Pp. nem vállal fel. Talán dióhéjban ennyit válaszoltam volna, és köszönöm szépen még egyszer a támogatásukat. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma délután 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **választottbíráskodásról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezáráig. A kormány-előterjesztés T/15361. számon érhető el mindenki számára az informatikai hálózaton.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A választottbíráskodás feltételrendszerét meghatározó törvényjavaslat általános vitáját azzal szeretném kezdeni, hogy egy erős és versenyképes gazdaságot építő államnak biztosítania kell a lehetőséget a gazdasági élet szereplői számára, hogy jogvitájukat választottbíráskodás keretében is rendezhessék, azaz hogy a közöttük felmerült vitás kérdést az általuk kiválasztott személyek az általuk meghatározott szabályok szerint lefolytatott eljárásban dönthessék el.

A választottbíráskodás jelentőségét az a talán kevésbé közismert jogtörténeti adat is mutatja, hogy hazánkban igen korán, már közvetlenül az államalapítást követően megjelent a magánbíráskodásra vonatkozó igény. A mai értelemben vett választottbíráskodások kialakulására természetesen csak jóval később, a XIX. században került sor, amikor a kereskedelmi kapcsolatok bővülése szükségessé tette, hogy az egyre nagyobb számú, gazdasági jellegű jog-

vitát a felek által kiválasztott, különleges szakértelemmel rendelkező bírák döntsék el.

A XIX. század második felétől így létrejöttek hazánkban is a szervezett választottbíráskodások. A második világháborút követően kialakult politikai és gazdasági berendezkedés mellett a választottbíráskodás háttérbe szorult ugyan, de a piacgazdaság rendszerváltást követő visszatéréseivel a gazdasági élet szereplői körében újra megnőtt az igény a jogviták választottbíráskodási rendezése iránt.

Ilyen előzményekkel a rendszerváltás után, immár több mint húsz éve, alkották meg a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvényt, a hatályos választottbíráskodási törvényt. A Vbt. az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága által 1985-ben elfogadott modell törvényen alapult. E modell törvény a nemzetközi választottbíráskodás meghatározó dokumentumává vált, így a hatályos Vbt. megfelelt a nemzetközi szabályozási tendenciáknak. Összességében kijelenthetjük, hogy az 1994-es Vbt. megteremtette Magyarországon a korszerű választottbíráskodás jogi kereteit.

A hazai befektetési környezetet a külföldiek számára vonzóbbá teheti és így közvetve hazánk versenyképességét javíthatja, ha belföldön is a felek rendelkezésére áll megfelelő minőségű választottbíráskodási vitarendezési fórum. A magyarországi választottbíráskodás a gazdasági élet szereplői számára elsősorban akkor jelentheti az állami igazságszolgáltatás és a külföldi választottbíráskodások valódi alternatíváját, ha a szabályozási környezet lehetővé teszi, hogy a jogvitát a felek bizalmát élvező, pártatlan és független személyek az állami igazságszolgáltatási szervekhez képest gyorsabban, magas színvonalon eldöntsék.

(9.50)

Nem elhanyagolható szempont továbbá, hogy a jogviták választottbírói útra terelése tehermentesíti az állam igazságszolgáltatási rendszerét.

A pártatlan, független és megfelelő szakértelemmel rendelkező bírák kiválasztását, valamint a választottbíráskodási eljárás gyors lefolytatását a T/15361. számú törvényjavaslat azzal kívánja a Vbt.-hez képest hatékonyabban biztosítani, és ezzel a választottbíráskodást a gazdasági élet szereplői számára vonzóbbá tenni, hogy figyelembe veszi az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága által elfogadott modell törvény 2006-os módosításait, pótolja a Vbt. alkalmazása során felmerült szabályozási hiányokat, valamint új alapokra helyezi a magyarországi állandó választottbíráskodás szervezeti kereteit.

A kormány olyan javaslatot terjesztett az Országgyűlés elé, amely a legnagyobb ügyfélforgalmat bonyolító, a hazai választottbíráskodási rendszerben legnagyobb súllyal bíró állandó választottbíráskodás, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíráskodás hatáskörébe utalja a Magyarországon állandó választottbíráskodás által intézendő valamennyi kereskedelmi ügyet, és e választott-

tottbíróóság működési szabályait úgy határozza meg, hogy azok biztosítsák a pártatlan, független és megfelelő szakértelemmel rendelkező bírák kiválasztását abban az esetben, ha a jogvitában érintett felek a választottbíró vagy választottbírák személyében nem tudnak megállapodni.

Összhangban azzal, hogy kereskedelmi ügyekben a magyarországi állandó választottbíráskodásra a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíróóság lesz jogosult, a javaslat rendelkezik a feladat- és hatáskör nélkül maradó Energetikai Állandó Választottbíróóság, valamint a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróóság megszűnéséről is. A törvényjavaslat nem érinti a Sport Állandó Választottbíróóság és az agrárkamara által működtetett állandó választottbíróóság hatáskörét.

A kereskedelmi ügyek elbírálására javaslat alapján hatáskörrel rendelkező Állandó Választottbíróóság vezető testületének felállítása a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, valamint azon szervezetek hatáskörébe kerül, amelyek a javaslat alapján megszűnő állandó választottbíróóságokat alapították, így kinevezési joga lesz a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett a Magyar Bankszövetségnek, a Budapesti Értéktőzsdének és a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatalnak. Az Állandó Választottbíróóság elnökét pedig az Állandó Választottbíróóságot ténylegesen működtető Magyar Kereskedelmi és Iparkamara delegálhatja.

A további részleteket illetően kiemelés érdemel, hogy a javaslat indokolás nélkül visszahívási jogot biztosít az elnökség felállításáért felelős szervezetek részére, amivel biztosítja, hogy az Állandó Választottbíróóság törvényes működését e szervezetek kikényszeríthessék. A kinevezési feltételek meghatározásával pedig a javaslat biztosítja az elnökség hatáskörébe utalt feladatok magas színvonalú ellátását. E feltételek közül kiemelés érdemel, hogy csak olyan személy delegálható az elnökségbe, aki jelentős tapasztalattal rendelkezik a választottbíráskodásra vonatkozó szabályok alkalmazásával kapcsolatban.

A javaslat alapján különösen fontos feladat hárul majd az elnökségre az Állandó Választottbíróóság hatáskörébe tartozó ügyekben a választottbírák kijelölési eljárása során. Ha ugyanis a felek nem tudnak megállapodni a bírák személyében, vagy ha a felek által kijelölt bírák nem tudnak megállapodni az elnök személyében, őt az elnökségnek kell kijelölni, ezért garantálni kell az elnökségi tagok függetlenségét. A javaslat a függetlenség biztosítása érdekében kizárja, hogy az elnökség tagjai az elnökségi megbízatásuk időtartama alatt választottbíróként, szakértőként vagy jogi képviselőként járjanak el az Állandó Választottbíróóság hatáskörébe tartozó ügyben, kivéve természetesen azokat az ügyeket, amelyekben a választottbírókénti kijelölésüket már az elnökségi tagi megbízásuk előtt elfogadták, vagy amelyekben az elnökségi tagi megbízásuk keletkezése előtt szakvéleményt adtak.

A választottbírák kijelölési eljárása során a javaslat kiemelt szerepet szán a választottbíró-ajánlási listának. Amennyiben ugyanis a felek vagy az általuk

kijelölt bírák nem tudnak megegyezni a hiányzó bíró személyében, az Állandó Választottbíróóság hatáskörébe tartozó ügyben őt az elnökség a választottbíró-ajánlási listáról kell hogy kijelölje. A javaslat szabályai által kialakított feltételrendszer - legalább tízéves jogász szakmai gyakorlat, jogi szakvizsga, valamint 75 éves felső korhatár meghatározása - a kormányreményei szerint biztosítani fogja, hogy csak olyan személy kerülhessen a listára, akinek a kijelölése esetén a magas színvonalú ítélkezés garantálható. E helyütt ki kell hangsúlyozni, hogy a választottbíró-ajánlási listának csak a bíró személyében való megállapodás hiányában szán szerepet a törvény, egyebekben a felek bíróválasztási jogát a törvényjavaslat nem, illetve csak annyiban korlátozza, hogy meghatározza a választottbíróvá válás minimumkövetelményeit.

A javaslat pótolja a Vbt. alkalmazása során felmerült szabályozási hiányokat is. Így többek között megteremti a lehetőséget arra, hogy az alapeljárásban el nem bírált tények, bizonyítékok alapján a választottbíróági tanács felülbírálja a választottbíróági ítéletet, ha az alapeljárásban el nem bíralt tényt vagy bizonyítékot a fél önhibáján kívül nem érvényesítette. A törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy beavatkozzon az eljárásba az, akinek jogi érdekére az eljárás kihatással lehet. A javaslat további jelentős újítása, hogy lehetővé teszi a választottbíróági szerződésben nem részes személyek számára is a választottbíróági eljárásban történő fellépést, ha az általuk vagy a velük szemben előterjesztett igény csak egységesen dönthető el a választottbíróági szerződés tárgyát képező jogvitával.

Kiemelés érdemel továbbá, hogy a hatékonyabb eljárásrend kialakítása érdekében a javaslat az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága által elfogadott modelltörvény 2006-os módosításával összhangban a Vbt. ideiglenes intézkedésre vonatkozó normáihoz képest részletesebben szabályozza a választottbíróági tanács által elrendelhető ideiglenes intézkedést, és biztosítja annak végrehajthatóságát is.

A törvényjavaslat most ismertetett lényeges elemei tehát összességükben: a magyarországi állandó választottbíráskodás szervezeti kereteinek új alapokra helyezése; a Vbt. alkalmazása során felmerült szabályozási hiányok pótlása; valamint az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága által elfogadott modelltörvény 2006-os módosításainak átvétele.

Reményeink szerint a választottbíráskodásra vonatkozó új szabályozás hozzájárul a hazai befektetési környezet vonzóbbá tételéhez, és így közvetve elősegíti Magyarország versenyképességének javítását, gazdaságának erősödését.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fenti rendelkezésekkel és törekvésekkel egyetértve fogadja el a törvényjavaslatot.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának

vezérszónoka Vitányi István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon több kelet-európai országhoz hasonló módon a szocialista állami berendezkedés miatt a kereskedelmi választottbíráskodás nem tudott olyan térnyeréshez jutni a XX. században, mint Nyugat-Európában, illetve az Európán kívüli világ számos államában, azonban tévedés lenne azt gondolni, hogy Magyarországon a választottbíráskodás nem rendelkezik jelentős hagyományokkal. Mindez olvasható Boóc Ádám 2008-ban megjelent PhD-értekezésében.

Állítása alátámasztása céljából Szent István király II. decretumának 16. cikkére utal, amely már említi a választottbírák fogalmát, és azokat nem rendes bírácoknak, hanem egyeztetőknek, békéltetőknek nevezi.

Lényeges jogtörténeti mozzanat az 1868. évi LIV. törvénycikk, amelynek 499-501. §-ában és 345. §-ában került kimondásra az, hogy a választottbírási szerződésben konkrétan meg nem nevezett bíró esetén az ellenfélnek kell megjelölnie választottbíráját, amelynek hiányában a másik fél a rendes bíróság útján kérheti a választottbíró kijelölését. Itt tehát már kifejezetten tetten érhető a választottbíró megválasztására vonatkozó szabályozás, mely előtérbe helyezi a felek rendelkezési jogát azzal, hogy amennyiben e joggal valamelyik fél nem él, úgy helyette a rendes állami bíróság fogja elvégezni e feladatot.

Lényeges kiemelni, hogy a polgári törvénykezési rendtartásról szóló 1868. évi LIV. törvénycikk igen széles hatáskörrel szabályozza a választottbíráskodást, hiszen a rendelkezések szerint a felek - a telekönyvi, hitbizományi, házassági ügyek, továbbá távollévő vagy gyámság, gondnokság alatt álló személyek kivételével - kölcsönös szerződés folytán választottbíráskodásra bízhatták peres ügyeik eldöntését. A kivételeket tekintve a hagyomány folytatása tetten érhető, hiszen a polgári perrendtartásról szóló törvény hetedik részébe tartozó, személyi állapotot érintő ügyek esetében a jövőben sem lehet majd kikötni választottbíráskodást.

A II. világháborút követően - a megváltozott gazdasági-társadalmi körülményekre is figyelemmel - a választottbíráskodás, a nemzetközi választottbíráskodás szerepe igen leszűkült a magyar joggyakorlatban. Az 1980-as években azonban a választottbíráskodással kapcsolatban jelentős fejlődésre került sor.

(10.00)

A gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény 18. paragrafusa lehetővé tette, hogy a felek kikössék a választottbíráskodás eljárását a társaság tagjai között a társasággal kapcsolatos jogvitákban, továbbá hasonló tartalmú rendelkezés szerepelt a külföldiek magyarországi befektetéseiről szóló 1988. évi XXIV. törvényben is.

A jelenleg hatályos választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvényt a magyar parlament 1994. november 8-án fogadta el, és 1994. december 13-én lépett hatályba. A választottbíráskodás a polgári per elsődleges alternatívája. Ahhoz, hogy ez valójában így legyen, megfelelő alapul szolgálhat az előttünk fekvő, a választottbíráskodásról szóló T/15361. számú törvényjavaslat elfogadása.

Tisztelt Ház! A tavalyi évben rekordmennyiségű külföldi működő tőke érkezett Magyarországra. Ahhoz azonban, hogy versenyképességünket növelni tudjuk és a régió országai között is a legvonzóbb célpont lehessünk a beruházások számára, az alternatív igazságszolgáltatás területén is lépniünk kell.

Érdemes elolvasni a Magyar Tudományos Akadémia 2015-ben megjelent tanulmányát, amely a választottbíráskodás helyzetét értékeli Magyarországon. A választottbíráskodás előnyei között említi a semlegességet, a speciális szakértelmet, a gyorsaságot, a rugalmasságot, a bizalmasságot és az ítélet végrehajthatóságát. Úgy gondolom, hogy a tárgyalt javaslat megfelel a felsorolt szempontoknak, sőt tovább erősíti ezeket a hatályos szabályozáshoz képest.

Az idézett tanulmány kritikaként megemlíti, hogy a választottbíráskodás iránti igény a nemzetközi jogviták esetében a legerősebb, mégis paradox módon a magyar szabályozás éppen ezen ügyek tekintetében különösen bizonytalan és kiszámíthatatlan. A benyújtott törvényjavaslat éppen ezt a bizonytalanságot és kiszámíthatatlanságot igyekszik, álláspontom szerint hatékonyan orvosolni.

Az MTA-tanulmány másik észrevételét az ideiglenes intézkedések körében teszi. A jelenleg hatályos szabályozás az ENSZ-mintatörvény eredeti szövegén alapul. Az új, 2006-ban módosított mintatörvény azonban jóval részletesebben, egy teljesen új fejezetben szabályozza az ideiglenes intézkedéseket. A módosításra akkor éppen az adott okot, hogy a választottbíráskodás által elrendelt ideiglenes intézkedések végrehajtása kifejezett szabályok hiányában rendkívül bizonytalan volt.

A javaslatban az ENSZ idevonatkozó modelltörvénye - amelyet '66-ban alkottak és 2006-ban módosítottak - módosításával összhangban álló legfontosabb újítás tehát az ideiglenes intézkedésre vonatkozó szabályozás kialakítása. A törvényjavaslat is biztosítja az ideiglenes intézkedés elrendelésére vonatkozó jogkört a választottbíráskodási tanács részére, de szemben az általánosabb jellegű megközelítésével, a törvényjavaslat részletesen meghatározza, hogy ezen a jogcímen milyen típusú intézkedések elrendelésére van lehetőség, és hogy azok elrendelése kapcsán a választottbíráskodási tanácsnak milyen körülményeket kell mérlegelni.

A modelltörvény 2006-os módosításával összhangban a törvényjavaslat arra is lehetőséget biztosít, hogy a választottbíráskodási tanács az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben foglaltak teljesítésére a felet előzetes intézkedéssel, azaz úgy kötelezze, hogy az ellenfél erre vonatkozó kérelméről őt előzetesen nem értesítik. Előzetes intézkedést a választottbíráskodási tanács akkor hozhat, ha úgy ítéli meg, hogy az

ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek a kérelmezett féllel való közlése azzal a kockázattal jár, hogy az ideiglenes intézkedés célja ellehetetlenül. A választottbírói tanács előzetes intézkedése a felekre nézve kötelező, így az abban foglaltak teljesítésének elmulasztása kártérítési kötelmet alapozhat meg, de tekintettel arra, hogy az intézkedés kötelezettje az annak alapjául szolgáló kérelemmel szemben a döntés meghozatala előtt nem védekezhet, bírósági végrehajtásnak tárgya nem lehet. A törvényjavaslat biztosítja továbbá, hogy a magyarországi választottbíráskodás során hozott ideiglenes intézkedés bírósági végrehajtás útján kikényszeríthető legyen.

Tisztelt Ház! A gyorsaság kritériumát alapvetően szolgálja, hogy a választottbírói eljárásban egy relatíve rövid határidőt indokolt biztosítani az alapeljárásban el nem bírált tények, bizonyítékok előterjesztésére, ezért a törvényjavaslat megteremti a lehetőséget a választottbírói eljárásban hozott ítélet felülbírálatára az ítélet kézhezvételétől számított egy éven belül az eljárásban figyelembe nem vett tény vagy bizonyíték alapján. Az eljárás újítására kizárólag akkor nyílik lehetőség, ha a fél az új tényt, bizonyítékot az alapeljárásban önhibáján kívül nem érvényesítette.

A törvényjavaslat egyébként rendelkezik a választottbírói ítélet érvénytelenítését követő eljárásrendről is. Ebben az esetben a felek a kijelölési eljárás szabályai alapján dönthetnek úgy, hogy új összetételű tanács bírálja el az ügyet, de ha az érvénytelenítés miatt nem vesztették bizalmukat, akár az érvénytelenített ítéletet hozó tanács tagjait is jelölhetik.

Lényeges újításnak tartom, hogy a törvényjavaslat megteremti a választottbírói eljárásba történő beavatkozás lehetőségét is, lényegében annak érdekében, hogy akinek jogi érdekére az eljárás kihatással lehet, az azonos érdekű fél nyertességének előmozdítása érdekében az eljárásban bizonyítási indítvánnyal élhessen. A törvényjavaslat lehetővé teszi továbbá, hogy a választottbírói szerződésben nem részes személy is félként vehessen részt az eljárásban, ha az általa vagy vele szemben előterjesztett igény csak egységesen dönthető el a választottbírói szerződés tárgyát képező jogvitával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan az előterjesztésben is elhangzott, a kormány új alapokra kívánja helyezni a magyarországi állandó választottbíráskodás kereteit. A törvényjavaslat azzal is vonzóbbá kívánja tenni a választottbíráskodást a hazai vállalkozások és azok külföldi partnerei számára, hogy a magyarországi állandó választottbíráskodásra - a Sport Állandó Választottbírói és az agrárkamara által működtetett állandó választottbírói hatáskörébe tartozó ügyek kivételével - olyan szervezetet, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbírói jogosítja fel, amelynek működési szabályai hatékonyabban képesek biztosítani a pártatlan, független és szakszerű ítélezést.

A szervezeti szabályok közül kiemelés érdemel, hogy a Kereskedelmi Választottbírói döntéshozó

szerve az elnökség, amelynek tagjait a törvényjavaslat alapján a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, valamint a megszűnő állandó választottbírókat létrehozó, illetve működtető szervezetek, így a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, a Budapesti Értéktőzsde Zrt., valamint a Magyar Bankszövetség delegálja. A Kereskedelmi Választottbírói elnökét a Kereskedelmi Választottbírói működtető Magyar Kereskedelmi és Iparkamara delegálja, míg az alelnöki tisztséget a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, a Budapesti Értéktőzsde Zrt., valamint a Magyar Bankszövetség által delegált tagok töltik be, és e pozícióban évente váltják egymást.

Annak érdekében, hogy az elnökség a hatáskörébe utalt jogi természetű feladatokat is magas színvonalon tudja ellátni, a törvényjavaslat alapján csak olyan személy lehet az elnökség tagja, aki jogász munkakörben eltöltött legalább tíz év szakmai gyakorlattal rendelkezik, valamint a jogi szakvizsgát, vagy - mivel nincs akadálya annak, hogy az elnökségbe külföldieket delegáljanak - a hazai joga szerint annak megfelelő szakvizsgát letette. Elvárás továbbá az elnökség tagjaival szemben, hogy jelentős tapasztalattal rendelkezzenek a választottbíráskodásra vonatkozó szabályok alkalmazásával kapcsolatban.

A törvényes működés fenntarthatóságának, illetve kikényszeríthetőségének biztosítása érdekében a törvényjavaslat indokolás nélküli visszahívási jogot biztosít a választottbírói vezető testületének összetételéért felelős szervezetek részére. A Kereskedelmi Választottbírói hatáskörébe tartozó ügyekben a választottbírák kijelölési eljárása során kiemelten fontos szerepe lehet a választottbíró-ajánlási listának. Ha ugyanis a felek vagy az általuk kijelölt választottbírák nem tudnak megegyezni az egyesbíró vagy az elnöklő bíró személyében, őt az elnökség a választottbíró-ajánlási listáról jelöli ki. A szabályozásnak ezért biztosítania kell, hogy csak olyan személyek kerülhessenek a listára, akik kijelölése esetén a magas színvonalú ítélezés biztosítható.

Annak érdekében, hogy a jelenleg a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbírói, valamint az Energetikai Állandó Választottbírói hatáskörébe tartozó ügyeket a jövőben is a megfelelő szakértelemmel rendelkező választottbírák tárgyalhassák, az elnökségnek a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal javaslatai alapján energetikai, a Budapesti Értéktőzsde Zrt. és a Magyar Bankszövetség javaslatai alapján pénz- és tőkepiaci szekció szerinti részletezést is készíteni kell a választottbíró-ajánlási lista részeként. E szekciók tekintetében a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara általi jóváhagyás feltétele a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, a Budapesti Értéktőzsde Zrt. és a Magyar Bankszövetség egyetértése. Annak érdekében, hogy az ajánlási lista betölthesse rendeltetését, és valódi garanciává válhasson a minőségi bíróválasztásnak, a törvényjavaslat a listán szereplő személyek számát 60 főben maximálja.

Tisztelt Ház! Szeretném kiemelni azt az új elemet a javaslatból, amely előírja: a felek megállapodá-

sának hiányában a nemzetközi választottbíráskodás esetére egyesbírónak vagy elnöklő bírónak a felektől eltérő állampolgárságú személyt kell kijelölni. Az intézmény felé a bizalmat tovább növelheti a választottbírói joggyakorlat megismerhetőségének, kutathatóságának biztosítása. A törvényjavaslat kötelezővé teszi a választottbírói ítéletek, permegszüntető végzések közzétételét, de a választottbírói eljárás bizalmas jellegének biztosítása céljából csak a felek felismerését kizáró módon és csak hat hónappal az ítélet meghozatalát követően. Bízom benne, hogy így rövid időn belül mi magunk is meggyőződhetünk a választottbíráskodással összefüggő változtatások szükségességéről és sikerességéről.

(10.10)

Összességében az előttünk fekvő javaslat pótolja a hatályos szabályozás hiányosságait, figyelembe veszi az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága által 1985-ben elfogadott modelltörvény 2006-os módosításait, valamint új alapokra helyezi a magyarországi állandó választottbíráskodás szervezeti kereteit. A javaslat elfogadásával XXI. századi választottbíráskodási rendszer jöhet létre Magyarországon, amely valódi alternatívát jelenthet a peres eljárásokkal szemben, és a külföldi befektetők bizalma is növekedhet az intézmény iránt, tovább javítva hazánk versenyképességét is.

A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslat elfogadását, kérem önöket, hogy önök is támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Teleki László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

TELEKI LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyar Szocialista Párt minden olyan ügyet támogat, amely nyugodt, kiszámítható szabályozást biztosít. Ebben a törvényjavaslatban van olyan keret, amelyet lehetne támogatni, mert fontosnak tartjuk azt, hogy azok a változások, amelyek a törvényben megfogalmazódtak, azok valamilyen szinten valóban beemelődjenek. Itt arra gondolok elsősorban, hogy vannak olyan választottbíráskodások, amelyek meg fognak szűnni, és be fognak olvadni másikkba, viszont azt is lehet látni, hogy maga a szabályozás nem tér ki arra, amit egyébként nagyon fontosnak tartanánk, például arra, hogy milyen előnyök és milyen hátrányok vannak ebben a bíráskodásban.

A választottbírói eljárás egyik jelentősebb hátránya, hogy különösen a nagyobb pertárgyértékű ügyek esetében költségesebb megindítani, mint a polgári pert, ha az illeték maximált összegű. A választottbírói eljárásban nincs a költségkezdvezményhez hasonló jogintézmény, így ha a felperes pénzügyi helyzete folytán nem képes az eljárás kezdetén a díjelőleg megfizetésére, akkor nem tudja az

eljárást megindítani. Előnyként és hátrányként is lehet mondani, de az előnyt, azt gondolom, mindenképpen tudjuk támogatni. Hátrány viszont a választottbírói eljárás azon sajátossága, hogy az ítélet végleges, és nincs ellene helye fellebbezésnek, ez ugyanis egyrészt a jogvita gyors lezárását teszi lehetővé, másrészt azonban az ítélet egészen nyilvánvaló tévedései sem orvosolhatók. Tehát ezeket a kérdéseket semmiképpen nem kezeli ez a módosítás, míg ahogy említettem, a többieket igen.

Magyarországon - mint ahogy említették már az előttem szólók is - van történelmi múltja ennek a formának, a választottbírói eljárásnak, de nem annyira ismert, és azért nem annyira ismert, mert többnyire gazdasági társaságokat érint. Ezért, amikor azt mondom, hogy kiszámítható és nyugodt, akkor elsősorban arra gondolok, és gondol a Magyar Szocialista Párt a szabályozást illetően, hogy azok a nemzetközi befektetők, akik ide szeretnének jönni Magyarországra, mindenképpen a versenyképesség és jogbiztonság szempontjából fontosnak tartanak azt, hogy ez a bíróság teljes értékű legyen, mint ahogy lehet látni is, hogy egyébként az, mert ha nem, akkor a bíróságok be tudják fejezni a pert.

Ezért a választottbíráskodásra és az ehhez kapcsolódó intézményrendszerekre szükség van, a folytatásra is, ezért a Magyar Szocialista Párt részben tudja támogatni ezt az előterjesztést, viszont nagyon sok olyan pontja van - kettőt elmondtam, de többet is el tudnék mondani -, amellyel nem tudunk egyetérteni. Ezért a témakör szakmapolitikai jellegére figyelemmel legfeljebb a tartózkodást tudjuk majd a törvénynél biztosítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Napjainkban azt tapasztaljuk, hogy ha bármilyen jogvita ügyben a bírósághoz fordulunk, akkor egy egyszerűbb ügy jogerős befejezése is évekig húzódik, még ha a bírósági statisztikák mást is mutatnak az egyes ügyekben adott újabb és újabb perszámok okán. Ezért azok, akik a jogvita alapját képező szerződésben a választottbírói alávetést kötötték ki, előszeretettel fordulnak jogvitájuk elbírálása során a hazai választottbírói bírósághoz. Az eljárás költsége ugyan kissé magasabb, mint az általános bíróság előtt, de az ügyek lényegesen hamarabb és lényegesen gyorsabban az egyfokú eljárás okán jogerősen lezárásra kerülnek.

A tényekhez tartozik az is, hogy az alávetés az általános bíróságok leterheltsége okán óriási. Hiszen évenként a bíróságokra több mint 200 ezer peres ügy és közel egymillió nemperes ügy érkezik, amelynek hatékony és időszerű lefolytatására a jelenlegi bírósági rendszer alkalmatlan. Ez is abba az irányba befolyásolja a feleket, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ha van módjuk, akkor a jogvitájukat inkább választottbírói úton igyekeznek rendezni.

A hazai választottbíróági feladatok növekedésének oka továbbá az a tény is, hogy a magyar vállalkozások a külföldi partnereikkel kötött szerződéseikben egyre nagyobb arányban kötik ki a választottbíróági alávetést. Mindezek alapján továbbá a jelenleg hatályos választottbíróági törvény megalkotása óta, vagyis az 1994 óta bekövetkezett gazdasági és társadalmi viszonyok változása, továbbá a jogfejlődés következtében is szükségessé vált egy új választottbíróági törvény megalkotása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az új választottbíróági törvény pótolja a régi választottbíróági törvény hiányait, figyelembe véve az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága, az UNCITRAL által 1985-ben elfogadott modelltörvény 2006-os módosításait, továbbá új alapokra helyezi a magyarországi állandó választottbíróág szervezeti kereteit is. Az UNCITRAL modelltörvény 2006-os módosításával összhangban álló legfontosabb újítás az ideiglenes intézkedésre vonatkozó szabályozás kialakítása. Ezért a törvényjavaslat biztosítja az ideiglenes intézkedés elrendelésére vonatkozó jogkört a választottbíróági tanács részére is, meghatározva azt, hogy a választottbíróág tanácsának milyen körülményeket kell az ügyben mérlegelnie. Az UNCITRAL modelltörvény 2006-os módosításával összhangban a törvényjavaslat arra is lehetőséget biztosít, hogy a választottbíróági tanács az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben foglaltak teljesítésére a felet előzetes intézkedéssel, azaz úgy kötelezze, hogy az ellenfél az erre vonatkozó kérelemtől őt előzetesen ne értesítse.

Előzetes intézkedést a választottbíróági tanács akkor hozhat, ha úgy ítéli meg, hogy az intézkedés iránti kérelemnek a kérelmezett féllel való közlése azzal a kockázattal járna, hogy az ideiglenes intézkedés célja ellehetetlenülne.

A választottbíróági tanács előzetes intézkedése a felekre nézve kötelező, így az abban foglaltak teljesítésének elmulasztása kártérítési kötelmet alapozhat meg, de tekintettel arra, hogy az intézkedés köteleztette az annak alapjául szolgáló kérelemmel szemben a döntés meghozatala előtt nem védekezhet, a bírósági végrehajtás tárgya nyilvánvalóan nem lehet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat számos olyan eljárási kérdést is rendez, amelynek szabályozásával a régi választottbíróági törvény adós maradt.

(10.20)

Indokolt a választottbíróági eljárásban egy relatíve rövid határidőt biztosítani az alapeljárásban el nem bírált tények, bizonyítékok előterjesztésére, ezért a törvényjavaslat megteremti a lehetőségét a választottbíróági eljárásban hozott ítélet felülbírálatára az ítélet kézhezvételétől számított egy éven belül az eljárásban figyelembe nem vett tény vagy bizonyíték alapján. Az eljárás újítására kizárólag akkor nyílik lehetőség, ha a fél az új tényt, bizonyítékot az alapeljárásban önhibáján kívül nem érvényesítette.

A törvényjavaslat rendelkezik a választottbíróági ítélet érvényesítését követő eljárási rendről is.

Ebben az esetben a felek a kijelölési eljárás szabályai alapján döntenek úgy, hogy új összetételű tanács bírálja el az ügyet, de ha az érvénytelenítés miatt nem vesztették bizalmukat a tanácsban, akkor az érvénytelenített ítéletet hozó tanács tagjait is jelölhetik. A törvényjavaslat megteremti a választottbíróági eljárásba történő beavatkozás lehetőségét is, lényegében annak érdekében, hogy akinek jogi érdeke az eljárásra kihatással lehet, az azonos érdekű fél pernyertességének előmozdítása érdekében az eljárásban bizonyítási indítvánnyal élhessen. A törvényjavaslat lehetővé teszi továbbá, hogy a választottbíróági szerződésben nem részes személy is félként vehessen részt az eljárásban, ha az általa vagy vele szemben előterjesztett igény csak egységesen dönthető el a választottbíróági szerződés tárgyát képező, alapját képező jogvitával.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a magyarországi állandó választottbíráskodásra - a Sport Állandó Választottbíróág és az agrárkamara által működtetett állandó választottbíróág hatáskörébe tartozó ügyek kivételével - a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíróágot jogosítja fel, amelynek működési szabályai hatékonyabban képesek biztosítani a pártatlan, független és szakszerű ítélezést. Ezzel a rendelkezéssel a törvényjavaslat jelenleg az Energetikai Állandó Választottbíróág, valamint a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróág hatáskörébe tartozó ügyeket is a Kereskedelmi Választottbíróág hatáskörébe utalta, egyidejűleg a hatáskör nélkül maradt választottbíróágokat megszüntette.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A választottbíróági joggyakorlat megismerhetőségének és kutathatóságának biztosítása érdekében a törvényjavaslat kötelezővé teszi azt is, hogy a választottbíróági ítéletek, permegszüntető végzések közzétételére, a választottbíróági eljárás bizalmas jellege biztosításának fenntartásával, csak a felek felismerését kizáró módon, csak hat hónappal az ítélet meghozatalát követően kerülhessen sor.

A Kereskedelmi Választottbíróág szervezetére és működésére vonatkozó részletszabályokat a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara alapszabálya, valamint a Kereskedelmi Választottbíróág alapító okirata tartalmazza, ezért a törvényjavaslat kötelezi a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarát arra, hogy ezek tartalmát igazítsa a törvényjavaslatban foglalt szabályokhoz. A törvényjavaslat határidőt szab továbbá arra is, hogy a Kereskedelmi Választottbíróág új elnöksége fogadja el a törvényjavaslat szabályaival összhangban álló választottbíróági ügyrendet és eljárási szabályokat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója támogatja a választottbíráskodásról szóló T/15361. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának

vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy fontos törvény van előttünk, annak ellenére, hogy ez az emberek többségét nem érinti, a fogyasztók többségét nem érinti, de attól még a gazdasági élet szempontjából egy nagyon fontos javaslattal állunk szemben, és bízom benne, hogy javarészt szakmai vitának lehetünk a tanúi itt a parlamentben, ha már sajnálatos módon ilyen kevés képviselőtársunk tisztelte meg az ülést, de így legalább lehet a javaslat érdemi pontjaival foglalkozni.

Alapvetően el lehet mondani, hogy ami előttünk fekszik, az egy előremutató törvényjavaslat, és ahogy az indokolásban is hivatkozik rá maga a javaslat, és az előttem felszólaló képviselők is elmondták, ez nem csupán egy egyedülálló, a magyar jogrendszer által megszült törvény, illetve a korábban megszületett választottbírói törvénynek a módosítása, illetve újrakodifikálása, hanem a nemzetközi környezetbe próbál illeszkedni, és ez helyes is, hiszen a választottbírói esetében a nemzetközileg kiszámítható tendenciák és jogintézmények léte nagyon fontos. Elhangzott, hogy itt az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága az, amely megalkotta annak idején 1985-ben azt a modell törvényt, ami a választottbírói rendszereknek egy alapkövévé vált. Természetesen előtte is voltak választottbírói döntések, és a választottbírói modell nem akkor született meg, de fontos, hogy egy modern világban minél inkább hasonlítsanak, illetve közeledjenek egymáshoz ezek a modell törvények is.

Ez alapján azt lehet mondani, hogy amikor az indokolásban az szerepel, hogy a 2006-os módosításhoz, tehát az UNCITRAL módosításához próbál igazodni a törvény, azt veszi alapul, illetve meg is fogalmazza magában a javaslatban, hogy háttérjogszabályként erre utal, ezzel, azt kell mondjam, egyet lehet érteni, és ezek modern tendenciák, amely hála istennek érvényesülnek a magyar jogban is.

Azért felmerül emellett néhány kérdés, ami főleg részletkérdés ezekhez képest, de azért a magyar jogrendszer szempontjából számomra nem volt teljesen egyértelmű, hogy miért került be így, ebben a formában a javaslatba, s mivel az általános indoklás és a részletes indoklás sem tartalmazott egy-két pontban kielégítő magyarázatot, ezért ezt itt az Országgyűlés előtt fel kell tennem mint kérdést és felvetést, hogy ez mindenképpen hangozzék el.

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbírói Lesz Javarészt kijelölve mint egy vezérhajója, mint egy zászlóshajója a magyar állandó választottbírói rendszernek, és ez alapján több jelenleg működő választottbírói is megszűnik és integrálásra kerül. A javaslat próbálja az elnökségbe delegált tagokon keresztül integrálni a szakértelmet is - ami eddig ezeknél fennállt - az iparkamara mellett működő választottbírói rendszerbe. De számomra nem derül ki, hogy ennek a megszüntetésnek mi az indoka, lévén hogy tulajdonképpen itt

egy választás, a felek választása az, amely ezeket a választottbírókat eddig is alkalmazhatóvá tette.

Annál is érdekesebb, hogy a sport- és az agrárügyekben ez továbbra is külön választottbírói rendszerre, állandó választottbírói rendszerre marad. Amikor feltettem a kérdést magamban, nem találtam választ rá, ahogy az indokolásban sem, hogy mi az indoka annak, hogy ebben a két esetben ez megmarad önálló választottbírói rendszernek, a többi esetben meg megszűnik. Lehetne azt mondani, hogy a speciális szakértelm - ez lenne talán a leglogikusabb válasz -, ott viszont én teljes jó szándékkal sem láttam, hogy mondjuk... Mert mik szűnnek meg? Az Energetikai Hivatal mellett működő, Értéktőzsde mellett működő, illetve a Bankszövetség mellett működő választottbírói rendszer, ezek is eléggé konkrét szakmai területek. Ehhez képest a sport- és az agrárügyeket, mondjuk, egy átlagos jogász számára még inkább átláthatónak tekintem és tartom - és ez a sportra még kiemelten igaz lehet -, mint mondjuk, egy értéktőzsdei, pénzügyi világot érintő, szakértelmet igénylő területet. Ennek nyilvánvalóan lehet indoka, de ahogy mondtam, én ezt a javaslatból nem tudtam kiolvasni.

Mindenesetre a puding próbája az evés, bízom benne, hogy ezekkel a most megszűnő választottbírói rendszerrel, illetve az őket működtető szervezetekkel valamiféle egyeztetés történt, és ők legalább valamilyen szinten hozzájárultak, hogy így legyen az új szabályozás.

(10.30)

Ha ez így van, akkor természetesen ennek még lehet egy elfogadható magyarázata is, de ahogy mondtam, mivel ezt az indokolásból nem tudtam kiolvasni, legfeljebb államtitkár úr tud erre válaszolni.

Aztán felmerült a sajtóban, hogy esetleg a Pp.-be és az új Pp.-be lehetett volna ezeket a szabályokat integrálni. Ennek lett volna előnye meg hátránya is, ezt belátom. Tehát nyilván ez megint egy jogdogmatikai, jogi rendszertani vita. Nyilvánvalóan az előnye az, hogy akkor a magyar jogrendszerbe való tartozását tudta volna hangsúlyozni, illetve a mögöttes szabályok alkalmazását. Az, hogy külön van, viszont azt hangsúlyozza, ami szintén nem utolsó szempont, hogy a választottbírói rendszer, és ha valaki a választottbírói rendszerhez fordul, akkor az egy különálló jogi rendszer, aminek csak a háttérjogszabálya a magyar jog, illetve ugyanúgy háttérjogszabálya természetesen az ENSZ jogi bizottságának a modell törvénye. Tehát én még önmagában ezt nem tartom ördögtől valónak, hogy külön szabályként kerül megalkotásra, de természetesen az ellenérveket is ugyanúgy fel lehet sorolni.

Aztán, amit még el szoktak mondani, és ez elhangzott Teleki képviselőtársamtól is, hogy a nagyobb pertárgyértékek esetében maximalizálás nem található ebben a javaslatban sem. Lehet, hogy ezt indokolt lett volna beletenni. Bár hozzátéveszem, hogy nyilvánvalóan, ha a felek kellő körültekintéssel járnak el, akkor szinte bármit szabályozhatnak, amikor a választottbírói kikötést megteszik. Bár hozzáte-

szem, hogy lehet olyan helyzet, amikor mondjuk, két, nem egyező méretű vállalkozásról beszélünk, és mondjuk, egy magyar kis- és középvállalkozás lehet, hogy nincs abban a helyzetben, hogy a választott-bírói kikötésekkel teljes mértékben tisztában lévő jogászokat alkalmazzon vagy ügyvédeket bízjon meg, és lehet, hogy aláírnak olyan kikötéseket is, amelyek később sérelmesek vagy hátrányosak lehetnek számukra. Természetesen ez az üzleti szférát érinti, de azért én a magyar kis- és középvállalkozásokat ebben az esetben egy kicsit félttem. De hát bízunk benne, hogy nagyon jól megnézik, hogy mit írnak alá.

Azt hangsúlyozni kell, és ezt nem győzzük alá-húzni, hogy a fogyasztói szerződésekre a választott-bírói rendszer nem terjed ki. Tehát abban az esetben is, hogyha fogyasztóval illet aláíratnának, akkor ez gyakorlatilag nem lesz alkalmazható. Ez egy fontos szempont a fogyasztók védelme szempontjából, és azt hiszem, hogy ez abszolút jól is van így.

Aztán, ami viszont számomra egy átgondolandó pontja a javaslatnak, bár úgy tűnhet, hogy apróság, hogy amikor a választottbíró-ajánlási listáról beszélünk - azon lista, amit majd a kamara, illetve az új Állandó Választottbírói elnöksége fog összeállítani -, itt én még száz százalékig nem tartom alátámasztottnak ezt a hatvanfős maximális létszámot, akikből bizonyos esetekben kiválaszthatóak a választottbírák. Ha a felek egyéb választottbírák személyében megállapodnak, akkor természetesen ez egy másik helyzet. De a lényeg az, hogy nem tudom, hogy mi indokolta ezt, államtitkár úr tudná megmondani, hogy ebben a hatvan főben... - miért nem hetven vagy miért nem ötven? Vagy ez elég lesz-e az ügyek számát kezelni? Ez esetleg nem hoz-e létre megint egy kicsit belterjes piacot, hogy megint csak egy szűk kör jut oda, hogy megkapja ezeket az ügyeket, illetve az ügyek azon részét, amelyekben ebből a listából kerül kijelölésre a választottbíró? Ebben bennem van egy bizonytalanság, de lehet ennek logikus magyarázata, csak én ezt az indokolásban nem találtam kifejtve, és ezért meg kell hogy kérdezzem.

Illetve az ezen ajánlási listán szereplő bírák esetében a 10 év szakmai gyakorlat rendben van, illetve a jogi szakvizsga, de 75 évben határozzák meg az életkort. Nem tudom, hogy mi indokolja, hogy a bírák esetében az általános nyugdíjkorhatár bevezetéséhez képest itt gyakorlatilag 10 év differencia mutatkozik. Tehát úgy tűnik, hogy akkor választottbírói jó az, aki rendes bírónak nem, miközben azt mondjuk, hogy az ügyek volumene akár könnyen nagyobb is lehet.

Bizonytalan vagyok benne, és azt gondolom, hogy a rendes bíróságok esetében eltúlzott a jelenlegi rendszer, a nyugdíjazási rendszer korhatára, és itt jelenik meg egyébként egy észszerűbb meghatározása, megfogalmazása az életkornak. De hozzáteszem, hogy az, hogy ez eltérést mutat, nem tűnik túl igazságosnak, és itt a rendes bírák azok, a magyar bírósági rendszer bírái, akik elszenvedik ezt a hátrányt.

Aztán az életkor a másik szempontból is kérdéseket vet fel. Amikor arról szól a javaslat, hogy ki lehet egyáltalán választottbíró, tehát nem a választottbírói

ajánlási listára való felkerülésről beszélünk, akkor 24 éves életkort javasol az előtünk fekvő tervezet. Itt viszont nem tudom, hogy ez a 24 éves életkor hogy és miért került meghatározásra, miért nem 23, vagy mi az, ami miatt ezt 24-ben kell meghatározni. Megint a válasz az lehet, hogy a szakértelem, hogy fiatalabb választottbírák ne kerüljenek jelölésre.

De akkor itt felteszem a kérdést, államtitkár úr, hogy a mai modern világban, amikor a technika gyakorlatilag néhány év alatt óriásit fejlődik, illetőleg egyébként 18 éves életkorhoz kötjük az általános teljes cselekvőképességet, és egyébként, akik ezt szigorúan veszik, vannak olyan államok, ahol nyilván ez magasabb, de ott is 21; persze, nyilván ott is változhat. Tehát amíg Amerikában, mondjuk, fegyvert lehet venni 18 évesen, de alkoholt nem, de ez egy másik érdekes kérdés.

Tehát felvetném azt a problémát, hogy ha olyan ügyekben, amikor technikai tudásra, valamiféle informatikai vagy egyéb, a modern világot érintő szak tudásra van szükség, és ez mondjuk, kereskedelmi ügyekben is megjelenhet, hogy mondjuk, egy teljesítés jó volt, nem volt jó, mondjuk, egy szoftvert kell leszállítani, vagy akár egy szoftvergyártásra, - szállításra kötnek szerződést, ez beletartozhat, hiszen tágan kell értelmezni a választottbírói kikötések rendszerét, ezt a javaslat is leírja, ebben az esetben lehet, hogy egy nemhogy 23 éves, de egy 16 éves ember - most direkt eltúlzom az életkorokat - sokkal nagyobb szakmai rálátással bír. De mondjuk, maradjunk egy 20 év fölötti, 21-22-23 éves embernél, aki mondjuk, már akár informatikusként vagy mérnökként az egyetem elvégzése, 23 évesen egy egyetemet is elvégezhetett, és nem jelölhető ki ő választottbírónak, miközben a szakértelme lehet, hogy kenterbe veri azokat, akik mondjuk, akár a szakmában évtizedek óta vannak, de a modern idők szelével és a modern idők kihívásaival nem tudtak lépést tartani.

Úgyhogy én ezt egy kicsit szigorú megkötésnek tartom, és azt kell gondoljam, hogy a felek, hogyha már a felekre bízunk, hogy kit jelölnek választottbíróknak, akkor el tudják dönteni, amikor ők konkrétan megnevezik az adott személyt, hogy szakértelemmel, illetve tudással bír-e, amikor ezt a feladatot rábízák. Úgyhogy egy indokolatlan szigorításnak tartom a javaslatnak ezt a pontját.

A végére még egy dolgot említenék meg, az mindenképpen egy jó szabály, ami az 57. §-ban szerepel, hogy amennyiben a választottbírói ítélet érvénytelenítésére kerül sor, akkor az azt megelőző eljárás díjmentessé válik. Ez egy logikus dolog. Ha nem jó munkát végeztek a választottbírói tagjai, akkor ezután anyagi igényük se lehessen. Ezt szerettem volna még kiemelni.

Bízom benne, államtitkár úr, hogy ezekre a kérdésekre választ kapunk, de egyébként a javaslat alapjaiban véve jó. Esetleg ezeket az apró pontosításokat és a magyarázatokat megvárjuk, és utána el tudjuk dönteni, hogy miként állunk hozzá, de örülök neki, hogy az új idők szelének és a 2006-os ENSZ-mo-delltörvényhez való hozzáigazítás - ami már szintén

több mint tíz éve megtörtént - megtörténik a magyar jogban. Köszönöm szépen, elnök úr. (Dr. Gyüre Csaba tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. (Nincs jelzés.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Jelzésre:) Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

(10.40)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm képviselőtársaimnak a szakmai hozzászólásaikat és a kérdésfelvetéseiket. Bár részben egymásnak is választ adtak, illetve Staudt képviselőtársam amikor végigvette a lehetőségeket, azt hiszem, hogy egyben választ is adott némelyik kérdésre, ami felmerült.

Teleki László képviselő úr említette, amire a válasz is megszületett, hogy ha a rendes bíróság érvényteleníti az ítéletet vagy a döntést, akkor díjmentessé válik, tehát ilyen értelemben lehet menekülni a költségektől. Valóban, csak egy szűkebb körben van a felülvizsgálatra lehetőség, de éppen ennek a kiszélesítése az eljárások gyorsaságát, tehát azt a hatékonyságot kérdőjelezné meg, ami miatt végül is működik a választottbíróság.

Hogy miért a sport- és az agrár-választott bíróságok maradtak ki? Valóban, ezek a speciális területek, amelyek külön szakértelmet igényelnek, és ezeknek az ágazatoknak az önállósága megvan, valamint ott a vezetőség összeállításánál látszik, hogy a megszűnő testületek szervezetei jelölhetnek a kamara, illetve a kamarai választottbíróság vezetőségének a szervezetébe tagokat.

Miért 60 fő a 60 fő? Egy emeltebb szakmai követelményt határoztunk meg, valóban ez lehetne 65 is és 55 is. Nyilván az ügyszámokhoz igazodóan, az elmúlt évek tapasztalataihoz igazodóan találták meg ezt a számot azok, akik közreműködtek a törvény megalkotása során.

A 75 év és a 65 év összevetésénél azt azért figyelembe kell vennünk, hogy a választottbírósági eljárásban a munkateher nem ugyanaz egy-egy bíró részére, mint egy rendes bíróságon, ahol napi taposómalomban vannak benne, tehát az igénybevétel is nagyobb. Ugyanakkor ez a lehetőséget is megnyitja volt bírák számára, hogy adott esetben kisebb leterheltség mellett ebbe a testületbe bekerülve akár választottbíróként folytassák a tevékenységüket. Tehát igazából nem érzek akkora ellentmondást ebben a fajta szabályozásban.

Hogy a 24 év hogy került bele? A korábbi szabályozásban is ennyi volt, tehát nem került megváltoztatásra a dolog.

Azt hiszem, hogy talán sikerült érintenem a főbb kérdéseket. Köszönöm a figyelmet, és köszönöm

képviselőtársaim aktivitását. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma délután 16 óráig van lehetőség.

Soron következik az **ügyvédi tevékenységről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15371. számon az Országgyűlés informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Vitathatatlan, hogy az ügyvédség intézménye mindig is központi szerepet játszott az igazságszolgáltatás működésében, ezen belül is a büntetőeljárásban védőként való közreműködés az Alaptörvényünkben is adódó követelmény. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az utóbbi évtizedekben a jogviták is a korábbiakhoz képest lényegesen bonyolultabbakká váltak. A felperes részéről a megalapozott igényérvényesítés, alperesi oldalon pedig az eredményes védekezés többnyire olyan jogi szaktudást igényel, ami nélkülözhetetlenné teszi a fél jogi szakember közreműködésével történő eljárását. Az eddig elmondottakra is figyelemmel a jövő év elején hatályba lépő új polgári perrendtartás is fő szabállyá teszi a törvényszéki eljárásban a fél számára a megfelelő igényérvényesítés érdekében a kötelező jogi képviseletet. Az ügyvédek szerepe az igazságszolgáltatásban tehát kortól és időtől függetlenül tagadhatatlan.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdésként vetődhet fel a jogkereső állampolgároknak, a jogalkalmazók összességében és így a képviselőkben is, hogy miért van szükség új ügyvédi törvényre, ha az ügyvédekről szóló hatályos törvény az alapvető jogelveknek megfelelő, többségében a gyakorlatban is jól használható joganyag. Ne felejtjük el ugyanakkor azt, hogy a törvény 1998. évi hatálybalépése óta eltelt közel két évtized. Ez alatt az idő alatt lezajlott társadalmi, gazdasági, informatikai és jogszabályi változások miatt a törvény gyakran módosult, így többek között ezért is időszerű, hogy egy új, a kihívásoknak megfelelő, egységes szemléletű kódex készüljön.

A jogász hivatásrend fejlesztésének fontosságát a kormány 2014-ben deklarálta. Az igazságügyi politikáról szóló kormányhatározat alapján az Igazságügyi Minisztérium kiemelt feladatává tette a jogászképzés színvonalának emelését, a hivatás védelmét és a jogász identitástudat növelését. A kormány igazságügyi politikájának célja, hogy a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősödjön. Ennek jegyében került sor az alapvető anyagi jogi, eljárásjogi és hivatásrendi szabályok megújítására. Az elmúlt években a polgári törvénykönyv és a büntető törvénykönyv újjáalkotásával

megújult a két anyagi jogi kódex, és a legalapvetőbb eljárásjogi törvényeink, a polgári perrendtartás, a közigazgatási perrendtartás, valamint az új büntető-eljárás törvény előkészítése is lezajlott. Sikeresen elkezdődött a jogász hivatásrendek megújítása is, megszülettek a bíróság, az ügyészség és az igazságügyi szakértők jogállási és szervezeti kereteit meghatározó új jogszabályok. Ehhez kapcsolódóan aktuálissá vált az ügyvédi tevékenység végzésére és ezzel szoros összefüggésben a jogtanácsosokra irányadó normák jogi kereteinek újradefiniálása is.

Hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy a jogtanácsosokra vonatkozó szabályozás az ügyvédekre irányadó rendelkezésekkel ellentétben a rendszerváltozást követően nem újult meg. E tevékenységet jelenleg is a mára elavult és részben kiüresedett, a jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. számú törvényerejű rendelet szabályozza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy kicsit részletesebben beszéljek a jogtanácsosokat érintő változásokról, figyelemmel arra, hogy az önök előtt lévő javaslat, mint arra a címe is utal, nemcsak az ügyvédekre, hanem tágabban az ügyvédi tevékenységet végzőkre vonatkozó szabályokat tartalmazza. A javaslat értelmében ügyvédi tevékenységet gyakorolhat az ügyvéden kívül az európai közösségi jogász, a külföldi jogi tanácsadó, a kamarai jogtanácsos vagy akár az alkalmazott ügyvéd, az alkalmazott európai közösségi jogász, az ügyvédjelölt és az ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadó is.

A tervezett szabályozás célja az, hogy az ügyvédi tevékenységet ellátók tekintetében egységes és megfelelő garanciák jussanak érvényre. A javaslat szabályai így túlnyomó részben minden ügyvédi tevékenységet ellátó személyre egységesen vonatkoznak. Ahol a rendelkezés csak az adott személyi körre irányadó, ott erre a javaslat kifejezetten utal.

A jogtanácsosi integrációról mindenképpen érdemes egy kicsit részletesebben beszélni. Ennek kapcsán hangsúlyozni szükséges, hogy a tárgybeli javaslat az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályozás megújítása kapcsán a jogtanácsosoknak csak azon tevékenységét kívánja a jövőben szabályozni, amely az igazságszolgáltatással közvetlenül kapcsolatos. E körbe a jogi képviselő ellátása és az okiratok ellenjegyzése sorolható. Ezeket a feladatokat tehát a jövőben csak azok a jogtanácsosok láthatják el, akik ügyvédi kamarai taggá válnak. A javaslat szerinti megoldás mellett szól mind az említett jogi feladatok azonossága, mind a jogász hivatásrendek logikus és következetes rendszerének kialakítása iránti igény.

De a történeti hagyományok és a költséghatékonysági szempontok is mind azt igazolják, hogy a már meglévő ügyvédi kamarai rendszerbe kerüljenek be azok a jogtanácsosok, akik a jövőben ezeket a tevékenységeket továbbra is el akarják látni. A kamarai integráció eredményeként így a kamarai tagsággal rendelkező jogtanácsosok vonatkozásában is érvényesülni fognak azok a garanciális szabályok, amelyek feltételei az általuk is ellátott tevékenységeknek. Idetartoznak a közhiteles névjegyzék, a kamara által alkotott etikai szabályzat, a szakma gy-

korlására vonatkozó előírások, a kamara felügyeleti tevékenysége és az általa biztosított képzések, továbbképzések. Az említett feltételek együttesen garantálják majd a megfelelő szakmai színvonal biztosítását.

Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy a jogtanácsosok ügyvédi kamarába való belépése önkéntes abban az értelemben, hogy nem minden jogtanácsosnak kötelező kamarai taggá válnia, de jogi képviselőt csak az láthat el, illetve okiratot csak az jeyezhet ellen a jövőben, aki belép a kamarába. A jövőben a jogtanácsosnak és a munkáltatójának együtt kell majd eldöntenie, hogy fog-e a jogtanácsos olyan feladatot ellátni, amely csak kamarai tagság mellett lehetséges.

Említést érdemel, hogy a törvényjavaslat ily módon kihat a közzsféra jogtanácsosaira is. De közülük is a javaslat szerinti integráció csak azokat fogja közvetlenül érinteni, akik polgári bíróság előtt járnak el olyan perekben, ahol a jogi képviselő kötelező. A tisztelt Ház által év végén elfogadott közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény ugyanis lehetővé teszi, hogy a közigazgatási perben kötelező jogi képviselő esetén a közigazgatási szerv jogi szakvizsgával rendelkező tisztségviselője vagy alkalmazottja is eljárhatson.

Említést érdemelnek e helyen a jogi előadókra vonatkozó új rendelkezések is. A kamarába bejegyzett jogi előadók tekintetében a szabályozás az ügyvédjelöltek mintáját veszi alapul. A javaslat szerint az ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadókra az ügyvédjelöltekkel azonos kötelező továbbképzési szabályok vonatkoznak majd.

(10.50)

Az említett változások kapcsán ugyanakkor nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy kiemelt szempont az, hogy a törvény hatálybalépését követően nagyon gördülékenyen, az eddig bevált ügyvédi kamarai rendszerben történhessen meg az érintett személyi kör integrációja. A kamarai rendszerbe való betagozódást a törvényjavaslat számos átmeneti rendelkezés előírásával is elősegíti.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a jogtanácsosi integráció kérdéskörén túl is - a teljesség igénye nélkül - szóljak néhány szót az önök előtt fekvő törvényjavaslat egyes rendelkezéseiről. A törvényjavaslatot az elején fellapozva láthatjuk, hogy az egyrészt számba veszi az úgynevezett klasszikus ügyvédi feladatok körét, másrészt felsorolja az ügyvédi tevékenység gyakorlása keretében, kiegészítő jelleggel folytatható tevékenységeket. Ez utóbbiak köre a hatályoshoz képest többek között bővül a biztosítási tanácsadás, a társasházi közös képviselő vagy a bizalmi vagyonkezelés ellátásának lehetőségével. Ez utóbbi a polgári törvénykönyv által bevezetett bizalmi vagyonkezelői szerződés bevezetése, illetve az ahhoz kapcsolódó bizalmi vagyonkezelői tevékenységről szóló külön törvény rendelkezései miatt vált indokolttá.

Az ügyvédi tevékenység gyakorlásának általános feltételei körében a javaslat a hatályosnál sokkal részletesebben szól az ügyvéd titoktartási kötelezettségének szabályairól. Az ügyvédi titoktartás kettős természetű, nemcsak egy ügyvédi kötelezettség, hanem az ügyfélnek is alapvető joga a titkainak megtartása. Titoktartás nélkül nincs közbizalom az ügyfél részéről, a bizalom hiánya pedig akadályozhatja az ügyfelet abban, hogy minden olyan tényt feltárjon az ügyvédje számára, amelyek ismeretére az ügyvédnek szüksége lehet a megbízás ellátásához. Márpedig minden ügyvédre helytálló azonban az idézet Hodgettől: „Senkit sem menthatsz meg addig, amíg nem tudod az igazságot.”

Ha tovább olvassuk a javaslatot, láthatjuk, hogy az a hatályos szabályozáshoz képest részletesebben szabályozza az ügyvédi felelősségbiztosítás kérdéskörét. Ennek oka, hogy a kötelező felelősségbiztosítás előírása kiemelten fontos ügyfélvédelmi, fogyasztóvédelmi szempontból. Újdonság ezzel kapcsolatban, hogy nem szabályzat, hanem maga a javaslat határozza meg a felelősségbiztosítással kötelezően fedezendő kártérítés és a sérelemdíj legalacsonyabb összegét.

Ezzel kapcsolatban ügyvédi berkekben hamar elterjedt, hogy emelkedni fog ez a káreseményenként előírt minimális összeg. Megerősíthetem, hogy a javaslat alapján a jelenlegi 8 millió forintnál valóban magasabb lesz a felelősségbiztosítás minimális mértéke. Ez az emelés az ügyvédi munka komplexitásának erősödése, az értékviszonyok változása, a felelősség megnövekedése miatt fogyasztóvédelmi szempontból indokolt. A jelenlegi magyar szabályozásban a biztosítási összeg 8 millió forintos alsó határa nemzetközi összehasonlításban is igen alacsonynak tekinthető. A kötelező felelősségbiztosítás emelését egyrészt a közbizalom növelésének szándéka indokolja, másrészt az ügyvédi tevékenységet gyakorlók érdeke is az, hogy az általa kötött ügyletek értékének és kockázatának figyelembevételével reálisan kerüljön megállapításra a felelősségbiztosítás összege. Ugyanakkor a változást vitatók körében azt is hangsúlyozni szükséges, hogy az emelés nem a törvény hatálybalépésekor és nem egyszerre történik. A javaslat hosszabb időt biztosít a 15 millió forintos alapösszegnek az eléréséhez úgy, hogy a kötelező minimális összeg évente fokozatosan emelkedni fog.

A javaslat szól az ügyvédi tevékenység korlátairól, az azzal összeférhetetlen tevékenységek ellátásáról, illetve tisztségek betöltéséről. Ezek a szabályok részben a hatályos szabályokat ismétlik meg, részben a legújabb nemzetközileg elfogadott sztenderdekhez igazodóan változnak. A javaslat koncepcionális szinten nem változtat azon, hogy az ügyvéd egyrészt a megbízó megbízása, másrészt a bíróság, illetve a hatóság kirendelése vagy a jogi segítségnyújtó szolgálattal külön jogszabály szerinti jogi segítői tevékenység ellátására kötött szolgáltatási szerződés alapján járhat el.

Külön fejezet szól az ügyvédi megbízás szabályairól azzal, hogy a javaslat az ügyvédi megbízásnak csak azokat a specialitásait rögzíti, amelyekre a Ptk. nem ad megfelelő szabályt. Engedjék meg, hogy e

körben kicsit részletesebben szóljak a pró és kontra vitát kiváltott úgynevezett sikerdíj kikötésének lehetőségéről. A törvényjavaslat rendelkezései között továbbra is fő szabály az, hogy az ügyfél és az ügyvéd szabadon állapodik meg a megbízás díjában. E szabadságot a javaslat mind az ügyfelek, mind az ügyvédek érdekében csak a szükséges mértékig és az arányosság követelményének megfelelően kívánja korlátozni.

A javaslat nem általánosságban tiltja tehát az ügyvédi munka eredményessége érdekében kikötött megbízási díj lehetőségét, a javaslat csupán a sikerdíj bíróság előtti érvényesíthetősége tekintetében állapít meg szigorúbb feltételeket. Eszerint a bíróság előtt nem érvényesíthető az ügyvédi tevékenység eredményességéhez kötött munkadíj annyiban, amennyiben annak összege a teljes ügyvédi munkadíj kétharmadát meghaladja. Hangsúlyozandó, hogy e szabály alkalmazásában a teljes ügyvédi munkadíjba nem számít bele a megbízó által az ügyvédi munkadíj részeként megfizetendő, az ügy ellátásával felmerülő költségek, valamint az ügyvédi megbízási díjnak az a része, amelyről az ügyvéd ellenérték nélkül lemond. Az említett normának meg nem felelő sikerdíj sem tilos tehát, így alkalmazása fegyelmi eljárást sem vonhat maga után, a szankció csak az, hogy a javaslatban meghatározott mértéket meghaladó sikerdíj bíróság előtt nem érvényesíthető. A sikerdíjra vonatkozó korlátozást ellenzők számára jegyzem meg, hogy a sikerdíj kikötése több országban általánosan tiltott.

Az ügyvédek kirendelésére vonatkozó rendelkezések kapcsán az új büntetőeljárásról szóló törvényjavaslattal összefüggésben annyit érdemes megemlíteni, hogy a kirendelt védőre vonatkozó rendelkezések módosulnak annyiban, hogy a bíróság vagy nyomozó hatóság kirendelését követően szükséges az eljáró kirendelt védő kijelölése is. A kirendelt védő kijelölése - a büntetőeljárásról szóló törvényjavaslatban meghatározott eseteket kivéve - fő szabályként a területi ügyvédi kamara feladata lesz. Az eljáró ügyvédet a kirendelhető ügyvédek jegyzékéből elektronikusan, véletlenszerű kiválasztás segítségével, kamarai szabályzatban meghatározott eljárási szabályokban rögzített módon kell majd a területi ügyvédi kamarának kiválasztania. A kiválasztás során biztosítani kell az ügyvédek arányos munkaterhelését, és figyelembe kell venni a kijelölésre kerülő ügyvéd és a kirendelő hatóság földrajzi elhelyezkedését. Ezek az új szabályok az új büntetőeljárásról szóló törvényjavaslat hatálybalépéséhez igazodóan lépnek majd hatályba.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos szót ejteni arról, hogy a javaslat külön részben személyi körönként speciális szabályokat állapít meg a már említett, ügyvédi tevékenységet gyakorló természetes személyekről, nevezetesen az ügyvédről, az alkalmazott ügyvédéről, az ügyvédjelöltéről, a kamarai jogtanácsosról, a jogi előadótól, az európai közösségi jogászról, az alkalmazott európai közösségi jogászról, valamint a külföldi jogi tanácsadóról. De külön fejezet szól az irodagondnoki feladatok ellátásáról is. A javaslat ötödik része pedig az ügyvédi tevékenységet gyakorló

szervezetekre irányadó speciális szabályokat tartalmazza. E körben a javaslat részletesen szól az ügyvédi irodáról, az ügyvédi együttműködés keretein belül pedig törvényi szinten szabályozza az ügyvédi társulást, valamint létrehozza a bejegyzett irodaközösséget, továbbá meghatározza működésük alapvető szabályait.

A javaslat újdonságként nevesíti az ügyvédszisztenst, akinek feladata az ügyvéd, az európai közösségi jogász, illetve az ügyvédi tevékenységet gyakorló szervezetek munkájának segítése.

Indokolt néhány szót szólni a törvény által szabályozott fegyelmi rendelkezésekről is, mivel a fegyelmi eljárás szabályai több vonatkozásban is jelentősen megújulnak. Egyrészt bővül a fegyelmi eljárásban kiszabható fegyelmi büntetések köre, ezáltal még differenciáltabb szankcionálásra lesz lehetőség az egyes fegyelmi vétségek súlyára és körülményeire tekintettel. Másrészt változnak a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló szervezeti szabályok is, annak érdekében, hogy a szakmaiság és a függetlenség szempontjainak elsődlegessége mellett a fegyelmi felelősség megállapításának valódi igénye juthasson érvényre. Újdonság, hogy a fegyelmi bizottságok a javaslat alapján nem területi, hanem regionális és országos szinten szerveződnek, és ennek megfelelő illetékességi területtel alakulnak meg a fegyelmi tanácsok is.

Említést érdemel, hogy a hivatalból induló előzetes vizsgálatok lefolytatására a területi kamara választott tisztségviselőjeként a fegyelmi biztos lesz jogosult, továbbá ő kezdeményezheti a fegyelmi eljárás lefolytatását is. A fegyelmi eljárások lefolytatásával kapcsolatos felelősség kérdését új megközelítésbe helyezi az is, hogy a javaslat új jogintézményként vezeti be a területi kamara elnökének és a Magyar Ügyvédi Kamara elnökének az eljárás egyes szakaszaiban érdemi beavatkozást jelentő pozitív utasítási jogát.

Engedjék meg, hogy kitérjek arra is, hogy miért indokolt a kamarai szervezet kisebb átalakítása, az országos kamara és a területi kamarák közötti feladatmegosztás átstrukturálása. Az országos kamarán és a megyénként működő területi kamarákon alapuló jelenlegi kamarai szerkezet hátrányát képezik a fennálló párhuzamosságok, egyes megyékben az alacsony ügyvédi létszám miatt az erőforrások szűkössége és ebből következően a feladatellátás egyenetlen színvonala. Előnye ugyanakkor ennek a struktúrának, hogy biztosítja a problémák helyi szinten történő megoldását, elősegíti az ügyvédek kamarával való személyes kapcsolattartását s így azt, hogy a hátrányosabb helyzetben lévő megyékből ne kezdődjön meg az ügyvédek elvándorlása a regionális központok irányába.

(11.00)

Ezek figyelembevételével a javaslat olyan strukturális változásokat vezet be, amelyek anélkül orvosolják a felmerült nehézségeket, hogy csorbítanak a jól működő gyakorlatokat. Mindezekre tekintettel

módosul az országos kamara és a területi kamarák közötti feladatmegosztás. Így kizárólag a Magyar Ügyvédi Kamara hatáskörébe fog tartozni az ügyvédi tevékenységgel kapcsolatos kérdésekben való véleménynyilvánítás, az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szakmai szabályok megalkotása, az ügyvédi kamarai nyilvántartás vezetése, illetve az ehhez kapcsolódó műszaki-informatikai háttér feltételeinek biztosítása, a képzési helyek akkreditációja, továbbá a szakmai képzések és a továbbképzések tematikájának összeállítás. A fegyelmi bizottságok pedig - mint már a fegyelmi eljárási szabályok körében is említettem - nem területi, hanem regionális és országos szinten szerveződnek, és ennek megfelelő illetékességi területtel alakulnak meg a fegyelmi tanácsok is. De az ügyvédi kamarai struktúra alapegységei a jelenlegivel megegyezően továbbra is a területi kamarák maradnak.

A törvényességi felügyelet szabályozása körében említést érdemel, hogy a javaslat alapján csökken az állami kontroll mértéke az ügyvédi kamarák működése felett. A javaslat a törvényességi felügyelet szubszidiárius jellegét átfogóan deklarálva kimondja, hogy az akkor gyakorolható, ha sem bírósági hatáskörbe, sem hatósági felügyeleti hatáskörbe sem tartozik a vizsgált döntés, tevékenység. A javaslat szerinti megoldás biztosítja a párhuzamos eljárás lehetőségének kizárását, így például azt, hogy ugyanazt a határozatot az eljárás kezdeményezője a minisztérium előtt, a panaszolt ügyvéd pedig a bíróság előtt támadja meg. Egyfelől az ügyvédi kamara autonómiája, másrészt a kamara jogszabályszerű működéséhez, az igazságszolgáltatás és a közérdek védelméhez, így végső soron a jogbiztonság garantálásához fűződő érdek jelöli ki tehát azt a keretet, amelyen belül az igazságügyi miniszter törvényességi felügyeletet gyakorolhat. A javaslat újraszabályozza a törvényességi felügyelet tárgyát, ezen belül a törvényességi felügyeleti eljárás alól kivett ügyek körét, valamint a törvényességi felügyelet eszközeit is.

Tisztelt Képviselők! Természetesen arra nincs lehetőség, hogy a több mint 210 paragrafusból álló törvényjavaslat valamennyi rendelkezését részletesen bemutassam. Az elmúlt percekben a teljesség igénye nélkül próbáltam felhívni a figyelmet a javaslat néhány újdonságára. Összefoglalva az elhangzottakat, az új törvényi szabályozás célja tehát, hogy az ügyvédi tevékenységre vonatkozó egységes szabályozással a jogi hivatásrendek jogszabályi megújítására e területen is pontot tegyen.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Nyilvánvaló, hogy egy új törvény elfogadása esetén nem kerülhet el egyes egyéb érintett jogszabályok módosulása sem. Engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket arra, hogy az új ügyvédi törvény okán több ponton szükségessé válik néhány egyéb törvény és számos alacsonyabb szintű jogszabály módosítása is. Ezekre a változtatásokra természetesen öszel, a törvényjavaslat 2018. január 1-jei hatálybalépéséig még mindenképpen sor kerül.

Végezetül, de nem utolsósorban engedjék meg, hogy elmondjam, hogy az önök előtt levő törvényja-

vaslat egy hosszas előkészítő munka eredménye. Annak érdekében, hogy egy szakmai konszenzuson alapuló törvényjavaslat szülessen, több mint egy évig dolgozott rajta a javaslatot előkészítő munkacsoport, és nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a javaslat kidolgozására a Magyar Ügyvédi Kamara elnökének bevonásával és egyetértésével került sor.

Azt gondolom, hogy az elhangzottak alapján levonható az a következtetés, hogy az új, ügyvédi tevékenységről szóló törvényjavaslat egy körültekintően, a szakma bevonásával előkészített joganyag. Kérem a tisztelt Országgyűléstől a törvényjavaslat megvitatását és elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Gulyás Gergely képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

DR. GULYÁS GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! „Az ügyvéd a törvény lovagja, a jog harcosa a jogtalanság ellen. Ő kölcsönöz szót az elnyomott panaszának, oltalmazza a gyengét bármily hatalom, vagy csel sértő támadása ellen. Védi a polgárt a jogláng, a jogmegtagadás, a hivatalnoki és a bírói vétség, mulasztás, közöny, tévedés s az állami jogtalanság ezer formái ellen. Képzeliünk ma társadalmat ügyvédség nélkül! A jogkeresés emez érdekelt, hatályos eszközének eltörlésével visszaállítva látnók, részben az önkényuralom, részben pedig az ököljog állapotát.” Az idézet az 1895-ben Budapesten megjelent Kun László: „A magyar ügyvédség története” című könyvéből való.

Mielőtt túlzott pátosszal vádolnánk a szerzőt, nem árt a gyökerekig visszanyúlnunk. A római ügyvédség, a patrónusok kötelesek voltak védeni őket a törvény előtt ingyen védeni. A jogvédelem szívességi szolgáltatás volt, Cicero régi szokásnak nevezi: „Ékesszóló és könnyen dolgozó férfiú előtt, amint hazánkban szokásos, sokak ügyeit védelmezni nem érdekéből, hanem ingyen, nyilvánvaló jótétemény és kedvezmény.”

A régmúlt ügyvédi kép ethoszát árnyalja az I. Mátyás uralkodása idejéből való dekrétum az 1486. évi 69. törvénycikk szerint, idézem: „szokása az ügyvédeknek, hogy nyereségvágyból mentül több személynek az ügyeit elvállalják és azok védelmében meglehetősen hanyagul járnak el, és ha megbízóikat egyszer-másszor birságban marasztalják, ebből semmit sem csinálnak”. A törvény úgy határozott: „ennekutána egy ügyvéd se merje tizennégy személynél többnek ügyeit elvállalni”.

Az 1567. évi 27. törvénycikk már kimondta: mindenféle családok megelőzése céljából az ügyvédek mind a vármegyei törvényszéken, mind a rendes bírák előtt a hiábavaló és üres kifogásokat mellőzzék, és tegyenek esküt, amelyet patvarkodási eskünek neveznek.

Hazánkban először a XVII. század végén szükkítették jelentősen azon személyek körét, akik prókatoroskodhattak. I. Lipót volt az, aki 1694-ben kiadta az első magyarországi ügyvédi szabályzatot. Ekkorra már egyértelműen körvonalazódott egy olyan réteg, amely a felek jogi képviselőjét hivatásszerűen látta el. Maga a rendelet is úgy említi az ügyvédséget, mint tiszteletre méltó jogi tanácsot adó testület.

A kiegyezést követően az alkotmányos berendezkedést érintő törvények mellett kiemelkedő jelentőségűek voltak az igazságszolgáltatási szervezet átalakítását végrehajtó reformok. Ezen belül természetesen elsődleges helyet foglaltak el a bírósági rendszer átforgalmazásának kérdései, az erre vonatkozó törvények, ám nem kevésbé fontosnak tekintették a királyi ügyészségek létrehozását, a modern közjegyzői intézmény meghonosítását, illetve az ügyvédség új alapokra helyezését. Míg az utóbbira vonatkozó 1871-es első közzétett tervezet még úgy fogalmazott, hogy az igazságszolgáltatás egyik nélkülözhetetlen közege az ügyvéd, addig az ügyvédi rendtartásról szóló törvényjavaslat miniszteri indoklása már egyenesen azzal kezdődött, hogy nemcsak nélkülözhetetlen, hanem kifejezetten az egyik legfontosabb résztvevőről van szó, éppen ezért az új jogszolgáltatási szervezet is hiányos maradna, hogyha az ügyvédségre nézve nem születne meg a jogszabály, nem történe meg annak átszervezése. Csemegi Károly államtitkár az országgyűlési vitában így indokolt: „A jogállamnak nem egyedüli, de egyik leglényegesebb orgánuma az igazságügy. Orgánum és organizmus egyszersmind, mely nem lehet erős, nem lehet egészséges: ha egyik tagja hiányzik, vagy ha egyik hiányos, vagy ha az megromlott.” Szavai iránymutatásként szolgálhatnak az ügyvédi tevékenységről szóló előterjesztett, T/15371. számú törvényjavaslat mai tárgyalásánál és a törvényjavaslat szövegének megítélésénél.

Az igazságügyi politikáról szóló 1710/2014. kormányhatározattal összhangban megszületett jogász hivatásrendekkel kapcsolatos újraszabályozás, a bíróság, az ügyészség és az igazságügyi szakértők jogállási és szervezeti kereteit meghatározó új jogszabályokat az Országgyűlés már elfogadta. Az említett kormányhatározat e) pontja kimondja: „szükséges a jogászképzés színvonalának emelése, a jogász hivatás védelme és a jogász identitástudat növelése.”

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a rögzített céloknak véleményem szerint megfelel akkor is, amikor az „ügyvédi hivatás” kifejezést alapvető jelentéssel és éllel használja, kifejezve azt, hogy valamennyi ügyvédi tevékenységet gyakorló a rájuk vonatkozó szabályozás sajátosságai mellett ugyanazon hivatásrendhez tartozik. A javaslat tehát - ahogyan a részletes indoklás is megfogalmazza - az „ügyvédi hivatás” kifejezést szimbolikus jelleggel használja.

A törvényjavaslat meghatározza az úgynevezett klasszikus ügyvédi tevékenységek körét, illetve rögzíti, mely tevékenységek minősülnek kiegészítő tevékenységnek. A normaszöveg taxatív felsorolása értelmében ilyen kiegészítő tevékenység az adótanács-

adás, munkaügyi tanácsadás, a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenység és a társasházi közös képviselői tevékenység is.

A tervezet azt is egyértelművé teszi, hogy kiegészítő tevékenység az ügyvédi tevékenység gyakorlása keretében látható el, a klasszikus ügyvédi tevékenységhez hasonlóan. Ebben az esetben azonban nemcsak az ügyvédi tevékenység gyakorlásához szükséges, hanem az adott tevékenységre irányadó jogszabályokban foglalt előírásoknak is meg kell felelni. Fontos, hogy a klasszikus ügyvédi tevékenység mellett ugyanazon ügyfél számára a kiegészítő tevékenységek közül bizalmi vagyongazdálkodási tevékenység, ingatlanközvetítői tevékenység, valamint társasházi közös képviselői tevékenység nem végezhető.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jogtanácsosokra vonatkozó szabályozás a rendszerváltozást követően nem újult meg, jelenleg is a mára elavult és részben kiüresedett, a jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet szabályozza e tevékenységet.

(11.10)

Az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályozás megújítása kapcsán és annak keretében a jogalkotó az igazságszolgáltatás megfelelő minőségéért fennálló felelőssége körében a jogtanácsosoknak kizárólag azon tevékenységét kívánja a jövőben szabályozni, amely az igazságszolgáltatással közvetlenül kapcsolatos, vagyis a jogi képviselő ellátásával és az okiratok ellenjegyzésével függ össze, amelyet a javaslat alapján azon jogtanácsosok láthatnak el, akik kamarai taggá válnak.

Mindezekre tekintettel a törvényjavaslat, ahogyan arra a címe is utal, nemcsak az ügyvédekre, hanem az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályokat tartalmazza. Az új szabályozás célja, hogy az ügyvédi tevékenységet ellátók vonatkozásában egységes és megfelelő garanciák jussanak érvényre. A hiányosságok olyan szabályozási kényszerhelyzetet teremtenek, amelyet az igazságszolgáltatás megfelelő működése és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése érdekében a jogalkotónak mindenképpen rendeznie kell. Figyelemmel a szabályozás szükségességére az ügyvédi tevékenységnek minősülő tevékenységet ellátni szándékozó jogtanácsosok egy már meglévő hivatásrendi kamarába történő integrációja mutatkozik a legmegfelelőbb megoldásnak. A jogtanácsosok ügyvédi kamarába való belépése önkéntes abban az értelemben, hogy nem minden jogtanácsosnak kötelező kamarai taggá válnia, ugyanakkor jogi képviselő, valamint okirati ellenjegyzés a jövőben csak kamarai tagság esetén lesz ellátható.

Röviden szeretnék szólni az ügyvédi függetlenségről és összeférhetlenségről is. Az új országgyűlési törvény elfogadásával egy régóta húzódó vita végre tettünk pontot. Egyértelmű viszonyokat teremtettünk, amikor főállású képviselőkről rendelkezettünk, és ez kiterjedt többek között az ügyvédi tevékenységre is, ilyen értelemben az országgyűlési képviselők azóta ügyvédi tevékenységet nem láthat-

nak el. A kamara korábban is többször egyértelművé tette, hogy a korábbi szabályozás nem a kamara kérésére született meg, hanem nyilvánvaló, hogy az 1990-es Országgyűlésben már, sőt talán minden későbbinél nagyobb számban jelen lévő ügyvédi lobbieredményeként volt a szabályozás része. Az előtünk fekvő törvényjavaslat részletes indoklása kimondja: az ügyvédi hivatás gyakorlása garanciális okokból a közhatalmi szervektől függetlenül történik, amely függetlenség valamennyi ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosult tekintetében általánosságban értelmezhető. Az ügyvédi függetlenség részben személyi, részben pedig szervezeti függetlenséget jelent.

Az összeférhetlenséggel kapcsolatosan kiemelendő, hogy ennek a szabályozása többszintű. Egyrészt egyes tevékenységek eleve tiltottak az ügyvédi tevékenységet gyakorló számára. E tilalom alól a hatályos ügyvédi törvény is számos kivételt tesz, elsősorban azért, mert az ügyvédek jogi szakértelmére jelentős igény van olyan munkák vonatkozásában is, amelyek nem minősülnek szűken vett ügyvédi tevékenységnek. A kormány-előterjesztés azonban e kivételi kör meghatározása mellett is garantálja a függetlenséget, ugyanis az összeférhetlenség szabályozásának második szintjeként új, érdekkonfliktusokra vonatkozó szabályokat vezet be. Ennek körében az új szabályok meghatározzák azt is, hogy az ügyvéd mikor nem vállalhat el egy konkrét ügyet. E tilalom biztosítja, hogy az ügyvéd az ügyvédi tevékenységében, az ügyvédi megbízások ellátásában független, érdektől mentes maradjon. Az érdekkonfliktusok kizárásának ezen új szabályai a hatályos törvényben még nem szerepeltek. A tervezet szerint az új szabályozás általános jellemzője tehát, hogy a konkrét ügyek elvállalásával szembeni korlátokra helyezi a hangsúlyt. Eredményét tekintve összességében mégis azt mondhatjuk, hogy a szabályozás szigorodik.

Továbbra is fő szabály, hogy az ügyfél és az ügyvéd szabadon állapodhat meg a megbízási díjban. E szabadságot a javaslat az ügyfelek és az ügyvédek érdekében a szükséges mértékig és az arányosság követelményének megfelelően korlátozni kívánja. Ennek megfelelően az ügyvéd díjazása körében a javaslat a sikerdíj bíróság előtti érvényesíthetősége tekintetében, ahogy ezt államtitkár úr is említette, szigorúbb feltételeket állapít meg. Korlátozza a javaslat a sikerdíj kikötését, vagyis azt, hogy az ügyvéd díjazását valamilyen eredmény eléréséhez kössék a felek. A javaslat szerint a bíróság előtt nem érvényesíthető az ügyvédi tevékenység eredményességéhez kötött munkadíj annyiban, amennyiben annak összege a teljes ügyvédi munkadíj kétharmadát meghaladja.

E szabály alkalmazásában a teljes ügyvédi munkadíjba nem számít bele a megbízó által az ügyvédi munkadíj részeként megfizetendő, az ügy ellátásával felmerülő költségek, valamint az ügyvédi megbízási díjnak az a része, amelyről az ügyvéd ellenérték nélkül lemondott. A szabálynak meg nem felelő sikerdíj tehát nem tilos, alkalmazása fegyelmi eljárást sem

vonhat maga után, ugyanakkor bíróság előtt nem érvényesíthető.

A teljesség igénye nélkül az újítások közül szeretném kiemelni a helyettes ügyvéd jogintézményének bevezetését. A helyettes ügyvéd jogintézményének bevezetése lehetőséget teremt arra, hogy az ügyfelek ügyeinek ellátása az ügyvéd akadályoztatása esetén is folyamatos és gördülékeny legyen. A törvényjavaslat kötelezettségként írja elő ugyanis, hogy az ügyvédi irodai tagsággal nem rendelkező ügyvéd, az európai közösségi jogász, valamint az egyszemélyes ügyvédi iroda az ügyvédi tevékenység gyakorlásában való akadályoztatása esetére helyettes ügyvédet kell megbízni, aki az ügyvédi tevékenység tekintetében a helyettesített ügyvéd teljes körű helyetteseként jogosult eljárni.

Az egyes ügyvédi tevékenységek körében a jogszabály módosítja a letételre vonatkozó szabályokat, ennek keretében többek között kimondja, hogy a letétel ellenőrzése hatósági ügy. Az ügyvédi tevékenység gyakorlása kapcsán előírt felelősségbiztosítás legalacsonyabb összegének fokozatos emelése is indokoltá vált, valamint az eddigi homogén szabályozás helyett az ügyvédi tevékenység gyakorlója anyagi felelősségének lehetséges korlátait az egyes ügyvédi tevékenységekhez igazodó módon, differenciáltan szabályozza az előterjesztett javaslat.

A fegyelmi eljárás szabályai több vonatkozásban is jelentősen megújulnak. Bővül a fegyelmi eljárásban kiszabható fegyelmi büntetések köre, szintén differenciált szankcionálást téve ezáltal lehetővé az egyes fegyelmi vétségek súlyára és körülményeire tekintettel. Változnak a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló szervezeti szabályok annak érdekében, hogy a szakmaiság és a függetlenség szempontjainak elsődlegessége mellett a fegyelmi felelősség megállapításának valódi igénye juthasson érvényre. Így a fegyelmi bizottságok nem területi, hanem regionális és országos szinten szerveződnek, és ennek megfelelő illetékességi területtel alakulnak meg a fegyelmi tanácsok is. A hivatalból induló előzetes vizsgálat lefolytatására a területi kamara választott tisztségviselőjeként a fegyelmi biztos jogosult, továbbá ő kezdeményezheti a fegyelmi eljárás lefolytatását.

Új jogintézményként a területi kamara elnökének és a Magyar Ügyvédi Kamara elnökének az eljárás egyes szakaszaiban érdemi beavatkozást jelentő pozitív utasításadási joga van, amely a fegyelmi eljárások lefolytatásával kapcsolatos felelősség kérdését hivatott új megközelítésbe helyezni. Az 1991. évi ügyvédi törvény -visszatérve a jogtörténeti hagyományainkhoz - megszüntette az ügyvédi munkaközösségeket. Ügyvédi tevékenységet csak kamarai tagként lehet folytatni a törvény hatálybalépését követően, tehát 1991 óta. Meggyőződésem, hogy az elmúlt 25 esztendő bebizonyította, hogy az ügyvédi kamarák aktuális pártpolitikai csatározásokból kimaradva, hiteles köztestületként, a szakmaiság talaján állva látják el feladataikat, a hazai ügyvédség pedig bátran támaszkodhat a szervezetre, akár úgy is, mint érdekvédelmi szervre. A hazai kamarai rendszer olyan érték, amelyet kötelességünk megőrizni.

Itt vagyok kénytelen megemlíteni, hogy az elmúlt napokban méltatlan és kiragadott információk valótlan színben való feltüntetésével megalapozatlan vádak is elhangzottak az ügyvédi kamarák tevékenységével kapcsolatban. A valótlan és azóta a teljes értetlenség bizonyítékaként elismételt állításokkal szemben az ügyvédi kamara nem hogy nem veszélyezteti az igazságszolgáltatás függetlenségét, hanem az évtizedes múltra visszatekintő pártatlan köztestületi működés éppen hogy annak garanciája. A közéletben minden korban aktív szerepet vállaló ügyvédek összefogó köztestület érdeme, hogy a rendszerváltozástól a mai napig úgy volt korrektszakmai partnere a mindenkori kormánynak, hogy a pártpolitikától távol tartotta magát. Éppen ezért az országos és területi kamarákkal, illetve azok tisztségviselőivel szemben megfogalmazott vádak alaptalanok, feleslegesek és károsak. Üdvös lenne, ha a jobb esetben már jogi végzettséget szerzett, de még szakvizsga előtt álló fiatalok ettől a jövőben tartózkodnának.

Ugyanakkor az országos kamara és a megyénként működő területi kamarákon alapuló jelenlegi kamarai működés összességében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* helyes konstrukciójának negatívuma, hogy egyes megyékben az alacsony ügyvédlétszám miatt az erőforrások szűkössége és ebből következően az azonos színvonalú feladatellátás nehézségeibe ütközik. A javaslat ezt a problémát is igyekszik megoldani. Már csak egy mondat, elnök úr!

Talán emlékeznek még képviselőtársaim, hogy 2015 októberében ötpárti konszenzussal fogadtuk el az ügyvédi törvény módosítását. Azt a reményemet szeretném kifejezni, hogy ez a konszenzus jelenleg is fenntartható, és az ügyvédi törvényt az Országgyűlés valamennyi frakció támogatásával fogadhatja el. Köszönöm szépen. Elnézést az időtúllépésért! *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(11.20)

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném először is kifejezni elismerésemet, hiszen mindig tiszteletre méltó az, amikor valaki a saját háza táján sópröget, és Gulyás képviselőtársam ezt most megtette. Ószintén mondom, ez tiszteletre méltó a részéről.

Magam is úgy vélem, és ezzel ott folytatom, ahol államtitkár úr befejezte az exozóját, hogy valóban, én is úgy tudom, és értesültem róla, hogy egy meglehetősen hosszú szakmai egyeztetést folytatott az ügyvédi kamarával az Igazságügyi Minisztérium. Azt is tudom, hogy ami előttünk fekszik törvény, az ennek a testületnek, köztestületnek az egyetértését bírja. Éppen ezért tehát ha az ember kritikákat fo-

galmaz meg, akkor azt a legszükségesebb körben teszi. Hiszen ahogy Gulyás Gergely képviselőtársam elmondta, én is azt tudom megerősíteni, hogy bár voltak törekvések egyébként az ügyvédi kamarának a, hogy úgy mondjam, politikai megszállására, azonban ezek nem vezettek hál' istennek eredményre. Valóban, az az ötpárti javaslat, amelyet előterjesztettünk és végül az Országgyűlés elfogadott, ékes bizonyítéka annak, hogy ezzel a törekvéssel az ügyvédi kamara vonatkozásában egyik parlamenti frakció, egyik parlamenti párt sem értett egyet, és egy olyan megoldást javasoltunk, amely a helyzetet rendezte.

Annál is inkább fontosnak tartom az ügyvédi kamara véleményét, mert erre még ráerősítve azt tudom mondani, nemcsak az elnök személyét illetően, hanem az elnökséget, a tisztségviselői kart nézve is, természetesen bizonyos cserélődésekkel, ami egy ilyen folyamatban értelemszerű, de mégis megmaradtak a személyi kontinuitások hosszú évek óta. Ez valóban biztosítja azt a fajta függetlenséget, amit elvárhatunk egy ilyen köztestülettől. Ha ez a kamarai elnökség fogalmaz meg egy egyetértést, akkor egy olyan egyetértéssel, egy olyan szakmai állásponttal állunk szemben az én megítélésem szerint is, ami valóban az ügyvédi társadalom érdekét képviseli és szolgálja.

Eppen ezért én kifejezetten a szakmai dicséret és kritika szintjén maradnék, és azt gondolom, ennek a törvénynek a tárgyalásakor, kevés ilyen van, valójában ki lehet hagyni, ha úgy tetszik, a politikai vonalat.

Talán ami a legfontosabb vagy az egyik legfontosabb újítása a javaslatnak, és ezt kritikaként is megfogalmazhatom, hogy ha olyan szempontból nézem, hogy ügyvédekkel, akikkel én beszéltem, ők ezzel nem értettek egyet, azonban itt is csak vissza tudok utalni arra, hogy ha ezt a kamara bizonyos kompromisszumként el tudja fogadni, akkor speciel ezt én is, ez pedig a jogtanácsosoknak az ügyvédi kamarába történő integrálása. Ez valóban lényegesen szerencsésebb annál, mintha itt egy külön kamara alakult volna, de azt mégis asztalra kell tenni egy vitában, hogy az ügyvédtársadalom egy nagyon jelentős része ezzel a változtatással nem ért egyet, hogy talán a legfontosabbat említsem.

Amit én problémaként szeretnék kiemelni még ebben a javaslatban, és kérném az előterjesztő megfontolását akár a kamarával egyeztetve, bár valószínűleg az ügyvédi kamara ezzel nem érthet egyet, ugyanakkor fogyasztóvédelmi szempontok viszont, azt gondolom, kifejezetten indokolnák ezt a féle változtatást. Ha már hozzányúlunk az ügyvédi munkadíjhoz, és itt a sikerdíj vonatkozásában újításokat vezetünk be, ami lehet jó is, lehet rossz is, én is azt gondolom, persze érdekes és kérdéses, hogy milyen legális eszköze van, mondjuk, egy büntetőügyben az ügyvédnek arra, hogy ráhatást gyakoroljon, mondjuk, a szakmai tudásán felül természetesen a kiszabott büntetés minőségére vagy mennyiségére, és nyilván a sikerdíjak legtöbbször ebben a körben szoktak felmerülni, de akkor felvetném azt is, hogy persze el kellene gondolkodni, hogy egyáltalán a sikerdíj mint olyan, élvezhet-e létjogosultságot az

ügyvédi megbízáson belül vagy nem. Ha igen, akkor számomra furcsa, hogy egy bizonyos mértékben maximáljuk. Ahogy szokták mondani, ez olyan, hogy nincs olyan, hogy kicsit terhes vagy nagyon, hanem vagy igen, vagy nem. Tehát vagy legyen sikerdíj, és akkor annak a mértéke nem feltétlenül kell hogy keretek közé szoruljon, vagy ne legyen sikerdíj, zárjuk ki bizonyos elvi megfontolások alapján, akkor nyilván a mértékével nem kell foglalkozni.

Azt gondolom, ami ennél lényegesen fontosabb, és én vártam volna az ügyvédi törvénynél, hogy ez bevezetésre kerüljön, ez a minimális rezsioradíj meghatározása. Ezt lehet akár törvényi szinten is, de talán szerencsésebb volna úgy megtenni, hogy a törvény az ügyvédi kamarát kötelezi, nemcsak felhatalmazza, hanem kötelezi arra, hogy megállapítsa ezt, és emellett megállapítson bizonyos ügýtípusonként minimális óraszámokat is. Megmondom, hogy miért. Jól hangzik az, hogy a szabadversenynek az ügyvédi társadalomban és az ügyvédi megbízások terén is érvényesülnie kell. De fontoljuk csak meg azt, hogy ez nem egy ugyanolyan típusú élethelyzet, mint amikor az ember bemegy egy közértbe és almalevet vásárol, mert ott lehet, hogy azt mondom, hogy megveszem az olcsó almalevet, kipróbálom, aztán ha hazavittem, és nagyon nem ízlik a dolog, akkor később azt mondom, hogy inkább rászánok még ötven forinttal többet, de megveszem a jobb minőségűt, mert az finom. Egy ügyvédi megbízásnál hogy néz ki ez a dolog? Megbízok egy ügyvédet az ügyem képviselével, és miután már az ügy megoldódott valamilyen módon, mondjuk, börtönbe kerültem vagy nem, elvették a gyerekeimet tőlem vagy nem, elvesztettem a lakásomat vagy nem, óriási kártérítést kell hogy fizessek vagy nem, utána nem tudok visszamenni, és azt mondani, hogy ó, hát én inkább rászánnék több pénzt az ügyvédre, csak jobb minőségben teljesítse a feladatát.

Nagyon sokan, mióta sajnos megszűnt a korlátozása az ügyvédi létszámnak, és óriási a verseny valóban, csak és kizárólag árversenyt folytatnak, és olyan áron vállalnak el ügyvédi megbízásokat, amelyeket annyiért lehetetlen tisztességesen teljesíteni. Az árverseny így is, úgy is megmaradna, mert egy közfogalmak szerinti sztárügyvéd nyilván nem a minimális rezsioradíjat fogja elkérni, tehát lesznek olcsóbb ügyvédek és drágább ügyvédek, de legalább azt küszöböljük ki, hogy olyan óradíjért, olyan megbízási díjért vállaljanak el ügyvédkollégák megbízásokat, amelynek a tisztességes teljesítése gyakorlatilag lehetetlen. Annyi pénzért lehetetlenség az, hogy mondjuk, elmenjen hozzá beszélőre, iratot tanulmányozzon, részt vegyen a tárgyalásokon, tisztességes beadványokkal éljen, felkészüljön a tárgyalásokra, tanúkihallgatásokra, tisztességes fellebbezést írjon, s a többi, s a többi, mert egyszerűen nem jön ki. Büntetőügyekben is jellemző ez, cégügyekben is jellemző ez, és újabban polgári ügyekben is jellemző ez. Ezért azt gondolom, hogy ha hozzányúlunk ahhoz, hogy az ügyvédi díjszabás miként alakuljon a sikerdíj tekintetében, akkor elemi érdekünk az, hogy egy minimális minőségi követelményt elvárhassunk, és megha-

tározhatjuk ennek érdekében vagy meg kelljen határozni a minimális rezsioradíjat és ügýtípusonként a minimális óraszámot. Az ügyvédi kamara, azt gondolom, bőségesen van olyan helyzetben, hogy el tudja ezt látni az ügyvédkollégákkal való konzultáció után.

Ami még jelentős és fontos változás a mi meglátásunk szerint, itt hármat említenék, amiket az élet hozott, és valóban helyes, hogy bekerülnek az ügyvédi törvénybe, az egyik a helyettes ügyvéd intézménye. Erről többet nem szeretnék szólni, mert államtitkár úr és képviselőtársam is ismertette, hogy miről van szó; illetve az irodaközösségek létrehozásának lehetősége és az ügyvédasszisztens bevezetése. Nagyon sokszor szembesülünk ugyanis azzal, hogy titkárnóként valaki, mondjuk, nem tud elintézni bizonyos hatósági eljárásokban vagy helyeken, akár például az ügyvédi kamaránál ügyvéd helyett feladatokat, holott pedig egyébként valójában ilyen feladatok ellátására szerződik. Ha ezt be tudjuk csatornázni valóban jogszabály szerint egy megfelelő mederbe, akkor itt valódi előrelépésnek lehetünk tanúi. Ha itt a kamarának bizonyos fokú felügyelete, legalább a bejelentési kötelezettsége megvalósul, azért azt gondolom, nagyon is helyes és előremutató dolog.

(11.30)

Ugyanúgy, ahogy az irodaközösségek. Nagyon sok ügyvédi iroda valóban csak azért ügyvédi iroda, és csak azért állnak össze, hogy közös titkárnót foglalkoztassanak, közös fénymásológépet üzemeltessenek, és itt szó sincs arról, hogy egyébként bármiféle egyéb együttműködésük az ügyek ellátása során lenne. Tehát azt, hogy kettéválasztjuk a rezsiközösséget, és kettéválasztjuk az ügyekben, az érdemi ügyvédi tevékenységben való együttműködést, ezt én helyesnek, jónak tartom. Ezt valóban az elmúlt évtizedek bizonyították be, hogy nagyon sok esetben ilyen okból állnak össze csupán ügyvédek, nem pedig a közös ügyvédi munkavégzés céljából.

Én azt gondolom, hogy helyes az ügyvédi tevékenységet gyakorlók számára kötelező továbbképzés is. Azért én halkán jegyzem meg, hogy remélem, hogy okos, bölcs és mértéktartó marad majd a kamara ebben a vonatkozásban, hiszen ha egy hasonló metódust látunk majd, mint mondjuk, ami az OBH-nál zajlik, ahol bírósági vezetőknél irracionálisan sok idejét veszi el például az ezeken a továbbképzéseken és fórumokon való részvétel, akkor ez problémát jelenthet. Egy normális, észszerű továbbképzési rendszer jó, helyes. Azt gondolom, ezt az ügyvédkollégák is szívesen fogják venni, ha ennek nem egyfajta számonkérés jellege lesz, hanem valóban az új ismeretek átadása, hiszen erre ma is megvan az igény az ügyvédi karban.

Az összeférhetetlenséggel kapcsolatban két észrevételem lenne. Az egyik egy speciális, az ingatlanközvetítéssel és ingatlanközvetítőkkal kapcsolatos szabályozás. Itt abszolút van létjogosultsága és elvi alapja annak, hogy az az ügyvéd, aki az ingatlanközvetítést folytatta, ne lehessen az az ügyvéd egy személyben, aki a szerződést megkötöti az adott ingatlan-

ra. De én azt gondolom, hogy itt egy méltatlan versenyhátrányba kerülnek a jelenleg tervezett szabályozás szerint az egyéni ügyvédek, akiknél értelemszerűen csak a jöhet szóba, hogy egy más ügyvédi iroda fogja, egy más ügyvédi irodát képviselő ügyvéd fogja a szerződést megkötöni, míg akik ügyvédi irodában dolgoznak - egyébként társas ügyvédi irodában -, ott az ügyvédtársa megkötöheti ezt a szerződést.

Én ezt, megmondom őszintén, nem tartom feltétlenül szerencsésnek, bár az is igaz, hogy mondjuk, büntetőeljárások során sem zárják ki azokat az ügyvédeket elfoglaltság, illetve érdek-összeütközés miatt az eljárásból, akik egy irodában dolgoznak. Mégis azt mondom, hogy egy ingatlan-adásvételi szerződésnél az az előny, ami az egyik félnél adott esetben megjelenik, hiszen az ingatlanközvetítője volt az ügyvéd, ugyanígy megjelenik akkor, ha ugyanabban az irodában az ügyvédtársa fogja megkötöni ezt a szerződést. Illúzió azt gondolni, hogy majd az egyik nem beszél a másikkal, és tökéletesen betartják azt a titoktartási kötelezettséget, ami amúgy egyébként ügyvédi irodán belül nincs meg, tehát nem kötelező: nyugodtan elmondhatja az ügyvédtársának az ügyvédi titkot irodán belül. Tehát én itt bizonyosfajta életszerűtlenséget érzek.

Nézem, hogy mi fér bele még röviden, mert biztos, hogy fogok egy újabb felszólalásra jelentkezni, hiszen ez egy meglehetősen nagy anyag. Talán annyi, hogy ami a fiókirodák fenntartását illeti, az jó, hogy nincs kettős tagság; ez rendben van, és ez valóban eredmény. De valóban el akarunk mozdulni arrafelé, hogy megteremtjük a nagy nemzetközi ügyvédi irodák hegemoniáját, és arra szeretnénk-e elmenni, mint Amerikában, hogy több tucat ügyvéd dolgozik egy irodában, és ezeknek van létjogosultsága, az egyéni ügyvédnek és a kis irodáknak nem? Mert ez errefelé vezet. Valószínűleg lesz olyan ügyvéd is, aki vidéki ügyvédként Budapesten fiókirodát tart fenn, de azért valószínűleg a nagy nemzetközi iroda előbb fogja kiépíteni országosan ezt a fajta hálózatot, mint az egyéni ügyvédek. És így nyilvánvaló, hogy az egyéni ügyvédeknek, ha úgy tetszik, a helyi egyéni ügyvédeknek ez a kárára fog válni.

Elnök úr, mivel lejárt az időm, egy újabb felszólalás során folytatni fogom az érveimet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kereszténydemokraták fontosnak tartják, hogy a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősödjön. Ennek jegyében került sor az alapvető anyagi jogi, eljárásjogi és hivatásrendi szabályok megújítására az elmúlt években.

A jogász hivatásrendekkel kapcsolatos újraszabályozás körében megszülettek a bíróság, az ügyészség és az igazságügyi szakértők jogállási és szervezeti

kereteit szabályozó új jogszabályok, jelenleg pedig az ügyvédi tevékenység végzésére vonatkozó jogi keretek definiáltak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat meghatározza az ügyvédi tevékenységek körét, továbbá az ügyvédi tevékenység gyakorlása keretében kiegészítő jelleggel folytatható tevékenységeket. Az ügyvédi tevékenység gyakorlása keretében kiegészítő jelleggel folytatható tevékenységeket az ügyvédi tevékenység gyakorlója e minőségben, de a javaslatban előírt jogszabályok mellett, az adott tevékenységre irányadó jogszabályokban meghatározottak szerint folytathatja.

A javaslat szól az ügyvédi tevékenység korlátairól, az azzal összeférhetetlen tevékenységek ellátásáról, illetve tisztségek betöltéséről. Az összeférhetetlenség kapcsolatban kiemelendő, hogy az összeférhetetlenség szabályozása a javaslatban többszintű. Egyrészt egyes tevékenységek eleve tiltottak az ügyvédi tevékenységet gyakorló számára. E tilalom alól a hatályos ügyvédi törvény és a javaslat is számos kivételt tesz, elsősorban azért, mert az ügyvédek jogi szakértelmére jelentős igény van olyan munkák vonatkozásában is, amelyek nem minősülnek szűken vett ügyvédi tevékenységnek. Ilyen a jogi oktatás, a szakértés, a választottbíráskodás, de sorolhatnám még.

A javaslat azonban e kivételkör meghatározása mellett is garantálja a függetlenséget, ugyanis az összeférhetetlenség szabályozásának második szintjeként új, érdekkonfliktusra vonatkozó szabályokat vezet be. Ennek körében az új szabályok meghatározzák azt is, hogy az ügyvéd mikor nem vállalhat el konkrét ügyet, de tilalom biztosítja, hogy az ügyvéd az ügyvédi tevékenységében, az ügyvédi megbízások ellátásában független, érdektől mentes maradhasson. Az érdekkonfliktusok kizárásának ezen új szabályai a hatályos törvényben nem szerepelnek. A tervezet szerint az új szabályozás általános jellemzője tehát, hogy a konkrét ügyek elvállalásával szembeni korlátokra helyezi a hangsúlyt. Eredményét tekintve tehát szigorodnak a szabályok.

A javaslat koncepcionális szinten nem változtat azon, hogy az ügyvéd egyrészt a megbízó megbízása alapján jár el, másrészt eljárhat a bíróság, illetve a hatóság kirendelése vagy a jogi segítségnyújtó szolgálattal külön jogszabály szerinti jogi segítői tevékenység ellátására kötött szolgáltatási szerződés alapján is.

A javaslat rendelkezései között továbbra is fő szabályként maradt fenn, hogy az ügyfél és az ügyvéd szabadon állapodik meg a megbízás díjában. E szabadságot a javaslat mind az ügyfelek, mind az ügyvédek érdekében csak a szükséges mértékig és az arányosság követelményeinek megfelelően kívánja korlátozni. Ennek megfelelően az ügyvéd díjazása körében a javaslat a sikerdíj bíróság előtti érvényesíthetősége tekintetében szigorúbb feltételeket állapít meg.

Az egyes ügyvédi tevékenységek körében a javaslat módosítja a letétre vonatkozó szabályokat. Ennek keretében többek között kimondja, hogy a letét ellenőrzése hatósági ügy. Az ügyvédi tevékeny-

ség gyakorlása kapcsán előírt felelősségbiztosítás legalacsonyabb összegének fokozatos emelése is indokoltá vált, valamint az addigi homogén szabályozás helyett az ügyvédi tevékenység gyakorlója anyagi felelősségének lehetséges korlátait az egyes ügyvédi tevékenységekhez igazodó módon, differenciáltan szabályozza.

Az ügyvédek kirendelésére vonatkozó rendelkezések átalakítására dogmatikai pontosítás miatt került sor.

(11.40)

Az ügyvédi törvényben a kirendelt ügyvéd összefoglaló fogalmába beletartozott a jogi segítőként eljáró ügyvéd is, ugyanakkor az ő kirendelésére nem az ügyvédi törvény, hanem a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény rendelkezéseit kellett alkalmazni, ezért a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében a jogi segítőként eljáró ügyvédekre a továbbiakban nem terjednek ki a kirendelt ügyvédekre vonatkozó rendelkezések.

Tekintettel arra, hogy az új büntetőeljárásról szóló törvényjavaslat alapján a büntetőügyekben eljáró szervek kirendelésére már nem jelöli meg konkrétan az eljáró kirendelt védőt, az ennek kijelölésére vonatkozó szabályokra is szükség van. Ezt a büntetőeljárásról szóló törvényjavaslatban meghatározott esetekben maguk a büntetőeljárást lefolytató szervek teszik meg, az ott meghatározott szabályoknak megfelelően, ugyanakkor fő szabály szerint az eljáró kirendelt védő kijelölése a területi ügyvédi kamara feladata lesz.

A korábbi egyfokozatú kirendelést felváltó kirendelés-kijelölés duális rendszerben, az ügyvédi kamara többletfadataira tekintettel módosulna, és a kijelölés tekintetében kiegészülnek a kirendelésre vonatkozó rendelkezések is, amelyek közül a kirendelt védő kijelölésére vonatkozó rendelkezések az új büntetőeljárásról szóló törvényjavaslat hatálybalépéséhez igazodóan lépnek majd hatályba. A javaslat az ügyvédi együttműködés keretein belül törvényi szinten szabályozza az ügyvédi társulást, valamint létrehozza a bejegyzett irodaközösséget, továbbá meghatározza működésük alapvető szabályait.

A javaslat újdonságként nevesíti az ügyvédasszisztenszt, akinek feladata az ügyvéd, az európai közösségi jogász, illetve az ügyvédi tevékenységet gyakorló szervezetek munkájának segítése. A javaslat az ügyvédasszisztens vonatkozásában meghatározza továbbá az ügyvédasszisztens képviseleti jogosultságát és tevékenysége folytatásának feltételeit.

A javaslat az ügyvédi irodára vonatkozó szabályokat is módosítja. A fegyelmi eljárás szabályai több vonatkozásban is jelentősen módosulnak. Egyrészt bővül a fegyelmi eljárásban kiszabható fegyelmi büntetések köre, differenciált szankcionálást téve ezáltal lehetővé a fegyelmi vétségek súlyára és körülményeire tekintettel.

Változnak a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló szervezeti szabályok is annak érdekében, hogy a szakmaiság és a függetlenség szempontjainak elsőd-

legessége mellett a fegyelmi felelősség megállapításának valódi igénye juthasson érvényre. Így a fegyelmi bizottságok a javaslat alapján nem területi, hanem regionális és országos szinten szerveződnek, és ennek megfelelő illetékességi területtel alakulnak meg a fegyelmi tanácsok is.

A törvényjavaslat olyan strukturális változásokat is bevezet, amelyek módosítják az országos kamara és a területi kamarák közötti feladatmegosztást, de az ügyvédi kamara strukturális alapegységei a jelenlegivel megegyezően továbbra is a területi kamarák maradnak.

A javaslat alapján csökken az állami kontroll mértéke az ügyvédi kamarák működése felett. A javaslat a törvényességi felügyelet szubszidiárius jellegét átfogóan deklarálva kimondja, hogy az akkor gyakorolható, ha sem bírósági hatáskörbe, sem hatósági felügyeleti hatáskörbe sem tartozik a vizsgált döntés, tevékenység.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályozás megújítása kapcsán a törvényjavaslat a jogtanácsosoknak kizárólag azon tevékenységét is kívánja szabályozni, amelyek az igazságszolgáltatással közvetlenül kapcsolatosak, vagyis a jogi képviselő ellátásával és az okiratok ellenjegyzésével függenek össze, amelyeket a jövőben csak azon jogtanácsosok láthatnak el, akik ügyvédi kamarai taggá válnak.

Mindezek alapján a javaslat, mint arra a címe is utal, nem az ügyvédekre, hanem az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályokat tartalmazza. Az új szabályozás célja, hogy az ügyvédi tevékenységet ellátók vonatkozásában egységes és megfelelő garanciák jussanak érvényre.

A jogtanácsosi és jogi előadói tevékenység ügyvédi kamarai integrációját egyrésztől az tette szükségessé, hogy az új polgári perrendtartás 2018. január 1-jétől a törvényszéki eljárás alapmodelljében a kötelező jogi képviselőt teszi általánossá. Másrészt az, hogy az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősítése érdekében a kötelező jogi képviselőt ellátókra vonatkozó szabályoknak garantálniuk kell az egységes szakmai felügyeletet és a folyamatos továbbképzést. Harmadrészt az, hogy a jogtanácsosok nem felelnek meg az okirati ellenjegyzések ügyvédek esetén jelenleg előírt feltételeinek. Negyedrészt pedig az, hogy a jogtanácsosok névjegyzéke jelenleg nem közhiteles; az abban foglaltak nem friss és nem naprakész adatokat tartalmaznak; a jogi előadók pedig nem is rendelkeznek névjegyzékkel. A fenti hiányosságok napjainkra olyan szabályozási kényszerhelyzetet teremtettek, melyet az igazságszolgáltatás megfelelő működése és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése érdekében a jogalkotónak mindenképpen rendeznie kellett.

Figyelemmel a szabályozás ismertett szükségességére, az ügyvédi tevékenységnek minősülő tevékenységet ellátni szándékozó jogtanácsosok egy, már meglévő hivatásrendi kamarába történő integrációja mutatkozik megfelelőnek. A jogtanácsosok ügyvédi kamarába való belépése önkéntes, abban az értelemben, hogy nem minden jogtanácsosnak köte-

lező kamarai taggá válnia, ugyanakkor jogi képviselőt, valamint okirati ellenjegyzést a jövőben csak kamarai tagság mellett tudnak ellátni.

A javaslat az ügyvédi tevékenységet gyakorlók körébe integrálja kamarai jogtanácsos elnevezéssel azokat a munkaviszony, tág értelemben vett közszolgálati jogviszony vagy közérdekű tevékenységre irányuló önkéntes jogviszony alapján ügyvédi tevékenységet végző személyeket is, akik a jövőben az ügyvédi kamara tagjaként látják el tevékenységüket. A szabályozás kiterjed azokra a kamarai jogtanácsosokra mint principálisok irányítása és ellenőrzése alatt dolgozó jogi előadókra is, akik a jogi szakvizsga megszerzése érdekében folytatott gyakorlatukat az ügyvédi kamarai nyilvántartásba vétel mellett végzik. A kamarai jogtanácsos intézmény bevezetésével egyidejűleg a jogtanácsosokra vonatkozó jelenleg hatályos tvr. hatályon kívül helyezésére kerül sor.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jogtanácsosi tevékenység részletes szabályait eddig az 1983. évi 3. tvr. határozta meg. E jogszabály alapján a jogtanácsosok a tevékenységüket munkaviszony, megbízási jogviszony vagy tagi jogviszony alapján láthatták el. A jogtanácsosi tevékenységre a nagyfokú specializáció jellemző, szerepük a közigazgatásban és a banki szférában is jelentős. Néhány szakmában pedig külön törvény szakvizsgázott jogász alkalmazását írja elő, így például a felszámolószervezeteknél kötelező feltétel a tevékenységük gyakorlásához, hogy legalább egy munkaviszonyban álló szakvizsgázott jogászt szakértőként igazoljanak, és semmi sem indokolja azt, hogy a munkájuk során minden általuk folytatott peres képviselőt ne lássanak el önállóan. A jogtanácsosok a peres képviselőt során pedig sikeresen alkalmazzák speciális tudásukat.

A fentiek alapján nem tartom indokoltnak az eljárásjog egy munkaviszonyra való korlátozását, továbbá azt sem, hogy a jogtanácsosok ne köthessenek több, egymástól független ügyféllel is szerződést. Kifejezett jogi álláspontom az is, hogy az ügyvédi kamara tagjaivá váló jogtanácsosokat is meg kell hogy illesse az a jogosultság, hogy szabadon járhasanak el a jogi képviselői tevékenység keretei között, jogcím és ügyfélszám korlátozása nélkül. A jelenleg hatályos szabályozás alapján ugyanis egyértelműen elkülönül az ügyvédi és a jogtanácsosi tevékenység. A jogtanácsosok ugyanolyan képzettség birtokában vannak, mint az ügyvédek. A jogtanácsosok jelenleg több megbízó részére láthatnak el jogi képviselői tevékenységet, ezért nem indokolt a megszerzett joguk szűkítése pusztán egy munkáltatóra, illetve egy megbízóra.

Fontosnak tartom azt is, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlása feltételeinek biztosítását a kamarai jogtanácsos választása szerint lehessen a munkáltatóra vagy a megbízóra terhelni, illetve a jogtanácsosnak legyen joga úgy dönteni, hogy a tevékenysége gyakorlása feltételeit saját költségére maga biztosítja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója az elmondottak alapján támogatja az ügyvédségről szóló T/15371. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő fi-

gyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

(11.50)

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy fontos javaslat fekszik előttünk, az új ügyvédi törvényről kell döntenünk, kell közösen döntenünk arról, hogy merre és milyen irányba módosítjuk azokat a szabályokat, amelyek már közel két évtizede vannak hatályban, és erre is elmondható, hogy a kornak a változása, az új kihívásoknak a feltűnése, illetve akár a kormányzati köröknek a hozzáállása az ügyvédi tevékenységhez, illetve néha az összemosódása megér annyit, hogy újragondoljunk néhány viszonyrendszert. Én egyéjszem majd kitérni a javaslatnak az érdemeire, illetve a kritikát is el fogom mondani önöknek.

Felvezetőként annyit el tudok a javaslatról mondani, hogy már a sajtóban is némi vita és elmentmondásos vélemények alakultak ki a javaslattal kapcsolatosan, és egyébként ez nemcsak az új javaslatra, hanem a korábbi törvény módosítására is igaz, hiszen emlékezhetünk, hogy 2014 márciusában elfogadott az Országgyűlés egy előírást, ami logikusnak tűnhetett, hogy az ügyvédi irodáknak is kötelező beszámolót kellett volna nyilvánosságra hozniuk, úgy, ahogy azt egyébként más cégeknek meg kell tenni, és ezeknek a formai követelményeknek az egyéb cégeknek is meg kell felelniük.

Az ügyvédi iroda is gyakorlatilag egy kft.-hez hasonlítható módon működik a gazdálkodását tekintve, nyilván bizonyos jogszabályi kötelezettségek, jogok eltérhetnek ettől, de ami a gazdálkodást illeti, indokolt lett volna hasonló szabályoknak a kiterjesztése. Ezt az Országgyűlés el is fogadta, de - mit ad isten - mielőtt ez hatályba léphetett volna, 2015 júniusában váratlanul eltörölte az Országgyűlés, és gyakorlatilag máig nem tudjuk, hogy ez minek köszönhető, illetőleg hogy ki terjesztette be ezt a módosító javaslatot, hiszen ez egy salátatörvényben jelent meg, és a bizottsági ülésen - amikor arról dönteni kellett - sem nagyon voltak képből a kormánypárti képviselők sem. Emlékezhetünk, megkérdezték talán Rubovszky elnök urat, hogy erről volt-e szó, vagy támogatta-e a Fidesz-KDNP-frakció, és akkor ő úgy nyilatkozott, ha jól emlékszem, hogy nem, illetve nem is emlékezett rá. Nos, ez azért lehetett, mert egy salátacsomagban került be a bizottság és a Ház elé. Kósa Lajos utólag védelmébe vette ezt a módosítást, és az ügyvédi titoktartáshoz fűződő jogot jelölte meg egy olyan ellenpontként, ami miatt vissza kellett vonni ezt a döntést, miközben Trócsányi László a transzparenciáról beszélt, hogy ezt meg kell teremteni, de sajnos ebben a javaslatban sem jelenik meg az, hogy a jövőben az ügyvédi irodáknak nyilvánosságra kelljen hozni minimális pénzügyi adataikat.

És hogy miért fontos ez? Azért, mert - ahogy említettem - azt láthatjuk, hogy itt nem arról van szó, hogy az ügyfeleket kellene megjelölni, hogy egy ügyvédi irodának kik az ügyfelei; nem olyan adatokat kell vagy kellett volna megjelölni, ami a titoktartás körébe tartozhat; viszont az egyértelműen látszódnak, hogy mondjuk, egy ügyvédi irodának a bevételei mennyiben nőttek az adott pártnak a kormányra kerülése után. És ez igenis egy releváns információ, és az embereknek joguk lenne tudni, hogy mondjuk, egy országgyűlési képviselő vagy akár egy miniszter irodájánál - és bár lehet, hogy ő tevékenységet már nem végezhet abban az irodában, de tagként benne maradhat, és ugyanúgy, ha osztalékot nem is vesz fel, de nyugdíj előtt akár milliárdos osztalékot is kivehet az irodából - milyen mértékben nőttek meg a bevételek, mondjuk, egy kormánypárti vagy egy kormányzati szerepvállalás után.

Tehát azt kell gondolnunk, hogy itt nem az ügyvédi titoktartás, hanem sokkal inkább a kormánypárti országgyűlési képviselők, holdudvarhoz tartozó ügyvédi irodák vagy akár a kormányzatban szereplő, legmagasabb szinten, akár miniszteri pozícióban lévő ügyvédi irodai tagoknak az érdekében történt ez a módosítás, amit én megértek, hogy kevesen vettek a nevükre a kormánypárti frakciók közül, de jó lett volna ebben a törvényben is ezt a helyzetet kezelni.

Nincs már itt Gulyás Gergely képviselőtársunk, de amikor mondta, hogy az ügyvédi törvény viták keresztütiébe került, illetve a kamara nemtelen támadásokat volt kénytelen elszenvedni, nem fejtette ki, de gondolom, a Fidelitasra gondolt, másra nem gondolhatott, hiszen az utóbbi napokban hallhattuk, és nyissák ki a sajtót, nyissák meg az online és a nyomtatott felületeket, olyanokat láthattunk, hogy a Fidelitas „Korpa közé keveredtek az ügyvédi kamarák?” címmel például a Magyar Idők cikkében úgy kéri számon az ügyvédi kart, hogy biztos a Helsinki Bizottság migránspolitikájához kell-e az ügyvédi karnak - nem is a kamarának; a karnak -, tehát az egyes, egyébként függetlenül működő ügyvédeknek igazodni, illetve ezt kérdezik, hogy akkor a jövőben ahhoz kell-e igazodni. Ezt természetesen az ügyvédi kamara elnöke visszautasította; nyilván ebbe a harcban én nem mennék bele, de hát azért ez egy számalmas szint, hogy ennyire szakmaiatlan módon a Fidelitasnak a vezetői fogalmazták meg, nem is azt mondom, hogy a kritikájukat, hanem próbálták itt a migránsharcot az ügyvédi kamarára is kiterjeszteni, illetve az ügyvédi karra. Nem állnak jó hetek a Fidelitas mögött, hiszen Gulyás Gergely ítélte el gyakorlatilag, ami itt elhangzott, illetve előtte hat tagjukat, szimpatizánsukat Kövér László tiltotta ki az Országgyűlésből, mert felmatricázták a képviselők irodáit a rágalomhadjáratukkal, úgyhogy ez nem volt egy erős hét nekik, de ez az ő dolguk, majd elszámolnak házon belül.

Vizont ami fontos, az az, hogy szerintem az ügyvédi karnak a függetlenségét meg kell őrizni, és azt a törvények szintjén is garantálni kell. Ez nem minden esetben valósul meg sajnos, ahogy mondtam, ami az ügyvédi irodáknak az átláthatóságát

illeti, de nézzük, mi az, ami viszont igen, mert a törvénynek nyilvánvalóan vannak pozitív, előremutató pontjai is, ezt nyilván a kormánypárti képviselőtársaim és Vitányi Iván (*sic!*) (*Dr. Vitányi István közbeszól.*) is nagyobb szeretettel fogják hallgatni, de azért a kritikát is el fogom mondani.

Tehát amit én támogatni tudok, az a jogtanácsosoknak az integrálása, illetve a jogtanácsos tevékenységnek az ügyvédi tevékenységhez, hasonló körben végzett tevékenységhez való integrálása. Ez egy, a garanciális szakmai szempontoknak megfelelő szabályozás véleményem szerint. Nyilvánvalóan olyan kritikák is felmerülhetnek, amelyeket Gulyás Gergely (*sic!*) elmondott, hogy akkor ez mennyiben jelenthet versenyhelyzetet... (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Bárándy! - Dr. Vitányi István: A nevekkel bajban van!*) Bárándy, igen, köszönöm, ezt én mondtam rosszul, Bárándy Gergely mondta el (*Dr. Vas Imre: Péntek van már! Fáradt!*), és ez lehet egy jogos félelem természetesen, de ebben az esetben, amikor egy adott munkaadóról beszélünk, ez biztos, hogy nem jelent versenyhelyzetet az ügyvédeknek. Amit Vejkey képviselőtársam mondott, hogy ezt gyakorlatilag meg lehetne nyitni akárhány munkaadóra, tehát a jogtanácsos tulajdonképpen korlátlanul dolgozhatna több munkaadónak, ez már egy versenyhelyzetet teremthetne, és abban az esetben felmerülhetne, hogy ha valaki ennyi munkaadónak dolgozik, akkor miért nem ügyvédként jár el. Szerintem a javaslat ebben az esetben azért egy józan arany középutat igyekszik megtartani, tehát én ezt jónak tartom.

Az is egy előremutató javaslat, hogy ezáltal, hogy a kamarába integrálódnak ezek a jogtanácsosok, ez alapján gyakorlatilag ők egyévi regisztrált jogtanácsosság után ügyvédként tudnak tevékenykedni, tehát nincs szükség arra az előírásra, hogy csak ügyvédjelölti munkaviszony után helyezkedhessen el ügyvédként valaki. Ez a jogi előadókra is igaz, akik a kamarai jogtanácsosok alatt dolgoznak, és ilyen formában meg tudják szerezni a megfelelő szakértelmet. Egyébként ez előkerül később is a javaslatban, hogy egy ügyvédi joggyakorlatnak mi feleltethető meg. Az ügyvédi, kamarai jogtanácsosi, illetve jogi előadói végzettségben vagy munkakörben eltöltött munka egyértelműen előrelépés, illetve a bírói, ügyészi is, hiszen jelen pillanatban is a bírának, ügyészeknek egy évet ügyvédjelöltként kellett eltölteniük. Itt felmerülhet a kérdés, hogy a bírósági titkár miért nem, hiszen aki bírósági titkár, az gyakorlatilag a jogi szakvizsgával... - illetve ha egy évet valaki eltölt ebben a körben, akkor azért felszed annyit tapasztalatot, sőt többet, tehát legalább annyi tapasztalatot felszed, mint egy jogi előadó, és ez akár az alügyészekre is igaz lehet.

(12.00)

A felsorolásból ezek kimaradtak. Ha igazságosak szeretnénk lenni, akkor ezt is be kellene építeni, de természetesen a jelenlegi szabályokhoz képest, ami a javaslatba bekerült, az is egy előrelépést mutat.

A fiókirodával kapcsolatosan, amit Bárándy képviselőtársam elmondott, felmerülhet ez egy félelemként. Persze, a másik fele is igaz, hogy lehet, hogy ha valaki, mondjuk, Budapesten is egy alirodát fenn szeretne tartani, akkor nem kell átjelentkeznie a kamarába, tehát ez lehet gyakorlatilag a vidéki, nem multinacionális, de sikeres irodáknak is egy lehetőség, hogy Budapesten el tudjanak járni. (*Dr. Bárándy Gergely: Kevésbé valószínű.*) Igen, lehet, hogy ez kevésbé valószínű, de nyilvánvalóan azért ez egy elgondolkodtató szabályozás. Tehát én ezt élből nem söpörném le.

Ami viszont érdemi, és szintén a sajtó keresztüzzébe került, az az összeférhetlenségi szabályok módosítása. Itt, ami leginkább érdekes, és nem lehet egyelőre tudni, hogy ki kérte, hogy bekerüljön, az a gazdasági társaságok vezető tisztségviselői, pontosabban, ahol egy testület látja el a vezetését, tehát nagyobb gazdasági társaságokról beszélünk, ebben az esetben nemcsak hogy tagja lehet az ügyvezető testületnek a jövőben ügyvéd, hanem vezetője is. Tehát egy nyrt.-nek is lehet az igazgatósági elnöke egy ügyvéd. Ezt én azért egy erős lépésnek tartom, miközben más területeken azért jelentősen szigorodott a szabályozás.

Itt lehetett hallani, a sajtó arról beszélt, hogy esetleg Rogán Antalnak és baráti körének lehet-e ez érdeke. Ezt a miniszteri kabinetiroda tagadta, nem tudjuk, hogy mi lehet a háttérben. Én ezt megkérdeztem egyébként itt a parlamentben szóbeli kérdések műfajban. Államtitkár asszony gyakorlatilag nem tudott erre felelni, hogy miért fontos, hogy ez bekerüljön, ezt ki rendelte meg. Egyelőre úgy tűnik, hogy nincs gazdája ennek az n) pontnak.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ami viszont jogos felvetés lehet, és itt viszont azt gondolom, hogy a gazdasági társaságok esetében túl tágra nyitjuk a szabályozást, túl megengedőek vagyunk, a másik esetben, az önkormányzati képviselőknél viszont túl szigorúak. Lehet értelmezési harcot folytatni, hogy az önkormányzati képviselői tevékenység egy munkavégzési kötelezettséggel járó, ellenérték fejében végzett tevékenység-e. Ez egy határeset, hogy az-e vagy nem; van, aki azt mondja, hogy igen, van, aki azt mondja, hogy nem. De a viták elkerülésére szerintem be kellene venni, hogy nem esik az összeférhetlenség alá a helyi önkormányzati képviselői jogviszony, illetve a külsős bizottsági tagság, illetve akár a társadalmi megbízatásban betöltött polgármesteri funkció.

Ez azért fontos, mert itt egy helyi önkormányzati képviselő, javarészt egyébként kisebb településekről beszélünk, de egy nagyobb településen se egy főállás, és nagyon fontos, hogy megfelelő szakértelmű emberek, akár ügyvédek elvállalhassák ezt, hogy ők a köz szolgálatában egy önkormányzati képviselői pozíciót betöltenek, ezáltal az önkormányzat is gazdagodik szakértelemmel. A másik fele az, hogy gyakorlatilag egy hatékonyabb választói érdekképvisele-

tet is el tud ez látni. Itt ez túl szigorú, illetve ha viták indulnak arról, hogy most akkor lehet vagy nem, akkor ezt mindenképpen meg kellene gátolnunk már a szabályozás kialakításakor. Én azt mondom, hogy ahogy eddig is, lehessen, és gyakorlatilag akár a helyi önkormányzati képviselő-testületekben ugyanúgy, akik ellátnak képviselői vagy külsős bizottsági feladatokat, lehessenek párhuzamosan ügyvédek, lehessen az a főállásuk.

Még egy dolgot a végére gyorsan: a sikerdíj kérdése is egy megosztó téma. Ez lehet egyszerűen visszafelé esnek is az indoka, de a teljes eltörlése vagy bíróság előtti érvényesítésének a meggátolása felvet olyan kérdéseket, hogy mondjuk, egy korrekt sikerdíj kikötése nem a szegény embereknek segít-e, hogy az ügyvéd azt mondja, hogy ha nyerünk, akkor egy sikerdíj megfizetését vállalja az ügyfél, ha nem, akkor meg adott esetben minimálisan vagy alig kell fizetni. Ez lehet, hogy a rászoruló embereknek egy segítség volt. Nyilván ennek meg kell maradni egy olyan szinten, hogy ne legyen kvázi kizsákmányoló módon megállapítható, de ez a javaslat, ez a kétharmados szabály ezt nem teszi lehetővé, államtitkár úr. Tehát én ezt a szempontrendszert is be szeretném hozni.

Elnök úr, elfogyott az időm, pedig lenne még miről beszélni. Köszönöm szépen. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő felszólalásra nem jelentkezett, kétpercesre nem jelentkeztek.

További képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban egy nagyon fontos törvényjavaslat van előttünk, és méltatlanul kevesen vagyunk itt a Házban, akik ezt tárgyaljuk és ehhez hozzászólunk.

Egypár gondolat először az ügyvédi kamaráról vagy a kamarában dolgozókról. Van, aki azt mondja, hogy Magyarországon sok ügyvéd van, van, aki azt mondja, hogy kevés van, vagy Budapesten van túl sok, sokféle vélemény megfogalmazódik ezzel kapcsolatban, de lássuk a számokat!

Magyarországon 13 ezer fő ügyvéd van. Nem mindenki aktív ezek közül, tehát vannak szünetelő ügyvédek is *(Dr. Vas Imre: Itt van egypár!)*, például, igen, itt a teremben is vannak, köszönöm, mivel mi csak szünetelhetünk, ezért mi is szünetelő ügyvédek vagyunk, és 10 600 azoknak a száma, akik ténylegesen dolgoznak. Ez úgy van kiszámolva, hogy 132 ügyvéd jut 100 ezer lakosra Magyarországon. Összehasonlítva európai mércével: ez egy picit kevesebb, mint az átlag, hiszen ott 147 van, és a magyarországi 132-ben benne vannak a szünetelő ügyvédek is. Tehát átlagosan 147, de azt is figyelembe kell venni, hogy jó néhány európai országban, akik a statisztikákban hozzájárultak, illetve amihez összehasonlíta-

nak bennünket, ott nem mindenütt fedi le az ügyvédi tevékenység azt az ügyvédi tevékenységet, ami itt nálunk van, hanem sokkal bővebb, és ezért nagyobb a létszámuk.

Még egy érdekessége ennek, hogy Budapesten van gyakorlatilag az ügyvédek fele, tehát itt tevékenykedik. Ebből is látszik, hogy az ország gazdasága idekoncentrálódik a fővárosra, illetve ennek következtében az igazságszolgáltatás is a fővárosra koncentrál, hiszen az ügyvédek fele itt van.

Ha már itt tartunk, akkor azt is fontos megjegyezni, ha tudjuk, hogy az Országgyűlésben százalékos arányban milyen kevés a nők aránya a férfiakhoz képest, akkor nézzük ezt meg az ügyvédekénél is, ahol azt látjuk, hogy 44 százaléka jelenleg nő az ügyvédeknek. Láthatjuk azt is, ha kicsit visszatekintünk a múltba, hogy nem volt ennyire elnőiesedett - bár ezt idézőjelbe teszem, mert azért nincs még elnőiesedve a pálya -, régebben sokkal kevesebb volt a nők aránya, tehát ez fokozatosan javul.

És hogy mennyire javulóban van, erre van egy másik adat is, amely viszont azt mutatja, hogy mára már az ügyvédjelöltek számarányában a nők viszik a többséget, mégpedig 61 százalékuk az ügyvédjelölteknek nő, ez pedig előrevetíti, hogy az igazságügynek ez az ága is előbb-utóbb egyre inkább el fog nőiesedni, ugyanúgy, mint ahogy beszélhetünk erről a bírósági munkában is. Még egyet: 1998-ban még csak 39 százaléka volt az ügyvédjelölteknek nő. Tehát itt azt látjuk, hogy nem egészen 20 év alatt 50 százalékkal *(sic!)* javult a nők aránya a férfiakéhoz képest ebben a szakmában, tehát egyre inkább elnőiesedőben van.

Mi a jellemző még? A jellemző még az, hogy az ügyvédek egyéni ügyvédek Magyarországon, ez a legjellemzőbb működési formájuk, illetve ha ügyvédi irodában is vannak, akkor általában az egyszemélyi ügyvédi iroda jellemző.

Az ügyvédjelölteknél is megvizsgálták azt, és ez egy fontos szempont, hogy egy ügyvédjelölt ma miért választja azt Magyarországon, hogy ő ügyvéd legyen majd, miért kezd el ügyvédjelöltnek. Ezt azért mondom el, látszólag nincs köze a törvényhez, de majd elmondom, hogy szerintem miért van köze. Mik az elsődleges szempontok? Egy statisztika készült erről, ügyvédjelölteket megkérdeztek. Elsősorban a valódi mentorálás számított egy ügyvédjelöltnek, hogy ő azért jött el ügyvédnek, hogy valódi mentorálást kapjon, hogy valóban olyan szakemberektől, több éve, évtizede az ügyvédi hivatást gyakorló, köztisztviselőben álló ügyvédektől, akinek nagy a gyakorlata, attól szerezzék meg ők is a gyakorlatot, tőlük tanuljanak. Tehát ez az egyik legfontosabb szempont, a valódi mentorálás.

(12.10)

A második legfontosabb szempontnak az ügyvédek a modern, jól felszerelt irodai környezetet tartották, és a harmadik legfontosabbnak pedig azt, hogy minél több önálló munkavégzési lehetőségük legyen, tehát minél nagyobb önállósági gyakorlatra tegyenek szert.

Ezért mondtam ezeket a szempontokat és ezért soroltam el, mert amit viszont láttam, hogy ezekre nem találtam megfelelő passzusokat ebben az új törvényjavaslatban, hogy erre is kitért volna, hogy egy picit elősegítse a jövő ügyvédi generációjának a születését, hogy egyre inkább erre a pályára próbálják terelgetni az ügyvédeket. Mint minden hivatásnál, nagyon fontos az, hogy az egyetemet végzettek legjava, legtehetségesebbje kerüljön be egy-egy hivatásba, nyilván ők lesznek azok, akik legjobban fogják tudni húzni azt a szekeret. Tehát ez is egy fontos kérdés, amire viszont ebben a törvényben nem nagyon kapunk választ. Nyilván az, hogy mennyire modernnek kell lennie egy ügyvédi irodának, nem is erre a törvényre tartozik, tehát nem is itt próbáltam volna megfogni.

Egy biztos, hogy ebben az esetben megvolt a megfelelő szakmai egyeztetés a minisztérium részéről, hiszen akiket érint, leginkább az ügyvédekkel azért meg volt tárgyalva a törvényjavaslat, de nézzük meg azt is, hogy vajon milyen szempontok vezérelték a kamarát, illetve milyen szempontokat adott meg a minisztériumnak. Tehát az Igazságügyi Minisztérium időben elküldte azokat a legfontosabb szempontokat, amiket érvényesíteni kívánt ebben a törvényjavaslatban, és ezeket a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége 2016. november 14-i ülésén megtárgyalta. Milyen álláspont született ezen? Egyrészt, hogy indokolt-e ez az új jogszabály, ebben a kérdésben is állást foglalt, hiszen 1998-as törvény az, amely jelenleg van, még nincs húszéves, viszont egyértelműen abban foglaltak állást, hogy a társadalmi és gazdasági viszonyoknak olyan fokú változása volt ez alatt a 19 év alatt, amely indokoltá teszi egy új törvény megalkotását.

Sokat foglalkozott a kamarai elnökség azzal is, hogy újszerű megoldás, amit a törvényjavaslat kínál a jogtanácsosok esetében, mégpedig, hogy a jogtanácsosok bekerülhetnek - nem kötelezően bekerülnek, csak bekerülhetnek - a törvény hatálya alá, és tulajdonképpen ők is az ügyvédi kamara tagjai lesznek. Itt azt hangsúlyozta az ügyvédi kamara, hogy ezt egyáltalán nem ellenzi, de azt leszögezi, hogy ez nem az ő ötletük volt, nem ők találták ki, hogy a jogtanácsosok is tagozódnak be ebbe a rendszerbe, de semmiképpen sem ellenzik, illetve azt a javaslatot adták a minisztériumnak ezzel kapcsolatban, hogy ha már a jogtanácsosok tagjai lesznek az ügyvédi kamarának, akkor a törvény rendelkezzen arról is, hogy nekik milyen jogérvényesítési lehetőségük lesz az ügyvédi kamarán belül. Erre vonatkozóan javaslatot is tettek. Azt gondolom, hogy ennek kapcsán az Igazságügyi Minisztérium meg is tette a megfelelő lépéseket, hiszen a jogtanácsosok megkapják a megfelelő érdekvédelmi szervüket a kamarán belül.

Az ügyvédi feladatbővüléssel kapcsolatban is állást foglalt a kamara, és egyetértett azzal, hogy bizonyos kérdéseknél célszerű a feladatbővülés, így a bizalmi vagyonkezelői, a társasházi közös képviselői, illetve a biztosítási tanácsadói feladatokkal egyértelműen egyetértett. Itt szeretném megjegyezni, hogy akkor még, amikor ez a tervezet elkészült és ki lett

küldve az ügyvédi kamarának, akkor még nem került be az, amit már Staudt Gábor képviselőtársam is elmondott, mégpedig az összeférhetetlenségnek az a része, amelyik kimondja, itt az n) pontra gondolok, ha jól emlékszem, az n) pont mondja ki azt, hogy gazdasági társaság csúcsvezető szervének akár az elnöke is lehet egy ügyvéd. Itt például ebben az esetben akár egy nyitott részvénytársaságnak az igazgatósági elnöke is lehet ügyvéd. Milyen ellentmondás az, hogy ez bekerült, ezzel szemben egy betéti társaság vezetője már nem lehet egy ügyvéd. Tehát egyszerűen érthetetlen ez az ellentmondás, amibe ezáltal kerülünk, hiszen egy zrt.-nek lehet, egy nyrt.-nek lehet a vezető tisztségviselője, egy betéti társaságnak nem, pedig általában gazdaságilag sokkal komolyabb erőt képvisel egy részvénytársaság. Itt a felelősség nem ugyanaz. *(Dr. Vitézy István közbeszól.)* Igen sokkal nagyobb a felelőssége, azt gondolom, egy rt. igazgatósági elnökének, és a munkavégzési kötelezettsége is, gondolom, hogy sokkal több. De mindegy, ez egy olyan vita, amiben, azt gondolom, hogy nem fogunk eredményre jutni egymással. A Jobbik Magyarországért Mozgalom mindenesetre nem fogadja el ezt a feladatbővülést, mint ahogy erre vonatkozóan az ügyvédi kamarának sem volt ilyen jellegű állásfoglalása, hogy ezzel egyetértene.

Itt bizony felmerül, amire Staudt Gábor képviselőtársam is egyértelműen utalt a beszédében, mégpedig a személyre szabott jogalkotás kérdése, amelyet sajnos 2010 óta nagyon-nagyon megszoktunk már a Fidesz-KDNP részéről, amikor is bizonyos paragrafusok valakinek, konkrét személynek az érdekében kerülnek meghatározásra, és azért írunk felül korábbi jogelveket is akár, hogy az a jogszabály egyetlen embernek vagy két-három embernek, vagy egy érdekcsoportnak, vagy egy gazdasági tömörülésnek, vagy az azok mögött álló embernek megfelelően. Itt is ezt véljük felfedezni, hogy emiatt került bele, hiszen semmilyen szakmai indok ezt nem indokolta, hogy ez bekerüljön a jogszabályba.

A kamara egyetértett a folyamatos kötelező továbbképzések rendszerével is. Ez is egy nagyon fontos dolog, ami bekerült a jogszabályba, amivel a Jobbik Magyarországért Mozgalom a maga részéről egyetért. Bárándy képviselőtársam már felvetette azonban annak a kockázatát is, hogy adott esetben ez egy olyan, úgymond rossz irányba is elhajolhat, hogy túlzott lesz ezeknek a száma, elvonja a munka alól az ügyvédeket, utalván itt a bíróságra, ahol bizony már ez időnként megvalósul.

Ezt nagyon fontosnak tartom, hiszen ez abból a szempontból is lényeges, hogy az új törvényjavaslat 149. § (1) bekezdése mondja azt ki, hogy a kamara mikor szüntetheti meg egy ügyvéd jogviszonyát. Azt mondja, hogy megszüntetheti akkor, ha ezeken a kötelezően előírt képzéseken nem vesz részt. Ez idáig rendben is lenne, nekem ezzel a problémám csak annyi, hogy ha egy ilyen szigorú szankciót ír elő a törvény - ez egy rendkívül szigorú szankció, hogy kizárható az ügyvédi kamarából az ügyvéd, ha ezeken nem megfelelően vesz részt vagy nem vesz részt -, akkor valahol azt gondolom, hogy az lenne az

előterjesztő kötelessége, hogy ebben a jogszabályban azért a törvényi kereteket is meghatározza valamilyen szinten ezekre az oktatásokra.

Tehát egyébként ez benne volt a kamarai anyagban, ő is tett erre javaslatot, hogy legalább valamilyen kreditpont kerüljön előírásra, hogy azt kell megszerezni, de ezek mind hiányoznak a törvényjavaslatból, és azt gondolom, ha ennyire szigorú szankciója van, hogy ki is zárható az ügyvédi kamarából, akkor bizony meg kellene lennie a törvényi garanciáknak, és azoknak bizony ebbe az ügyvédi törvénykönyvbe kellett volna belekerülniük.

A felelősségbiztosítás rendszere egy következő téma, amelyben nem teljes mértékben értett egyet az ügyvédi kamara a minisztérium álláspontjával, ugyanis kifejtették, hogy az eddigi felelősségbiztosítási rendszer eddig elegendő volt, tehát nem szükséges nagymértékben megemelni a biztosítási összegeket; bár azzal egyetértett, hogy valóban hosszú távon vagy középtávon ez látható, hogy ezen emelni kell. Itt egy többlépcsős és egy lassú folyamatos emelést javasolt az ügyvédi kamara. Itt nem látjuk, hogy ez a törvényben így szerepelne. Illetve még azt is javasolta a kamara, hogy amennyiben magas összegű lesz a felelősségbiztosítás díja, és magas összeget fizet adott esetben a biztosító, akkor kerüljön egyértelműen megfogalmazásra a törvényben az, hogy az ügyvéd felelőssége korlátolt, mégpedig csak a felelősségbiztosítás, illetve esetleg az irodába bevitt vagyron erejéig felel. Tehát ugyanúgy, mint egy korlátolt felelősségű társaságban a tagok felelőssége, ugyanígy jelenjen meg a törvényben az, hogy az ügyvédnek nem lesz mögöttes felelőssége ezekben az esetekben. Ilyenfajta megoldást sem találtam.

(12.20)

Nem mindenben értett még egyet a kamara - itt hívnám fel erre a figyelmet - a fegyelmi eljárással kapcsolatos kérdésekben sem. Nagy vitát váltott ki az ügyészségen belül, jó-e az, ha átszervezésre kerül az ügyvédi kamara fegyelmi szervezete, mégpedig a megyei szintről eggyel feljebb, regionális szintre. Ezzel a többség általában nem értett egyet az elnökségen belül sem, ezért javasolta, hogy az eredeti jól bevált módszert hagyja meg a minisztérium. Látom, hogy ebben nem sikerült konszenzusra jutni, hiszen itt egyértelműen a saját álláspontját tartotta fenn a minisztérium és nem hallgatott a kamarára.

De úgy látom, az időm lejárt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyüre Csaba képviselő úr. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal folytatnám, ami idő hiányában kimaradt a vezérszónoki felszólalásomból, hiszen ahogy Staudt képviselőtársam is elmondta, ez a jogszabály 15 percen frakciónként aligha foglalható össze, még akkor sem, ha

tényleg csak a legkiemeltebb változásokat elemezzük, kritizáljuk vagy éppen dicsérjük.

Amivel folytatni szeretném: legyen egy lánc a dolognak, amivel Gyüre képviselőtársam abbahagyta, a fegyelmi felelősségre, a fegyelmi tanácsokra, bizottságokra vonatkozó változások. Ellentétben e tekintetben akkor a kamara, illetve képviselőtársam álláspontjában, én azt mondom, hogy próbáljuk ki ezt a regionális verziót. Én ezzel egyet tudok érteni, ugyanis a fővárosban, Budapesten, ahol 6 ezer ügyvéd tevékenykedik, kisebb az esélye annak, hogy egymást rendkívül jól ismerő, adott esetben még baráti viszonyban is lévő kollégák kerülnek abba a helyzetbe, hogy az egyik a fegyelmi tanács tagjaként, a másik eljárás alá vont ügyvédként kénytelen részt venni ebben az eljárásban. Ez semmilyen szempontból nem jó.

Én ugyanezért nem vagyok híve többek között a nagyon kis településeken, vagy inkább úgy fogalmaznék, hogy a kisebb településeken lévő bíróságok létesítésének és fenntartásának sem, mert ez nem tudja kellőképpen biztosítani az objektivitást. Ez nem olyan, mint egy orvosi rendelő, ahol teljesen mindegy, hogy az orvos a barátját, az ellenségét vagy az éppen indifferens embert gyógyítja, ugyanúgy gyógyít. Itt bizony szükséges az, hogy mindez elfogulatlanul, objektív módon történjen. Azt gondolom, hogy erre regionális szinten nagyobb esély van. Nézzünk például egy-két kisebb megyét, ahol kevés ügyvéd dolgozik, és óhatatlan, hogy egymást ismerik, egymással évek vagy évtizedek során szoros kapcsolatba kerülnek, ami lehet akár pozitív, hogy kedvelik egymást, de lehet akár rendkívül negatív színezetű is. Éppen ezért azt gondolom, hogy érdemes megpróbálni ezt az újítást, ezt a módosítást. A regionális szint valószínűleg megfelelőképpen fogja biztosítani az objektivitást.

Ettől függetlenül azt mondom, hogy az ügyvédi kamara elnöke viszont, ami az eljárás megindítását illeti, bizony rendkívül széles jogkörökkel kell, kellenie hogy rendelkezzen, hiszen az elnök meg tudja ítélni azt, hogy itt alapvetően egy ügyvédet ért sorozatos és igazságtalan támadásról van szó, amit mondjuk, egy elégedetlen ügyfél teljesen indokolatlanul indít vele szemben, vagy esetleg - sajnos ilyenre is van példa - amit egy másik kolléga bizonyos pertaktikai okokból tesz meg, vagy pedig valóban egy olyan megalapozott eljárásról, ahol ennek az eljárásnak az objektív lefolytatása szükséges. Tehát próbáljuk meg ezt az új rendszert, én ennek híve vagyok, de még egyszer mondom, viszont jobban bevonnám a folyamatba a megyei ügyvédi kamarák elnökeit, például ami az eljárás megindítását és az arra vonatkozó szabályokat illeti.

Említést tennék róla és az egyet nem értésemet fejezném ki, mint általában minden ilyen jellegű törekvéssel, amely szerint megújul a Magyar Ügyvédi Kamara feletti, miniszter által gyakorolt törvényességi felügyeletre vonatkozó szabályrendszer is, méghozzá úgy, ahogy manapság szokott, hogy az igazságügyi miniszter előzetes jóváhagyási köre bővül, tehát például a kiemelt szabályzatok esetében ez

bejön, megvalósul. Én azt gondolom, hogy a köztestületi autonómiát nem érdemes a továbbiakban korlátozni. Ez eddig jól működött, valószínűleg ezután is jól fog, ha meg két-három-négy évtizedenként szükség van egy olyan korrekcióra, mint amit egyszer ötpárti javaslatként megtettünk, hát akkor az meg tud valósulni így. Én általában nem vagyok híve annak, hogy itt a miniszteri felügyeletet erősítsük.

Egyetértek viszont azzal - szintén röviden tudok erről beszélni -, hogy a javaslat bevezeti az ügyvédjelölt foglalkozástól való eltiltást is mint fegyelmi büntetést. Azt gondolom, hogy ez rendkívüli módon indokolt, hiszen az ügyvédjelölt is olyan széles körben tud eljárni ma, nagyon helyesen, a hatóságok előtt, tud képviselni ügyféli érdekeket, ahol ha ezt visszaélészerűen vagy súlyosan gondatlanul gyakorolja, akkor igenis lehet helye annak, hogy őt ettől a tevékenységtől az ügyvédi kamara eltilthassa.

Az összeférhetlenség vonatkozásában: nem szeretnék nagyon részletesen belemenni, de Gulyás képviselő úr kiemelte az országgyűlési képviselők összeférhetlenségét az ügyvédi tevékenységgel. Bár nem tartozik szorosan a törvényhez, hiszen nem ez a törvény határozza ezt meg, hanem az Országgyűlésről szóló törvény, ennek ellenére szeretném megemlíteni, hogy ezt nem érdemes úgy feltüntetni, mint a Fidesz régi törekvését, hiszen pontosan tudjuk, hogy ez név szerint Kövér Lászlónak volt a törekvése, és a Fidesz túlnyomó többsége nem értett egyet annak idején ezzel a javaslattal. Nagyon sok olyan fideszes képviselővel beszéltem, aki ezt nagyon szívesen visszaalakítaná, magyarul, ezt az összeférhetlenséget megszüntetné. Egyébként én is közéjük tartozom, nyilván más pártszínekben, már aki ezt az összeférhetlenséget megszüntetné. Én úgy hiszem, egy képviselő el tudja azt dönteni, és kell, hogy ennyi józanságot vagy ennyi önismeretet feltételezzünk róla, hogy milyen mértékben tud a képviselői tevékenysége mellett ügyvédi munkát végezni. Én azt gondolom, hogy akkor, amikor kéthetente ülésezik az Országgyűlés - mert lássuk be, az a hétfői négy óra, amit a második hétnek nevezünk mint országgyűlési ülészetet, annyi, mint a semmi -, emellett nyugodtan lehetne ügyvédi tevékenységet folytatni, és nem csak azért, bár ez sem egy utolsó szempont, hogy egy országgyűlési képviselő a függetlenségét valójában meg tudja őrizni, mert tudja azt mondani, hogy ha nekem olyan politikai döntést kell hoznom, ami vállalhatatlan, akkor lemondok, és ott az ügyvédi praxisom vagy akár az orvosi praxisom. Sokkal kevésbé fogható, sokkal függetlenebb egy ilyen képviselő.

De nem csupán ezért, és nem csupán azért, mert ebből esetleg több pénzt kereshet, hanem személyesen tapasztaltuk meg azt sokan, akik voltunk úgy képviselők, hogy ügyvédek is voltunk egyidejűleg, hogy az ember, mondjuk úgy, hogy nem szakad el a valóságtól és a gyakorlattól. Mi jogot alkotunk, mi törvényt alkotunk, és az nagyon jó, ha személyesen tudjuk megtapasztalni és látni azt, hogy hogy működnek az általunk alkotott jogszabályok. Erre egy jó fórum volt az ügyvédi fórum, ami egyébként közhatalmi jogosítványokkal nem rendelkezik, és mégis a

polgári jogon, a közigazgatási jogon, a büntetőjogon keresztül egészen az alkotmányjogig nyomon tudta követni azt, hogy hogy működnek az egyes jogszabályok, be tudta csatornázni ide közvetlenül az Országgyűlésbe adott esetben azokat a hiátusokat, amiket lehetett módosítani. Nekem nem egy olyan egyéni indítványom volt a mi kormányzásunk alatt, ami a gyakorlatból jött, ami azért tudott ide bekerülni, mert láttuk azt a gyakorlatban, hogy ez probléma. És felfélezem, ezzel nem vagyok egyedül, hanem fideszes képviselőtársaimnál is volt ilyen.

Tehát azt gondolom, hogy ha ügyvédi törvényről és összeférhetlenségről beszélünk, akkor bizony újra kellene gondolni, hogy főleg, még egyszer mondom, a jelenlegi parlamenti leterheltség mellett, ami valójában heti egy ülést jelent, és a következő héten, a B héten gyakorlatilag, ha úgy tetszik, a parlamenttől legalábbis szabad időt, hogy engedélyezzük újra bizonyos munkakörök ellátását, s nemcsak az ügyvédit mondom, hanem akár egy orvosi vagy egy mérnöki hivatásra is ugyanúgy gondolok.

(12.30)

Ami rendkívül fontos végül, és szeretnék beszélni róla, a kirendelt védői intézmény megreformálása. Na végre, hál' istennek, hogy ez megtörtént! Ezer éve kérjük ezt, indítványoztuk már sokszor ügyvédek, ügyvédkollégák. Nem szerencsés dolog az, hogy az a hatóság rendeli ki az ügyvédet, amelyik egyébként az ügyben eljár. Ez általában azt eredményezte, hogy a rendőr a már nyugdíjba ment volt kollégáját, barátját rendelte ki, és szinte elvárás volt ezekben az ügyekben, hogy azért olyan nagyon sokat az ügyvéd ne akadékoskodjon. Ne nagyon hátráltassa a nyomozást, ne nagyon szóljon bele abba, hogy a hatóság mit csinál; lássa el formálisan a szerepét, de annál egy pillanattal se többet - tisztelet a kivételnek. Természetesen nem akarom az összes kollégát egy kalap alá venni, de azt tudom mondani személyes tapasztalatból is, látja, államtitkár úr, itt rögtön visszaköszön, láttuk azt, hogy ez így van, így működik. Havert rendelnek ki, és attól ez az elvárás. És ha nem teljesíti ezt, akkor legközelebb egy másik havert rendelnek ki. No, ez nem tartható! Még egyszer mondom, tisztelet a kivételnek, aki tisztességesen ellátta ennek ellenére is a feladatát.

Az jó, hogy az ügyvédi kamarák rendelik ki. Lehetett volna más is, lehetett volna ez az Igazságügyi Hivatal is, amelyik ezt koordinálja. Egy dolog azonban szerintem féllábas ebben a szabályozásban, méghozzá az, hogy itt is elektronikus, véletlenszerű kiválasztás alapján történik ez. Önmagában ez nem volna nagy probléma, ha ezt megelőzné egy szerződéskötés. Azt javasolom tisztelettel, államtitkár úr, gondolják át azt, hogy mivel ma az ügyvédek rengetegen vannak, nagyon szívesen vállalnak kirendeléseket. Ma már nem azért megy a harc, hogy ne rendeljenek ki, hanem azért megy a harc az ügyvédek között, hogy rendeljék ki azért az óradíjért.

Ha ez így van, és ha úgy tetszik, a piacon túlkínálat van, akkor nyugodtan meg lehetne azt valósí-

tani, hogy az ügyvédi kamara szerződik ezekkel az ügyvédekkel, amely szerződés lehetővé teszi azt is, hogy az ügyvédi munkát érdemben ellenőrizni tudja. Természetesen nem azt, hogy a perbeszédben ez egy jó jogi irány volt vagy sem, de például azt, hogy a perbeszédet megtartotta-e, vagy csak annyit mondott, hogy méltányos büntetést kérek, ezt lehet ellenőrizni; vagy, hogy elment-e a beszélőre, vagy tette indítványokat s a többi.

Tehát egy minimális számonkérhetőséget, számonkérési lehetőséget a kamara objektív alapon el tudna végezni. Ezt akkor tudja elvégezni, ha szerződést köt ezekkel az ügyvédkollégákkal, és ha valaki ezt nem jól teljesíti, akkor legközelebb, mondjuk, a következő 1-2-3-5 évre nem köt vele szerződést. Így lehetne garantálni a kirendelt védői munka minőségét is. Tehát a megyei kamara tudja azt ellenőrizni, kontrollálni, hogy egyébként a szerződő ügyvéd jól végzi-e a dolgát. Ez megint egy olyan minőségi változás lenne az ügyfelek felé, ami, ha úgy tetszik, az ügyvédség szolgáltató jellegét erősítené, és az ügyvédségbe vetett bizalmat is lényegesen megerősítené.

Még egyszer, a minimális rezsióradíj bevezetése után talán a legfajtsúlyosabb változtatásként ezt javasolnám, hogy szerződést kelljen kötni a kamarának, ennek alapján ellenőrizhesse a munkát, és természetesen utána, amikor a szerződő ügyvédek köre kialakult, akkor már akár lehet elektronikus, véletlenszerű kiválasztás alapján is kirendelni a védőt.

Végül az ügyvédi joggyakorlatról. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt azzal egyetérték, ha úgy határozzuk meg, hogy ügyvédi joggyakorlatnak csak a klasszikus jogi pályán eltöltött gyakorlat számít; tehát itt mondjuk, az ügyvéd, ügyvédjelölt, bíró, ügyész, esetleg bírósági, ügyészségi titkár, fogalmazó vagy jogtanácsos. De ide beékeltek önök az alkotmánybírókat is, és nem értem, miért. Az alkotmánybíróknál természetesen mondhatjuk azt, hogy ő is gyakorlati jogi munkát végez. De ha ilyen alapon közelítjük meg, akkor azt gondolom, hogy aki az Igazságügyi Minisztériumban nem jogi előadóként, de más munkakörben jogi területtel foglalkozik, és szerintem van ilyen, szintén fölmerülhet ez a kérdés. De ha ott nem, akkor a miniszternél vagy államtitkárnál kifejezetten fölmerülhet ez, hiszen az igazságügyi miniszterről nem mondható, hogy nem lát el gyakorlati jogi munkát.

Ugyanúgy nem mondható el, hogy egy olyan országgyűlési képviselő, aki tagja az Igazságügyi bizottságnak vagy a Törvényalkotási bizottságnak, nem végez gyakorlati jogi munkát, vagy az ombudsman ugyanígy idesorolható. Magyarán azt mondom, hogy vagy tegyük be ezt lényegesen szélesebb körbe, én ebben partner tudnék lenni, vagy vegyük ki az Alkotmánybírótságot, mert egyébként semmi helye a felsorolásban.

Végül, Vas megyében volt egy tanácskozás, akkor még egy korábbi verziójáról az ügyvédi törvénynek. Jó csomót észrevétel, ami ott elhangzott, én most elmondtam. Egyet engedjen meg, államtitkár úr, hogy még hozzátégyek: meg kéne oldani azt vagy az ügyvédi törvényben, vagy máshol, hogy az ügyvédi munkakörülményeket a bíróságokon javítani lehes-

sen. Míg egy bírónak, ügyésznek ott általában vannak szobái, hivatali helyiségei, addig egy ügyvéd (*Az elnök csenget.*) - tíz másodpercet kérek még, elnök úr, köszönöm - ott tengődik a folyosón, a többiek között, nem tud egy iratot szerkeszteni, nem tud átnézni nyugodtan valamit.

Magyarán szólva: legalább hasonló feltételeket tudjunk teremteni, mint a per egyéb hivatásos résztvevőinek, ezt kéri a Vas megyei ügyvédi kamara tagjai. Kérem, ezt fontolják meg. Köszönöm a türelmet, elnök úr. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy-két dolog még bennem maradt a legutóbbi felszólalásommal kapcsolatosan, amit még szeretnék elmondani. Így az ügyvédi munkadíjra nem volt időm kitérni. Az új törvény szerint sem történik ebben nagyobb, jelentős változás, hogy az ügyvédi munkadíj szabad megállapodás tárgya. Ezzel az ügyvédi kamara is egyetértett, azt hiszem, illetve mi is egyetértünk, és azt gondolom, az ügyvédek nagyon nagy többsége is egyetért. És azzal is egyetértett az ügyvédi kamara is, hogy pusztán sikerdíjas szerződést ne lehessen kötni, ami gyakorlatilag egy vállalkozásiszerződés-szerű szerződés.

Egyébként szembehelyezkedik a magyar álláspont a tőlünk nem messze lévő osztrák állásponttal. Azért, hogy lássuk, ott milyen helyzet van, elmondanám, hogy ott egyáltalán nem szabad megállapodás tárgya az ügyvédi munkadíj. Ott bizony törvény szabályozza, hogy milyen ügyvédi tevékenységért mekkora megbízási díj jár az ügyvédnek. Ugyanúgy, mint ahogy nagyon sok esetben a közjegyzői díjak meg vannak határozva, az ügyvédi munkadíj is meg van határozva.

Ha valaki megnézi azt a honlapot, megnézi azt a jogszabályt, és megvan hozzá az a némettudása, hogy milyen tevékenységért mennyi jár, akkor kicsit el fog tőle kerekedni a szeme, főleg, ha a magyar árakhoz viszonyítunk. Bizony nagyon-nagyon komoly árak szerepelnek ebben, és igencsak meg kell gondolnia annak, aki ügyvédhez fordul Ausztriában. Azt gondolom, főleg, ha megnézzük az árlistát, és látjuk, hogy már egy egyszerű okirat szerkesztésénél már sok ezer eurós összegekről beszélhetünk, akkor bizony azt mondjuk, hogy igen, a magyarországi gazdasági és társadalmi viszonyok mellett mindenképpen sokkal jobb a szabad megállapodás. Nyilván mindenki megpróbálja megkeresni azt az ügyvédet, akiben egyrészt megbízik, másrészt ki tudja fizetni azt a megbízási díjat, ami az ügyvéd részéről fölmerül.

Egy másik kardinális kérdés, ami talán nem kapott megfelelő hangsúlyt korábban, az ügyvédi letétkezelés kérdése. Azt gondolom, az új jogszabály ebben is elég jól megfogja a problémákat, és elég részletesen ki is tér az ügyvédi letétkezelésre. Ez az, ami Achilles-sarka volt az ügyvédi tevékenységnek nagyon sokáig, főleg az elmúlt öt évet megelőző idő-

szakban, amikor gyakran lehetett hallani az ezzel kapcsolatos problémákat. Akkor bizony, hogy mondjam, nem elsősorban az ügyvédi etika és az ügyvédi szabályok alapján eljáró ügyvédek hozzányúltak a náluk letétbe helyezett összeghez, és bizony az idővel kézen-közön eltűnt, és nem is került elő.

Nagyon fontos ezen a területen a szigorú szabályozás, az a szabályozás, ami akár aláírja, hogy egy napon belül el kell helyezni azt az összeget az elkülönített letéti számlán.

(12.40)

Igen, nagyon fontos az, hogy bizony a kamarának meglegyen az az ellenőrzési jogköre, hogy ezt ellenőrizze az ügyvédekénél, mert így biztosítható az, hogy hasonló esetek, mint az elmúlt két évtizedben, ezzel kapcsolatban nem fognak előfordulni. És ez is azt fogja erősíteni, hogy a bizalmi jelleg az ügyfél és az ügyvéd között tovább erősödik, hiszen amikor sorozatban hallunk ilyeneket, hogy letétként kezelt pénzek eltűnnek, akkor nyilván egész társadalmi szinten az ügyvédekbe vetett bizalmat néhány olyan ügyvéd, amelyik nem a hivatásának megfelelően és a szakmai szabályok és a jogszabályok szerint jár el, azok bizony le tudják rontani az ügyvédi hivatás renométját.

Annak is örülök, hogy bekerült egy olyan rész a törvénybe, amely az eredeti javaslatban nem is szerepelt, és a Magyar Ügyvédi Kamara ajánlása volt, és bekerült, ez pedig az ügyvédi asszisztens szerepkörnek a körülírása, illetve ennek a behozatala új intézményként a jogszabályba. Én azt gondolom, hogy ez mindenkinek érdeke, és ez nagyon helyes, hogy bekerült új intézményként az új tervezetbe, az új javaslatba.

Bárándy képviselőtársam mondta, beszélt arról, hogy hogyan is alakult ki itt a helyzet, hogy miért lett összeférhetetlen az ügyvédi hivatás és az országgyűlési hivatás. Ez az elmúlt ciklus törvényalkotási terméke volt. Én csak annyiban javítanám ki Bárándy képviselőtársamat: ha jól emlékszem, akkor nem Kövér Lászlótól származott ez az ötlet, hanem Lázár Jánostól. Mégpedig akkor, amikor Gaudi képviselőtársam itt nagyon-nagyon rendszeresen bírálta a Fidesz-KDNP-t az álláshalmazás miatt és a tisztességek halmozása miatt, és akkor egy ilyen többedik felszólalás után volt egy kirohanás, hogy akkor az ügyvédséget is megtiltjuk, hogy Gaudi képviselő úr nem lesz majd ügyvéd is meg országgyűlési képviselő is. Én így emlékszem, de akár Kövér Lászlótól is származhatott ez a fajta javaslat.

Még egyetlenegy dolog, amiről szólnék, ez a kirendelés kérdése, amiről szintén Bárándy képviselőtársam már szólt korábban. Valóban nagyon nagy probléma volt az, amikor adott esetben egy rendőrségen például úgy rendelték ki az ügyvédet, akinél tudták, hogy legkevésbé lesz akadékoskodó, legkevesebb problémát fogja felvetni, legsimulékonyabb a hivatal álláspontjához, de mégis a törvényes kötelezettségünknek eleget tettünk, van kirendelt védője, a legszükségesebbeket meg fogja tenni, de hát biztosan

nem lesz vele sok bajunk, azt kirendelték. És bizony itt nagyon-nagyon lényeges ellentmondás volt az érdekek között, hogy ki rendeli ki, és sokkal jobb a törvénynek ez a megoldása. Tehát összességében az látható, hogy sok szempontból előremutató ez a törvény, és azt gondolom, hogy kivételre kerülnek belőle az olyan jogszabályhelyek, olyan paragrafusok, amelyek adott esetben, mint az előző felszólalásomban mondtam, hogy személyi jogalkotásnak a részét képezhetik, akkor én azt gondolom, hogy ez támogatható is lenne. Remélem, hogy ilyen szempontból még lesznek változások ebben a törvényben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra. Völner Pál államtitkár úré a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csak röviden az elhangzottakra: Bárándy Gergely képviselő úr a minimális rezsióradíj kérdését vetette fel. Ezzel több problémánk is lenne, mivel az uniós jog szerint ez versenykorlátozó kitételnek is minősíthető lenne, illetve egyfajta - akár mondhatjuk - árfelhajtó tényezőként is szerepelhetne. Azt, hogy megfelelő ügyvédet válasszanak ki azok, akik ügyvédi segítségre szorulnak, nyilvánvaló, hogy nem elsősorban az árkérdés határozza meg, hiszen pont a sikerdíj oldaláról merül fel, amit több képviselőtársam is említett, hogy ez egyfajta lehetőséget kínál azoknak, hogy ügyvédet tudjanak fogadni, akik esetleg nem tudják az ügyvédi költséget teljes egészében pernyertesség nélkül vállalni. Ehhez kapcsolódóan volt ez a kétharmados arány, hogy ez elegendő-e vagy nem. Nyilvánvaló, ezt lehetne cizellálni, de ez is azt jelenti, hogy legalább ilyen arányú árengedményben tud részesülni az a fél, aki felfogad egy ügyvédet. És mint említettem, vannak olyan országok, ahol kimondottan tiltott a sikerdíj. Egyfajta középutat próbált találni itt a szabályozás ebben a kérdéskörben.

A felelősségbiztosítás kérdésköre: gyakorlatilag ez a fokozatosság valószínűleg elviselhetővé tudja tenni az ügyvédi kamarai tagok számára ennek a bevezetését. És megint csak kapcsolnám a rezsióradíjhoz, a felelősségbiztosítás is egyfajta garanciát nyújthat a hanyag ügykezelés esetén az ügyfélnek, hogy akár az ügyvéddel szemben fellépve a követeléséhez juthasson, hogyha mondjuk, egy műhiba okozta volna a pervesztességüket.

Fiókirodák kérdése merült fel. Gyakorlatilag ez is a kamarával folytatott tárgyalásokon téma volt, hogy vajon a nagy irodák hálózata jön-e létre, de az a többségi vélemény alakult ki, hogy a helyi ügyvédek helyismerete talán kellően ellensúlyozza azt a fajta - mondjuk így - franchise vagy akármilyen rendszernek a terjesztését, amit a nagy irodák képviselőinek ebben a tekintetben.

Az ingatlanközvetítés tekintetében pedig szintén a kamarával egyeztetett álláspont volt, hogy irodában és külön ügyvéd, tehát nem járhat el egy személyben az, aki ingatlanközvetítést is folytat, és nem járhat el eljáró ügyvédként is. Értem képviselő úr álláspontját is, de csak ezt tudom tolmácsolni, hogy így alakult ki ez a fajta szabályozás.

Staudt Gábor képviselő úr az összeférhetlenségi szabályokat is érintette. Gyakorlatilag ez a szabályozás az eddigi gyakorlattal egyébként megegyező, eddig is fordult elő, hogy igazgatósági tagok vagy felügyelőbizottsági elnökök voltak ügyvédek. Nyilvánvaló, hogy itt munkavégzési kötelezettség nélküli, tehát nem olyan foglalkoztatási viszonyt jelent ezekben az esetekben, és éppen azért, ahol egyszemélyi vezető van a cégeknél, az a fajta tilalom fennmarad, ahol viszont - hogy úgy mondjam - egy testület irányítja, ahol nem egyszemélyi döntéseket hozhat meg az ügyvéd, hanem gyakorlatilag akár elnökként is alá van vetve a többségi döntésnek, ilyen értelemben ez nem sérti azokat az elveket, ami mentén kialakult a szabályozás.

Hogy az irodák bevétele mennyire nyilvános, mennyire nem, ha megnézzük azokat az aggályokat, amelyek diktálták ezt a felvetést, akkor láthatjuk, hogy pontosan igazolható, hogy ha olyan kapcsolat van egy ügyvédi iroda és mondjuk, egy állami szervezet között, akkor ezek igenis áttekinthetőek, hiszen a közsféra oldaláról nyilvánosságra kell hozni ezeket a szerződéseket. Tehát kimutatható a kapcsolat, hogy melyik ügyvédi iroda végzett el egy-egy tevékenységet. Míg azokkal a megbízókkal szemben, akik mondjuk, nem tartoznak ebbe a körbe, nyilvánvaló, hogy méltánytalan lenne, hogyha itt nyilvánosságra hoznák az adataikat. Tehát a korábbi szabályozás fenntartása ennyiben indokolható, hiszen maga a cél, amit el kívánnánk érni ennek a megnyitásával, az jelenleg is biztosított.

Ügyvédjelöltek tekintetében - Gyüre Csaba képviselőtársamnak volt felvetése - a jelenlegi szabályozásban is szerepel, hogy olyan munkával kell megbízni az ügyvédjelölteket, ahol el tudják sajátítani a gyakorlatot, fel tudnak készülni a szakvizsgára. Tehát kitér rá a szabályozás.

Továbbképzés tekintetében szintén hangzottak el kérdések; kamarai szabályozás alá esik, s hogy miért nem jogszabályi szinten. Ugye, van itt egy ketősség, hogy feszegetjük, hogy a miniszternek mire van jogköre és mire nem, ugyanakkor meg állami szabályozást akarunk. Tehát ezeken a területeken, ha megmarad a kamarai jogkör, az szerintem mindenképpen jó, mert maguk az ügyvédek tudják kialakítani azt a feltételrendszert, aminek a mentén történik. Ez ugyanúgy igaz a kirendelések kérdéskörére is. Ez a kamarára van bízva, hogy milyen szempontok alapján, milyen formában kerülnek föl a kollégák arra a listára, ami alapján a kirendelés történik.

Fegyelmi ügyeknél a területi kamara elnökének a javaslatára hivatalból kell elindítani a fegyelmi vizsgálatot, tehát a jogköre ugyanúgy megvan az elnököknek. Szerintem ez megfelelő szabályozást biztosít.

A bírósági elhelyezések kérdésköre már a bírósági törvény kereteit feszegetné. Illetve megint csak az országgyűlési képviselők összeférhetlenségére még annyit reagálnék, hogy ez nem az ügyvédi törvényben került leszabályozásra, hanem más oldalról valósult meg a korlátozás.

(12.50)

Még az Alkotmánybíróság tekintetében volt, hogy létezik ott a panaszkezelések intézménye, ami meg tulajdonképpen a bírósági gyakorlathoz hasonlítható, ez indokolja ennek a bekerülését a törvénybe.

Lehet, hogy nem tudtam mindenre válaszolni, de ha a továbbiakban is vannak képviselőtársaimnak kérdései - még a regionalitás kérdése volt, ahol egy kis polémiát éreztem, ebbe most én nem szólnék bele -, nyilván akár a részletes vita vagy a bizottsági ülések során állunk rendelkezésre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében szükséges módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15362. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mind az az Országgyűlésben folyó jelenlegi munka, illetve a sajtóban is megjelent nyilatkozatok alapján is érzékelhető, a kormány kiemelten foglalkozik ebben az évben az ország jogi, gazdasági versenyképességének kérdésével, és azokon a területeken, ahol a további lépési lehetőségei adottak, sorra születnek a versenyképesség növelését szolgáló javaslatok.

E javaslatok sorába illeszkedik a jelen törvényjavaslat is, amely a jogi versenyképességen belül kifejezetten az üzleti élet szereplőit kívánja megszólítani. A jogi versenyképességnek az igényérvényesítést érintő területét az új választottbírósági törvény biztosítja, amelyet a tisztelt Ház T/15361. számú javaslatként tárgyal.

Tisztelt Ház! A bizalmi vagyonkezeléssel összefüggő módosítások célja nemcsak az, hogy az elmúlt évek jogalkalmazási tapasztalatai alapján azonosított nehézségek, hiányosságok megszüntetésre kerüljenek, és egy modern, kellően rugalmas és jól szabályozott jogintézmény álljon rendelkezésre, növelve ezzel az ország versenyképességét, hanem az is, hogy a magyar szabályozás a külföldi vagyonrendelők számára is vonzóvá váljon.

Nemzetközi példák is azt mutatják, hogy a bizalmi vagyonkezelés jogintézménye - mely egy különleges, célhoz kötött tulajdonjogot biztosít a vagyonkezelő számára - rendkívül széles körben alkalmazható, és mind a családjogi területeken, mind pedig a gazdasági életben, de akár a szellemi alkotások terén is megfelelő megoldást jelenthet a vagyon hasznosítására. Jelen javaslat nem érdemben változtat a bizalmi vagyonkezelés konstrukcióján, hanem annak finomítását végzi el. A jogalkotó felelőssége tehát abban áll, hogy a jogintézmény népszerűvé válását megfelelő szabályozással támogassa.

A polgári törvénykönyv 2014-ben a magyar viszonyokhoz igazodóan, magas színvonalon szabályozta ezt a jogintézményt. A jelen javaslat a polgári törvénykönyvnek a bizalmi vagyonkezelésre vonatkozó szabályait is érinti, a módosítások azonban kizárólag a legszükségesebb mértékben, egyes öröklési jogi kérdések, valamint a szerződés felmondási jogának biztosítása körében rendeznek bizonyos nyitva hagyott kérdéseket úgy, hogy a rugalmas szabályozási keretek a továbbiakban is biztosítva legyenek.

Tisztelt Ház! A magánjogi keretek felülvizsgálán túl a javaslat a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyokra vonatkozó közjogi jellegű szabályok módosítását is célozza. Elsődleges cél itt az, hogy az ilyen tevékenységet üzletszerűen végző vállalkozások tekintetében a szabályozás kellő garanciákat biztosítson annak érdekében, hogy a bizalmi vagyonkezelő vállalkozások biztonságos működése garantálható legyen. Ezzel párhuzamosan azonban az is kiemelt cél, hogy kizárólag olyan engedélyezési feltételeket támasszon a jogalkotó a bizalmi vagyonkezelő vállalkozásokkal szemben, amelyek valóban a biztonságos működés garanciáit jelentik. A jövőben szigorodnak az üzletszerű tevékenység végzésének feltételei, az összeférhetlenségi feltételek, az eseti jelleggel bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végzők esetén is korlátozások kerülnek bevezetésre, valamint erősödik a jogintézmény vagyonvédelmi funkciója.

Végül meg kell említeni, hogy figyelemmel arra, hogy a bizalmi vagyonkezelési tevékenységgel összefüggő hatósági feladatok ellátása során a Magyar Nemzeti Bank nem a megszokott piacfelügyeleti tevékenységet látja el, hiszen a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás nem felügyelt intézmény, a javaslat egyértelművé teszi a Magyar Nemzeti Bank szerepét mind az engedélyezés és a bejelentés, mind pedig a tevékenység ellenőrzése során.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen javaslat a cégjog, a társasági jog területén több fontos rendelkezést is tartalmaz. Korlátolt felelősségű társaságok és zártkörűen működő részvénytársaságok esetében fontos változás, hogy a jövőben a tőkeemeléshez kapcsolódó pénzbeli befizetések igazolása a cégeljárásban nemcsak egyféle módon lesz lehetséges, hitelintézeti igazolással, hanem a társaság jogosult lesz a tőkeemelés mögötti gazdasági eseményre hivatkozással vezető tisztségviselői nyilatkozattal igazolni, hogy a tagok teljesítették a vállalt fizetési kötelezettségüket. Azokban az esetekben, amikor a tagok általi befizetések a társaság fizetőképességének fenntartását szol-

gálják, vagyis a társaság egyébként is az üzleti partnerek, hitelezők kielégítésére fordítaná a tagok által befizetett tőkét, a javaslatbeli megoldás megkíméli a tagokat és a társaságot a felesleges, többszöri adminisztratív és tranzakciós terhektől.

Tisztelt Ház! Fontos versenyképességi célkitűzés, hogy a tőke szabad áramlásának elvéhez kapcsolódóan a hazai szabályozás felkínáljon olyan jogi eszközöket, amelyek képesek a külföldi társaságokat Magyarországra vonzani. A külföldi vállalkozások választásuktól függően többféle formában is jelenhetnek a magyar gazdasági életben. Jelen lehetnek a szolgáltatási irányelv alapján cégjogi letelepedés nélkül, határon átnyúló szolgáltatások nyújtásával, azonban jellemzően valamilyen vállalkozási formában jelennek meg, így magyarországi fióktelep vagy magyar társaság tulajdonosaiként. Lehetőségük van továbbá arra is, hogy gazdasági érdekeltységük, központi ügyintézési helyük, székhelyük teljes áttelepítése megtörténjen. Erre ma az uniós irányelvvel szabályozott határon átnyúló egyesülés kínál lehetőséget.

A határon átnyúló egyesülés folyamata nagyon fontos garanciát biztosít, mégpedig azt, hogy ha egy uniós társaság úgy dönt, hogy más tagállam társaságával egyesül, akkor a beolvadó társaság szerinti tagállam az egyesülés lefolytatását, a tagállami cégnyilvántartásból való törlést nem kötheti elszámolási, végelszámolási eljáráshoz, hanem a beolvadó társaság tagállamának úgy kell tekintenie, mintha határain belüli két társaság egyesülne. E garanciális elem biztosítja a két különböző tagállamban honos társaság valós jogi és gazdasági egyesülését, a társaságok közötti jogi és vagyoni általános jogutódlást.

Tisztelt Országgyűlés! Évek óta igény mutatkozik a társaságok Unión belüli székhelyáthelyezése lehetőségének megteremtésére, azonban sajnálatos módon ebben a tárgykorban uniós jogalkotási munka nem kezdődött meg, és erre a közeljövőben sincs kilátás. A vállalkozások jogos elvárása azonban, hogy áttelepülhessenek más tagállamba anélkül, hogy végelszámolással előbb meg kelljen szünniük.

Az igazságügyi tárca megvizsgálta annak lehetőségét, hogy kizárólag magyar szabályozás útján megvalósítható-e a határon átnyúló székhelyáthelyezés, azonban egyértelműen megállapítható volt, hogy a fenti garanciális szabály érvényesülését, az általános jogutódlást csak magyar jogi szabállyal nem lehet biztosítani. Ennek oka, hogy hiába ismerné el a magyar jog a cégalapításkor a külföldi társaságot mint jogelődöt, a magyar jognak nem lehet kihatása a vagyoni jogutódlásra, hiszen a magyar jog nem tudja biztosítani, hogy a külföldi nyilvántartásból a jogelődöt végelszámolás nélkül töröljék. Erre figyelemmel a javaslat, élve a határon átnyúló egyesülés adta lehetőségekkel, azt tudja biztosítani, hogy gyorsan és egyszerűen végbemehessen az egyesülési folyamat azokban az esetekben, amikor a külföldi tulajdonos szándéka a gazdasági érdekeltségének határokon átnyúló áthelyezésére irányul.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatához benyújtott indokolás részletesen ismerteti a szabályozás elemeit. Én annyit szeretnék kiemelni, hogy a konstrukció

lényege, hogy a külföldi cég által előkészített egyesülési iratok birtokában lehetőség van a jövőben az egyesülés céljára magyar társaságot alapítani. E társaság az egyesülés bejegyzéséig korlátozott körben működhet, ugyanakkor az egyesülésig adókötelezettség nem terheli. E konstrukciónál gyorsított az egyesülés folyamata, mert már a magyar társaság alapítási dokumentumai közé csatolandó az egyesülési szerződés tervezete, a számviteli mérlegtervezetekről készített könyvvizsgálói jelentés és a vezető tisztségviselői beszámoló.

(13.00)

Az egyesüléssel együtt járó közzétételi kötelezettségek is összevontan történhetnek meg, így akár hónapokkal rövidülhet az egyesülés folyamata. A javaslat szerinti megoldástól azt várja a tárca, hogy az a társaságok székhelyáthelyezését biztosító uniós szabályok megalkotásáig biztosítani tudja, hogy a tagállami társaságok egyszerűsített módon tudják gazdasági érdekeltségeiket Magyarországra áttelepíteni.

A fentiek mellett megemlítenék még két cégjogi változást. A korlátolt felelősségű társaságok esetében lehetőség lesz az üzletrészen alapított zálogjog esetén a zálogjogosulti bizományos bejegyzésére is, továbbá a tőzsdei cégek esetében az állami felügyelet mellett zajló tőzsdei folyamatok gördülékenysége érdekében gyorsul a tőkeemelés cégbírósi bejegyzése.

Tisztelt Országgyűlés! Végeterül szólni kell arról, hogy a javaslat a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításával rendezzi a jogalkalmazás során felmerülő problémákat, és egyértelművé teszi a szabályozást mind a szervezeti kérdések, mind pedig az új, 2017. január 1-jén hatályba lépett ügyelosztási rend alkalmazása tekintetében.

A közfoglalkoztatási programok sikeréhez köztudottan jelentős közérdek fűződik, így ennek érvényre juttatása érdekében a javaslat előírja, hogy a végrehajtó az adóstól lefoglalt közfoglalkoztatási programban érintett vagyontárgy értékesítését csak a program lezárultát követően kezdheti meg.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fenti rendelkezésekkel és törekvésekkel egyetértve fogadja el a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vitányi István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország versenyképességének fokozása a jogi szabályozó környezet módosításával is elősegíthető, mondhatni, ez a magyar gazdaság további fejlődésének állomása.

A kormány 2016 októberében döntött a Nemzeti Versenyképességi Tanács felállításáról, amely 2017. március 23-án tartotta meg alakuló ülését. A testület

tagjai hat olyan területet jelöltek meg, ahol lehetőséget látnak felmutatható célok elérésére rövid távon. Tehát beszélhetünk a cégalapításról, az építési engedélyek felülvizsgálatáról, az energiaellátás biztosításáról, az adminisztrációról, a kistulajdonosok védelméről és a fizetésképtelenségről.

Az előttünk fekvő, az egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében szükséges módosításáról szóló, T/ 15362. számon benyújtott törvényjavaslat az imént felsoroltakat érinti. A javaslat a gazdasági igényeket felismerő lépések elérése érdekében az alábbi intézkedéseket tartalmazza.

A javaslat biztosítja, hogy a nyilvánosan működő részvénytársaságok tőkeemelése a lehető leggyorsabban átvezethető legyen a cégnyilvántartáson. Biztosítani kívánja, hogy a részvényjegyzés lezárását követően a lehető legrövidebb időn belül megkezdődhessen a részvények keletkeztetése, amely a cégbírósi bejegyzéstől függ. A gyorsított bejegyzési eljárás kiterjed azokra a zártkörűen működő részvénytársaságokra is, amelyek már határoztak a későbbi nyilvános működésükről, és ezt a cégbírósi felé már a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény vonatkozó szakasza szerint be is jelentették.

A javaslat a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló törvény módosításával megteremti annak lehetőségét, hogy az Európai Unióban honos tőkeegyesítő társaság egyszerűsített, gyorsított eljárással, az áttelepülés céljára alapított magyar társasággal való egyesülés útján székhelyét Magyarországra tegye át. A beadvány a határokon átnyúló egyesülés konstrukcióján alapszik, új megoldásként biztosítja az áttelepülés céljából történő cégalapítást, és erre az esetre a határokon átnyúló egyesülési eljáráson belül egy gyorsított, könnyített formát kínál fel.

A harmadik tárgykörben az előterjesztés életszerűbbé teszi korlátolt felelősségű társaság és zártkörűen működő részvénytársaság esetén a tőkeemelés bejegyzéséhez szükséges igazolások, mellékletek kérdését.

Továbbá beszélnünk kell a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításáról. Az előterjesztés rendezzi a jogalkalmazás során felmerülő problémákat, és egyértelműbbé teszi a szabályozást mind a szervezeti kérdések, mind pedig az új, 2017. január 1-jén hatályba lépett ügyelosztási rend alkalmazása tekintetében.

Tisztelt Ház! A bizalmi vagyongazdálkodással összefüggő szabályokkal is foglalkozik a javaslat. A jogintézmény bevezetése óta három év telt el, ez alatt a három év alatt elég idő telt el ahhoz, hogy megállapíthassuk a szabályozás pozitív és negatív hatásait. Alapvetően két kérdéskör mentén vált szükségessé a Ptk. szabályainak módosítása: egyfelől a bizalmi vagyongazdálkodásnak a vagyonrendelő, illetve jogutódja részéről történő felmondása, illetve a felmondás kizárásának lehetősége, valamint a bizalmi vagyongazdálkodásba adásra irányuló rendelkezés öröklési jogi jogkövetkezményei tekintetében.

A bizalmi vagyongazdálkodásról és tevékenységük szabályairól szóló módosításkor kiemelt kérdés volt az üzletszerűség fogalmának újragondolása, mivel el kell választani az üzletszerű bizalmi tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetek tevékenységére vonatkozó szabályozást egy egyszeri jogviszony létrejöttétől. Ezenkívül szerepet játszott az engedélyezést végző és a nyilvántartás vezetését ellátó Magyar Nemzeti Bank szerepének vitathatatlan meghatározása. Hozzáteszem, intézkedési lehetősége rendkívül szűk körű, az engedély visszavonására, valamint a nyilvántartásból való törlésre korlátozódik.

Végezetül a javaslat gazdaságpolitikai előnyeit ajánlom képviselőtársaim figyelmébe. Az aktuális magyar társaságiadó-rendszer az uniós szabályozási környezetben kifejezetten vonzó. A társaságok működésére vonatkozó magyar könyvelési, könyvvizsgálói, adótanácsadói, irodai, ügyvédi és egyéb adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatási környezet uniós szinten is versenyképes. Mindazonáltal érdeklődés mutatkozik a más uniós tagállamban létesített társaságok felől az iránt, hogy magyar társasággá alakuljanak át. Egy ilyen átalakulás lebonyolítása ugyanakkor jelenleg a vonatkozó tételes jogi szabályozás hiányában olyannyira bizonytalan, hogy a Magyarországra irányuló nemzetközi átalakulások egyelőre csak potenciálisan merülnek fel.

Továbbá kézenfekvő, hogy a magyar nemzetgazdaság nyerhet a befele irányuló egyesülésekkel több szempontot figyelembe véve is, például az egyesülés lebonyolítása már önmagában is bevételt generál a kapcsolódó hazai szolgáltató szektornak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatban megfogalmazottak alapján Magyarország a szabályozással bizonyíthatja belső piaci kiteljesedése iránti elkötelezettségét, ugyanakkor a befele irányuló nemzetközi átalakulások szabályozásakor negatív következménye nem várható.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A Fidesz frakciója támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, és ezt kéri az ellenzéki pártoktól is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vitányi képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Napjaink egyik legfontosabb feladata hazánk versenyképességének megerősítése. A versenyképesség kérdése azt akarja láttatni velünk, mint ha a verseny az egyes cégek között folyana, holott lényegében és valójában az egyes országok között folyik. Ezért van rendkívüli jelentősége annak, hogy a magyar gazdaságpolitika a magyar versenyképességet segítse elő, egyidejűleg leépítve a felesleges adminisztratív terheket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Bizottság 2004-ben kezdte el munkáját a társaságok tagállamok közötti székhelyáthelyezéséről szóló irányelv előké-

sztése érdekében. Olyan szabályozás szükségessége merült fel, amely megengedi az EUMSZ 49. cikke alapján a társaságok számára, hogy bejegyzett székhelyüket egyik tagállamból a másikba helyezték át anélkül, hogy a származási államban előzőleg meg kellene szűnniük.

Az Európai Bíróság a fentiek vizsgálata során olyan megállapításokat tett, miszerint a tagállam meghatározhatja, hogy milyen kapcsolat szükséges ahhoz, hogy a társaságot a nemzetközi jog alapján létrejöttek lehessen tekinteni, és ennek alapján a társaságot megillessa a letelepedési jog, valamint az is, hogy milyen kapcsolat szükséges e minőség későbbi fenntartásához.

(13.10)

A lehetőség magában foglalja azt is, hogy a tagállam ne engedje meg a nemzetközi jog hatálya alá tartozó társaságnak, hogy megtartsa-e minőségét akkor, ha más tagállamban kíván újraszerveződni a székhelyének a másik tagállamba történő áthelyezésével, megszakítva ezzel a létrehozás szerinti tagállam nemzeti jogában előírt kapcsolatot.

Mindazonáltal meg kell különböztetni az egyik tagállamban létrejött társaság székhelyének a másik tagállamba a személyes jog megváltoztatása nélkül történő áthelyezésének esetét attól az esettől, amikor a társaság székhelyének egyik tagállamból a másik tagállamba történő áthelyezésére az alkalmazandó nemzeti jog megváltozása mellett kerül sor, mivel a társaság azon tagállam joga szerinti társasági formába alakul át, amelybe székhelyét áthelyezte.

A konzultáció során Magyarország úgy ítélte meg, hogy a konzultációnak azt az elvárást kell elmélyítenie, amely az Unióban bejegyzett társaságok székhelyáthelyezése - átalakulása - kapcsán közösségi jogi szabályozás megalkotását várja.

Ugyanazon kérdések, amelyek a tőkeegyesítő társaságok határon átnyúló egyesülése kapcsán is felmerültek, azok a székhelyáthelyezés kapcsán is felmerülnek. Figyelemmel továbbá arra, hogy a székhelyáthelyezés - átalakulás - is két nemzeti jog szoros kapcsolatán alapul, ezen kérdések kizárólag tagállami szabályozással - ide nem értve a kétoldalú megállapodásokat - megnyugtatóan nem rendezhetők.

A Kúria is foglalkozott már e kérdéssel, és a 3/2013. számú gazdasági elvi határozatában leszögezte a következőket: az EU Bíróság ítéletéből következően nemzetközi átalakulásnak és nem nemzetközi székhelyáthelyezésnek minősül az, ha egy külföldi honosságú gazdasági társaság akként határoz, hogy a tevékenységét az EU másik tagállamában az ott irányadó jogszabályoknak megfelelően megalkotott létesítő okirattal kívánja folytatni a korábbi társaság jogutódaként, ezzel egyidejűleg tevékenységét külföldön megszünteti, és ezért - kérelmére - törlik a külföldi cégnyilvántartásból.

A Kúria megítélése szerint mindezekből az következik, hogy nemzetközi átalakulás esetén, a külföldi honosságú cég külföldi cégjegyzékből való törlésével kapcsolatos minden társasági jogi és cégeljá-

rási kérdésre az adott külföldi nemzeti jog az irányadó, azt a magyar bíróságok nem vizsgálhatják, hogy a külföldi jog szerinti törléshez szükséges feltételek teljesültek-e.

Annak elbírálására, hogy a nemzetközi átalakulás útján jogalanyiságát Magyarországon elnyerni kívánó és ennek érdekében bejegyzési kérelmet előterjesztő társaság ezen kérelmét miként kell elbírálni, a magyar jog szabályai az irányadóak. Ezek a szabályok azonban nem lehetnek diszkriminatívak, és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné a nemzetközi átalakulást. Ugyanakkor az átalakulás folytán létrejövő gazdasági társaság székhelye szerinti tagállam bíróságának joga van olyan követelményeket érvényesíteni, amelyeket a saját honosságú cégei átalakulása esetén is megkövetel, és amely a nemzetközi átalakulás esetén is megvalósítható.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL. törvény módosításával a javaslat megteremti annak lehetőségét, hogy az Európai Unióban honos tőkeegyesítő társaság egyszerűsített, gyorsított eljárással - az áttelepülés céljára alapított magyar társasággal való egyesülés útján - székhelyét Magyarországra tegye át. A javaslat a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésének konstrukcióján alapszik, az irányelv átültetését biztosító szabályok érintetlenül hagyása mellett. A külföldi tagállamnak tiszteletben kell tartania a külföldi társaság döntését, és nem akadályozhatja meg, hogy egyesülés útján a külföldi cég magyar céggé folytassa a tevékenységét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslat életszerűbb teszi a korlátolt felelősségű társaság és a zártkörűen működő részvénytársaság esetén a tőkeemelés bejegyzéséhez szükséges igazolások, mellékletek kérdését. A társaság tőkéje, annak számviteli összetétele, a jegyzett tőke biztosításának céljára történő befizetések felhasználása elsődlegesen számviteli kérdés, ugyanakkor a Ctv. mégis sematikus módon kezeli a jegyzett tőke bejegyzéséhez szükséges feltételeket, hiszen szinte minden esetre pénzforgalmi számlára történő befizetéséről való igazolást követel meg. A javaslat ezért rugalmas megközelítéssel határozza meg a tőkeemelés során a pénzbeli vagyoni hozzájárulások befizetéséről, megfizetéséről való igazolás kérdését, lehetővé teszi, hogy ha a társaság a tőkeemelési határozatban konkrétan meghatározza a pénzbeli befizetés felhasználásának módját, és a pénzbeli befizetést vállaló személyt, tagot arra kötelezi, hogy közvetlenül harmadik személynek teljesítsen a tőkeemelés cégnyilvántartásba történő bejegyzéséhez, a teljesítés körülményeinek igazolása körében elegendő a társasági határozat mellett a vezető tisztségviselő nyilatkozatát csatolni arról, hogy a fizetés valóban megtörtént.

A javaslat szerinti rugalmas megoldás azonban nem szolgálhat eszközzül arra, hogy a cég elvonja a vele szembeni jogszerű hitelezői követelések kielégítése elől a cégvagyon, így a rendelkezés egyértelműen kimondja, hogy ha csődeljárás, felszámolási eljárás, kényszer törlés vagy végrehajtás folyik a céggel

szemben, a céget megszüntnek nyilvánították, vagyis a Ctv. 26. § (1) bekezdés a), b), d), n) vagy i) pontja szerint hatályos adatként fizetési képtelenségi, kényszer megszüntetési eljárást, megszüntnek nyilvánítást vagy végrehajtást tartalmaz a cégjegyzék, a tag kizárólag a cég pénzforgalmi számlájára fizetheti be a pénzbeli vagyoni hozzájárulást, illetve a társaság nem hozhat olyan határozatot, amelyben a pénzbeli vagyoni hozzájárulást harmadik személynek kéri megfizetni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A bizalmi vagyonekezelés jogintézményére vonatkozó szabályozás szükségessége az új polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény kodifikációja során merült fel; elsősorban nem azért, mert nagy társadalmi igény mutatkozott volna a gyakorlati alkalmazására, hanem sokkal inkább azért, mert a jogalkotó felismerte a célhoz kötött tulajdonjogot biztosító jogintézményben rejlő lehetőségeket.

A 2014. évben kialakított szabályozás alapvetően beváltotta a hozzá fűzött reményeket, a javaslatban szereplő módosítások a jogintézmény megfelelő alkalmazásának kereteit adják meg. A bizalmi vagyonekezelésre vonatkozó átfogó felülvizsgálat keretében a javaslat rendezi a jogalkalmazás során felmerülő bizonytalanságokat, leépíti a felesleges bürokratikus terheket, és egyértelműbb szabályozással segíti a jogintézmény megfelelő működését.

A javaslat az alábbi fő szabályozási területeket érinti: bizalmi vagyonekezelésre vonatkozó szabályozás átfogó felülvizsgálata során kiemelt kérdés volt az üzletszerűség fogalmának újragondolása, hiszen élesen ketté kell választani a rendszeres üzletszerű bizalmi tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetek tevékenységére vonatkozó szabályozást egy egyszerű jogviszony létrejöttétől.

Fontos cél volt a felülvizsgálat során annak biztosítása, hogy az üzletszerűen tevékenykedő bizalmi vagyonekezelőkre vonatkozó szervezeti előírások, az összeférhetlenségi szabályok és a tevékenység engedélyezési feltételei hozzájáruljanak ahhoz, hogy a piacon tevékenykedő vállalkozások működése megfelelő garanciákkal legyen körülbástyázva, hiszen a cél az, hogy a működő vállalkozások szakszerű, biztonságos és körültekintő működését a szabályozás elősegítse.

E körben kell megemlíteni, hogy a bizalmi vagyonekezelő vállalkozások köre kibővül az ügyvédi irodával. Ezen túlmenően a nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonekezelők tekintetében szükséges kiegészíteni a Ptk. szabályait, részben az új pénzmosási törvényjavaslat rendelkezései miatt, részben pedig az üzletszerűség új fogalmából adódóan a visszaélések elkerülésének biztosítása érdekében.

További cél volt az engedélyezést végző és a nyilvántartás vezetését ellátó Magyar Nemzeti Bank szerepének egyértelmű meghatározása. A bizalmi vagyonekezelő vállalkozás nem felügyelt intézmény, és nem is indokolható az, hogy a pénzügyi piacok szereplői között kerüljön elhelyezésre. A fentiek miatt az MNB nem látja el a bizalmi vagyonekezelő vállalkozások felügyeletét, és ellenőrző szerepe is csak

minimális, az engedélyezést és a nyilvántartásba vételt követően leginkább csak azt vizsgálja, hogy az engedély kiadásának, valamint a nyilvántartásba vétel feltételei fennállnak-e.

(13.20)

Intézkedési lehetősége rendkívül szűk körű, az engedély visszavonására, valamint a nyilvántartásból való törlésre korlátozódik csak.

A módosítás következő eleme a felesleges bürokratikus előírások megszüntetése, az indokolatlan adminisztratív terhek leépítése. Mivel mind a Ptk., mind a Bvktv. egy teljesen új jogintézményt szabályozott, elkerülhetetlen volt, hogy a jogalkalmazási tapasztalatok értékelése, a szabályozási célok újragondolása során a feleslegesnek ítélt előírások hatályon kívül helyezésére sor ne kerüljön.

A Bvktv. felülvizsgálatakor látható volt, hogy egyrészt az engedélyezési feltételekre vonatkozó szabályozás kapcsán vannak olyan előírások, melyek egyrészt irrelevánsak a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás működése szempontjából, másrészt indokolatlanul nehezítik a piacra lépés egyébként is szigorú feltételeit. A szerződő felek személyében meglévő személyes különbségek, eltérő szakmai ismeretek, eltérő információk a szerződés tárgyáról a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyban nem azonosíthatóak. Ezért az az elképzelés sem bizonyult helytállóknak, hogy a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyokban egy gyengébb félként eljáró, úgynevezett lakossági ügyfél védelme érdekében a szerződéskötést pluszgaranciákkal szükséges körülbástyázni.

Végül meg kell említeni, hogy az elmúlt évek tapasztalatai alapján világossá vált az is, hogy bizonyos, jellemzően magánjogi kérdések esetén a jogi szabályozás nem ad egyértelmű választ, megoldást, mely jogbizonytalanságot okoz. Ennek elkerülése érdekében szükségessé vált a felmerülő szabályozási hiányok pótlása. Ennek keretében került sor a Ptk.-ban a bizalmi vagyonkezelés öröklési jogi vonatkozású kérdéseinek a rendezésére, valamint a bizalmi vagyonkezelési szerződés vagyonrendező általi felmondásának diszpozitív jellegű szabályozására.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslat a bírósági végrehajtásról szóló '94. évi LIII. törvény módosításával rendezi a jogalkalmazás során felmerülő problémákat, és egyértelműbbé teszi a szabályozást mind a szervezeti kérdések, mind pedig az új, 2017. január 1-jén hatályba lépett ügyelosztási rend alkalmazása tekintetében. A szervezeti kérdések vonatkozásában a javaslat az állandó helyettesek helyettesítésére vonatkozó feladatai tekintetében egyértelműsíti a vonatkozó rendelkezéseket, így a javaslat lehetőséget biztosít arra, hogy újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtó és a kinevezést megelőzően eljáró állandó helyettes megállapodhassanak a végrehajtási ügyek tekintetében úgy is, hogy a folyamatban levő végrehajtási ügyeket az állandó helyettes fogatatosítja, az újonnan kinevezett önálló végrehajtó pedig csak a kinevezést követően elrendelt végrehaj-

tási ügyeket látja el. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Elnök úr, köszönöm a tájékoztatását, akkor az általános vitában folytatni fogom még. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy a törvényjavaslat címében is benne van, egy salátatörvénnyel állunk szemben, amely jó néhány jogszabályt módosít. Így szám szerint nyolcat: az ügyvédekről szóló törvényt, az ingatlan-nyilvántartási törvényt, a bírósági végrehajtási törvényt, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról, a végelszámolásról szóló törvényt, a tőkeegyesítő társaságok határon átnyúló egyesüléséről szóló törvényt, a polgári törvénykönyvet, a polgári törvénykönyv hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezéseket és a bizalmi vagyonkezelői tevékenységgel kapcsolatos jogszabályt is módosítja. Az általános indoklásából kiderül, hogy a törvényjavaslat célja a felesleges adminisztratív terhek leépítése, a gazdasági igényeket felismerő jogi keretek biztosítása.

Na hát, hogy ez sikerül-e? Az első rész rögtön az ügyvédekről szóló törvényt módosítja. Érdekes, mert éppen az előző napirendünk is ez volt, egy új ügyvédi törvény. Ha már ez így előkerült, az új ügyvédi törvényben már egyértelműen szerepel az a szakasz, amely ebben a módosításban is benne van, mégpedig, hogy bővül az ügyvédek tevékenysége a bizalmi vagyonkezelői tevékenységgel. Azzal egyébként egyet is tudunk érteni, hogy bővüljön. Amikor ez bekerült még az ügyvédi törvény tervezetként a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége elé - 2016. november 14-én az elnökség megvitatta a minisztérium álláspontját -, akkor ezzel kapcsolatban ki is fejtette, hogy egyetért azzal, hogy a bizalmi vagyonkezelői tevékenységgel bővüljön az ügyvédek tevékenységi köre. Tehát azt gondolom, ez mindenképpen támogatandó, mint ahogy ezt az előző napirendi pontban is elmondtuk, bizonyos tevékenységbővülést a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogat, bizonyos tevékenységbővülést pedig nem támogat. De az előző napirendi pontban ki is fejtettük a gazdasági társaságok vezető tisztségviselőivel kapcsolatos álláspontunkat.

A bizalmi vagyonkezelői tevékenység természetesen összefügg az ügyvédi tevékenységgel, és nem véletlen, hogy az ügyvédi kamara és a Jobbik Magyarországért Mozgalom is támogatja. Más kérdés, hogy szükség van-e most az ebben a törvényben való szabályozására, hiszen 2018. január 1-jén lép hatályba az új ügyvédi törvény - már ha elfogadásra kerül, de gondolom, nagy meglepetés nem fog bennünket érni ezzel kapcsolatban -, amely már ezt a módosítást tartalmazza. Tehát tulajdonképpen ez itt egy túlbiztosítás, mert több törvény is fogja tartalmazni. Igaz, hogy ez az elfogadásától számított 15. napon lép hatályba a tervezett javaslat szerint, márpedig az

akkor azt jelenti, hogy körülbelül fél évvel ennek a hatálybalépése meg fogja előzni az ügyvédi törvényt, és ebben az átmeneti állapotban is érvényes lesz, hogy az ügyvédek folytathatnak bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet elméletileg.

A kormány szerint a javaslat biztosítja a nyilvánosan működő részvénytársaságok tőkeemelésére, hogy az a leggyorsabban átvezethető legyen a cégnyilvántartáson. Ez kvázi egy gyorsított eljárást tesz lehetővé. A javaslat szerint 3 munkanap lesz az, ami a bíróság rendelkezésére áll ezután. Ez lesz az eljárási határidő. De csak arra az egy esetre vonatkozik, ha a módosítás kizárólag a jegyzett tőke emeléséről szól. Amennyiben a bíróságnak nincs ideje a 3 munkanap alatt ezzel foglalkozni, akkor az automatikus bejegyzés fog életbe lépni, és a törvény erejénél fogva 3 nap után bejegyződik. Hiánypótlási eljárásra nincs is lehetőség. A jogszabály úgy szól, hogy elutasítás esetén a kérelmező azt újra beadhatja.

Ezzel kapcsolatban az merül fel bennem, hogy ez mennyire volt egyeztetve a cégbírósággal, illetve a bíróságokkal, hogy valóban a 3 nap elegendő lesz-e arra, hogy ezt meg is nézzék, vagy szinte kvázi automatikus bejegyzés lesz, és az idő hiányában az automatikus bejegyzés lesz az általános. Azt gondolom, hogy ez semmiképpen nem szolgálhatja a megfelelő jogbiztonságot, hiszen a cégbíróság eljárása nyilván azért van előírva és volt is előírva, hogy át tudja nézni, törvényességi szempontból mindennek megfelelő-e. Azt gondolom, hogy a 3 nap ez esetben kevés lesz. Lehet, hogy valamiféle indokok ezt a rendkívüli sürgősséget indokolják. Ezt nem tudom, de szerintem a cégbíróságnál a 3 nap egész kevés lesz.

Lényeges változás a végrehajtási eljárásban is van, mégpedig a közfoglalkoztatással foglalkozó cég ellen induló végrehajtási eljárásokban. Mégpedig a következő: az ingó és az ingatlan vagyontárgyak lefoglalása és értékesítése, amennyiben ellehetetlenítene a közfoglalkoztatottak további foglalkoztatását, úgy bizony a végrehajtási eljárást addig nem lehet végigvinni, tehát nem lehet elárverezni ezeket a vagyontárgyakat. A jogszabály indoklása kimondja, illetve maga a törvényszöveg is, hogy a közfoglalkoztatási program jelentős közérdek, és ezért a programban érintett vagyontárgyak értékesítését a végrehajtó csak a közfoglalkoztatási program befejezése után kezdheti meg.

(13.30)

Igen, ez egy jelentős kérdés, és jogdogmatikailag vet fel problémákat, hogy vajon az eddigi gyakorlat, amely kialakult, ahogy a törvényszöveg évtizedeken keresztül tartalmazta, hogy nem lehetnek ilyen kivételek. Most valamit megfogalmazunk, és amikor azt mondjuk, hogy a közérdek és a nyomós magánérdek ütközik, akkor elméletileg azt kellene mondani, meg kell találnunk és nekünk törvényalkotóknak kellene megtalálnunk azt a jó megoldást, hogy vajon ilyenkor melyik a jó megoldás.

Én azt gondolom, hogy általában nyilván a közérdek fontosabb, mint a magánérdek, de nagyon fura,

amikor egy ilyen jogelvet ilyen módon fogunk átlépni, és kivonjuk a végrehajtás alól. Bár megjegyzem, hogy véglegesen nincs kivonva a végrehajtás alól, hiszen amikor a közfoglalkoztatási program befejeződik, akkor ezek a vagyontárgyak is elárverezhetőek lesznek. Tehát itt van azért valamiféle biztosíték. Azt gondolom, hogy több biztosíték kellene, és talán határidőt is jó lenne erre szabni, hogy mennyi ideig tarthat maximum ez a közfoglalkoztatási program, ameddig nem lehet az árverést lefolytatni, a végrehajtási cselekményeket nem lehet foganatosítani.

A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülése céljára létrejövő magyarországi székhelyű társaságokra vonatkozó új szabályozást is tartalmazza a javaslat. Viszonylagos egyszerűséggel bejegyezhető az ilyen cég. Az egyesülés céljára alapított társaság a cégbíróságon az „e. a.” toldatot fogja kapni. Az így bejegyzett átvétő társaság érdekes jogi helyzetbe kerül, hiszen számlát nem nyithat, pénzforgalmi számlája nem lehet, cégvezetőt nem választhat, polgári jogviszonyt nem létesíthet, kötelezettségeket nem vállalhat, jogokat nem szerezhet, kizárólag csak az egyesülés megvalósulása érdekében hozhat döntést, és adófizetési kötelezettsége sincs. Tehát ez egy nagyon érdekes jogi helyzet, ami van is, meg nincs is, egy picit van, de inkább nincs, sem jogoknak, sem kötelezettségeknek nem lehet alanya. Egy érdekes jogi helyzet alakul ki, amely elég nehezen illeszthető be állásponthoz szerint a jogrendszerbe. Érthető egyébként, hogy milyen célja van ezzel a jogalkotónak, de kérdés, hogy vajon megéri-e ilyenfajta módon megnyitni egy szelencét.

Könnyítés a cégek számára, hogy a kft. és a zrt. jegyzett tőkéjének felemelése során pénzbeli, vagyoni hozzájárulás társaság részére történő rendelkezésre bocsátásának minősül az is, ha a teljesítést vállaló személy a befizetni vállalt pénzbeli vagyoni hozzájárulást a jegyzett tőke emeléséről hozott határozatban meghatározott feltételek szerint a társaságot terhelő fizetési kötelezettség teljesítéseként harmadik személynek fizeti ki. Erről már az előző felszólalók is tettek említést, hogy egyébként ezt kötelező volt pénzforgalmi számlára befizetni igazolható módon. Ezek után ez nem lesz kötelező, hogy a társaság a számlájára befizesse, hanem harmadik személynek is kifizethető. Ez megint a jogbiztonságba vetett hitet kicsit lazítja, én azt gondolom, amikor ilyen módon is lehet valamit teljesíteni.

Elsősorban garanciális elem benne az, egy fontos garanciális elem, hogy a társaságnak a határozatában meg kell határozni azokat a feltételeket, hogy milyen feltételekkel fizethetik ki harmadik személynek, és csak abban az esetben lehet élni ezzel a lehetőséggel, a harmadik személynek történő fizetéssel, amennyiben a társaság ezt a határozatában előírta, és aszerint történik meg a kifizetés. Azt majd a gyakorlat fogja megmondani, hogy ez elegendő garanciális elem lesz-e, vagy pedig ez is valamilyen formában visszaélésre adhat lehetőséget a tőkeemelések területén.

A következő részben a polgári törvénykönyv változása nyomán a bizalmi vagyongazdálkodási jogviszonyt

módosítja. Néhány kérdést az eddigi elfogadott jogszabály nem rendezett megfelelően, és ezt fontos rendezni. Ezekkel egyébként egyetértünk. Ha a vagyonrendelő halála vagy jogutód nélküli megszűnése esetére kijelölheti, hogy ki jogosult a vagyonrendelőt megillető jogok gyakorlására, a kötelezettségek teljesítésére.

A másik rendelkezés a vagyonrendelőt a határozatlan időre kötött szerződés felmondására jogosítja. Erről is volt már szó, hogy eddig egyértelmű volt, hogy annak, aki a pénzt kezeli, lehetősége van ezt felmondani. A határozatlan esetben viszont nem volt meg, a törvényben megfogalmazottan nem volt meg a lehetősége a vagyonrendelőnek, hogy ezt a szerződést felmondhassa. Igaz, hogy levezethető volt a megbízásos jogviszony alapján, hogy lehetőség van, azonban egyértelműbb az, hogyha külön törvényi szabályozás szerint egy módosítás jogosítja fel erre, hogy megvan erre a lehetőség.

Illetve még egy nagyon fontos kérdés az, hogy a köteles rész kiadandó-e és a köteles rész alapjául szolgál-e a vagyonrendelő által bizalmi vagyonkezelésbe adott vagyon. Az előzetes jogviták megelőzése érdekében ez is nagyon helyes, hogy a törvényalkotó állást foglalt abban a kérdésben, hogy elkerülje a jövőbeni vitákat, hogy bizony ez is a vagyonhoz tartozik, a hagyatéki vagyonhoz tartozik, és ez is a köteles rész alapjául szolgál.

Tehát mindazonáltal az látható, hogy bizonyos esetekben, tehát túlnyomó részben előremutató a törvényjavaslat, tehát valóban beteljesíti azt, ami a címében is szerepel, valóban egyszerűsít, valóban könnyebbé teszi az eljárást és gyorsabbá. Más kérdés, hogy a gyakorlat fogja azt megmondani, hogy ezek a gyorsítások nem fognak-e a jogbiztonság kárára szolgálni. Ezért van bizonyos szempontból kétfajta lehetőség, hogy ez hogyan fog bevalni, de hát majd, amennyiben már lesz néhány éves gyakorlata, akkor meg tudjuk mondani, hogy jó-e ez a jogszabály, vagy pedig majd folyamatosan módosításra fog szorulni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/15362. számú törvényjavaslat kapcsán a vezérszónoki felszólalásomat folytatandó elő kívánom még azt adni, hogy a törvényjavaslat bővíti a végrehajtójelöltek feladatainak körét akként, hogy a végrehajtójelöltek akár helyszíni eljárási cselekményt is foganatosíthatnak, ha bírósági végrehajtói szakvizsgával rendelkeznek. Ezen eljárási cselekmények vonatkozásában a törvény további feltételt nem támaszt a végrehajtójelöltekkel szemben.

A közfoglalkoztatónak minősülő adós ellen vezetett végrehajtás során a közfoglalkoztató vagyonát képező és éppen folyamatban levő közfoglalkoztatási programban használt ingó, illetve ingatlan vagyontárgyak lefoglalása és értékesítése ellehetetleníti a

közfoglalkoztatottak további foglalkoztatását. A végrehajtási eljárás során történő értékesítés ezekben az esetekben a közfoglalkoztatási program eredménytelenségéhez vezetne. A közfoglalkoztatási programok sikeréhez ugyanakkor jelentős közérdek fűződik, amelynek érvényre juttatása érdekében a javaslat szerint a végrehajtó az adóstól lefoglalt közfoglalkoztatási programban érintett vagyontárgy értékesítését csak a program lezárta után kezdheti meg.

A javaslat megszünteti annak a lehetőségét, hogy a végrehajtási eljárásban a végrehajtást kérő felmondhatja a bizalmi vagyonkezelési szerződést, és ennek megfelelően hatályon kívül helyezi a végrehajtó azon feladatkörét, hogy a hivatalt a bizalmi vagyonkezelési szerződéssel kapcsolatos információk átadása érdekében megkeresheti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezeket összefoglalva: a Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója támogatja az egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében szükséges módosításáról szóló T/15362. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, miután a vezérszónoki felszólalások végére értünk, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

(13.40)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak röviden, egy kérdésre szeretnék válaszolni Gyüre Csaba képviselőtársamnak, akinek az alaptókével, a nyílt részvénytársaságoknál a tőkeemeléskor a határidővel kapcsolatban volt egy kérdése. Mivel viszonylag kisszámúak ezek a társaságok, és minden esetben cégbíró jár el, mi úgy látjuk, hogy ez a határidő tartható, illetve maga a Nemzeti Bank is felügyveli ezeket a tőkeemeléseket, tehát gyakorlatilag az a fajta fokozott felügyelet más oldalról is megvalósul. Tehát nem látunk veszélyt ebben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXCV. törvény és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12366. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom

önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Magyarország Alaptörvényének XV. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. A (4) bekezdés pedig rögzíti, hogy Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti. Ezen alaptörvényi rendelkezések biztosításával összhangban az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló T/12366. számú törvényjavaslat célja, hogy a hatályos joganyag egyes szabályait egyértelművé tegye, azok tartalmát bővebb kifejtéssel, jobban megvilágítsa.

A törvényjavaslat egyértelműen tükrözi a kormányzat elkötelezettségét a hátrányos megkülönböztetéssel szembeni fellépés és az oktatás hozzáférhetőségének és minőségének biztosítása mellett. Ennek megfelelően a javaslat az egyenlő bánásmódról szóló törvényt és a köznevelési törvényt is azonos szellemben módosítja.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elsőként a hatályos szövegnél egyértelműbben és részletesebben fogalmazva megerősíti azt, hogy az oktatás semmilyen formája nem vezethet tiltott megkülönböztetéshez a tanulók származása alapján. Másodsorban a javaslat nem pusztán oktatási követelményként, hanem az egyenlő bánásmód alkotmányos alapértékének garanciájaként is rögzíti, hogy a nemzetiségi oktatás az általános állami oktatással megegyező színvonalú kell hogy legyen, illetve meg kell felelnie az ilyen típusú oktatásra előírt, jelenleg is létező részletes és szigorú törvényi feltételeknek. Harmadrészt a törvényjavaslat sajátos rendelkezést állapít meg azon oktatásra nézve, amely egyidejűleg vallási meggyőződésen alapuló és nemzetiségi megalapozású is. Természetesen ez a speciális szabály is azt foglalja magába mintegy magyarázó jelleggel, hogy az ilyen oktatásnak mindkét érintett oktatási forma szabályait be kell tartania. Végül a javaslat hatályon kívül helyezi a köznevelési törvény azon felhatalmazó rendelkezését, amely az említett új szabályok folytán szükségtelenné válik, mivel minden lényegi garanciát a módosított törvények egyértelműen magukban foglalnak majd.

Tisztelt Ház! Meggyőződésem, hogy a javaslatban foglaltak képesek a joggyakorlatban felmerülő problémákra egyértelmű és megfelelő válaszokat

adni, és elhárítanak olyan bizonytalanságokat, téves értelmezéseket, amelyek a korábbiakban a vonatkozó előírások kapcsán előfordulhattak.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat a jogi pontosságot, a jogintézmények és a társadalmi intézmények megfelelő működését szolgáló, a jogalkalmazást segítő és annak helyes medrét kijelölő szabályozás igényével lép fel. Meggyőződésem, hogy ezen értékek érvényre juttatása közös elkötelezettségünk és felelősségünk. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot annak megvitatását követően a szavazás során egyetértésükkel támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, mert az az egyenlő bánásmód és az esélyegyenlőség megteremtése érdekében tett eddigi határozott és szigorú jogi lépések folytatása. A törvényjavaslat pontosít, egyértelműsít és kiegészít két kiemelten fontos korábbi törvényt, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvényt és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény egyes szabályait.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Bizottság e két törvény egyes részletszabályait a 2000/43/EK irányelvvel ellentétesnek találta, ezért 2016. május 27-én kötelezettségszegési eljárást indított Magyarországgal szemben. Az eljárást megindító hivatalos felszólítás kifejezetten kifogásolta az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény egyes részletszabályait, illetve az ezen alapuló bírósági jogértelmezést. A jelen törvényjavaslat célja az Európai Bizottság által jelzett ellentét feloldása, a két törvényben megfogalmazottak pontosítása és azok kiegészítése.

A tervezett módosítások lényegi elemei a következők: meg kell állapítanunk és rögzítenünk a jelen törvényjavaslat szerint az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvényben azt, hogy a vallási meggyőződésen alapuló oktatás nem vezethet etnikai alapú tiltott megkülönböztetéshez. Ezzel összefüggésben annak rögzítése is szükséges, és meg is történik ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása után, hogy a köznevelési joganyagban rögzítjük, hogy jogszerű viszont az olyan oktatás, amely egyidejűleg megfelel a vallási meggyőződésen alapuló oktatás és a nemzetiségi oktatás követelményeinek, és ezáltal abban a tanulók vallási és nemzetiségi alapon is elkülönülten vehetnek részt. Továbbá annak a követelménynek a deklarálása is szükséges a törvényben, hogy a nemzetiségi oktatás-

ban az állami oktatással megegyező átlagos színvonal biztosítása szükséges az ismeretátadásban, a késések fejlesztésében, illetve meg kell felelnie az ilyen típusú oktatásra előírt, egyébként jelenleg is létező törvényi feltételeknek. Végül a nemzeti köznevelésről szóló törvény 94. § (4) bekezdés z) pontja szerinti végrehajtási jogalkotással jelenleg sem kitöltött felhatalmazó rendelkezést kell hatályon kívül helyeznünk a jelen törvényjavaslat szerint.

(13.50)

Fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy az elmúlt hónapokban mélyreható egyeztetéseket folytatott a tárca és az Emberi Erőforrások Minisztériuma a törvényi kötelezettségen túl is a történelmi egyházak képviselőivel, akik elfogadták és támogatják a jelen benyújtott törvénymódosítást.

Megjegyzem, hogy mivel igen hosszú idő telt már el - 2016 októberében lett benyújtva a törvényjavaslat -, az akkor benyújtott javaslat szerint a hatálybalépés időpontja 2017. január 1-je, itt egy módosító javaslatra lesz majd szükség értelemszerűen a mostani tavaszi ülészakában elfogadott törvény esetében, ennek a hatálybalépésnek a dátumát módosítani szükséges.

Összességében tehát elmondható, hogy a benyújtott törvényjavaslat mind az európai uniós jogi kívánalmaknak, mind az esélyegyenlőség még szélesebb körű megteremtése kívánalmainak teljes mértékben megfelel, így annak elfogadását a Fidesz-frakció javasolja a tisztelt Háznak. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Most megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérőnökének.

TELEKI LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a kötelezettségzegési eljárás, azt gondolom, hogy nem hiányzott Magyarországnak semmiképpen, mert mi az ellenzékben nagyon sokszor elmondtuk, hogy azzal az oktatással, amit láthatunk, valamit kellene tenni akár Balog Zoltán miniszter úrnak, akár pedig a kormány többi tagjának. De nem figyeltek arra az intő szóra, hogy nem azért mondjuk, mert ellenzéki képviselők vagyunk, hanem azért is, mert fontosnak tartottuk, hogy az a társadalmi réteg, amely Magyarországon az egyenlő esélyek jegyében az oktatáshoz szeretne hozzáférni... - akkor azt gondolom, hogy csak a féltés és az óvás miatt tettük ezt.

Ennek ellenére most, amikor látjuk, hogy milyen módosítást javasolnak és hogy akarják kiküszöbölni a csorbát, azt gondolom, hogy ez mindenképpen üdvözlendő, mert elindultak abba az irányba, hogy megfeleljenek az Európai Bizottságnak. Viszont szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ezzel azért nem lesz megoldva a magyarországi romák oktatási helyzete. És néhány olyan sarkalatos kérdést is fel-

vetnék, amely lehet, hogy nem államtitkár úr területe, de mindenképpen fontos lenne a kormány részéről intő jelnek venni.

Az egyik: nagyon sokszor azt mondják, hogy az egyházi oktatás ki fogja váltani azt a problémát, amellyel a magyarországi romák oktatási helyzete bír. Bizonyára van abban igazság, hogy az egyházi iskoláknak nagy szerepük lehet abban, hogy Magyarországon a romáknak nagyobb esélye legyen a továbbtanulásra, mint volt ez idáig. De azt is lehet látni, hogy nem minden szülő és nem minden gyerek ebbe az irányba akar elmozdulni, viszont a másik irányban nem nagyon látunk esélyt arra, hogy a kitörési pontok meglehetnének, és annak sem látjuk az esélyét, hogy azok a százalékok, amelyeket most láthatunk a statisztikai adatokban, hogy hogy néz ki a roma tanulók helyzete, azok javulnának. Ha nem megyünk messzebbre, csak a rendszerváltás időszakáig, akkor lehet látni, hogy akkor az általános iskolát befejezettek aránya mintegy 80-85 százalék volt, ami elég szép szám ahhoz képest, mint ami a hatvanas években volt, míg a középiskolában tanulók száma a rendszerváltás idején mindössze 5 százalék volt, tehát nagyon alacsonynak mondható. Egyetemesre, főiskolára mindösszesen 1 százaléka tudott eljutni a magyarországi romáknak.

Ennek az okát soha nem vizsgáltuk ki kellőképpen, és itt önkritikusnak kell lenni, a mi kormányunk sem vizsgálta meg teljes mértékben, habár sokkal több lehetőséget adott arra az MSZP-kormány, hogy eljussanak olyan oktatási formákba a romák is, amelyek a felsőoktatást jelentik. Ha megnézzük a számokat és összehasonlítjuk, azt látjuk, hogy nem sokat változott a helyzet a rendszerváltás óta. Annyi változást lehet látni, hogy a főiskolai-egyetemi végzettséget szerzők aránya emelkedett, tehát itt látható az emelkedés, az általános iskolai korosztályban viszont hasonló a helyzet, mint volt a rendszerváltás idején. Ebből is látszik az, hogy ezzel a kérdéssel a kormányunknak kell foglalkoznia.

És milyen területen? Nagyon sokszor azt lehet látni, hogy a földrajzi területek behatárolják, hogy ki milyen oktatást kap, és ki milyen oktatási rendszerhez fér hozzá. Ha Dél-Baranyát nézzük, azt látjuk, hogy ott az oktatás minősége nem megfelelő. Az Európai Unió Bizottsága is azt kívánja, hogy olyan helyeken változzanak meg az oktatás feltételei, mint Dél-Baranyában vagy Északkelet-Magyarországon. Itt szeretném aláhúzni és rögzíteni, hogy nem csak a roma tanulóknak van sanyarú sorsa, amikor ilyen térségekről beszélünk, a nem romáknak is hasonló a helyzetük, csak annyiban másabb, hogy a szegregált településekről még inkább nehéz bejutni az oktatási intézményekbe.

Ebből adódóan mindenképpen ki kell fejtenünk azt, hogy elsősorban azok a települések és azok a földrajzi térségek, amelyekben hátrányos helyzetűek élnek, ott az oktatás minőségét még mindig nem tudják biztosítani, sem az oktatási intézmények a színvonalában, ami nagyon fontos, de még fontosabb az, hogy a pedagógusok szakmai biztosítása is hiányzik. Tehát nincs az a szakmai erő, munkaerő, foglal-

koztatási erő, amely igazán el tudná látni azt a feladatot, amivel szembetalálkozik akkor, amikor a hátrányos helyzetű régiókban, földrajzi területeken megtalálja a problémát.

És miért nem? Nagyon sokszor említettem és most is szeretném aláhúzni, hogy a pedagógusoktatás nincs rendjén. A pedagógusoktatását mindenképpen új alapokra kellene helyezni, mert ha ott nem lesz érzékenyítve az a fiatal, aki ki fog kerülni a pedagóguspályára, akkor, nem fogja nagyon választani azt az életformát, hogy olyan földrajzi helyen tanítson, ahol hátrányos helyzetűekkel találkozik. Mint ahogy az orvosi alapellátásban az orvosokat már lasszóval sem lehet megtartani ilyen helyeken, ugyanez a helyzet a pedagógusoknál is, és azt lehet mondani, hogy nagyon sokszor nyugdíjasok, nyugdíjas korú pedagógusok tanítanak az ilyen helyeken.

Ebből csak azt lehet lekövetkeztetni, hogy mindenképpen fontos lenne a pedagógusképzést újr gondolni és átgondolni, hogy hogy lehetne érzékenyíteni, és a másik oldalon nemcsak érzékenyíteni, hanem hogy lehetne megfizetni azokat a pedagógusokat, akiknek kihirdették az életpályamodell, viszont nem nagyon érik el. Főleg azokban a térségekben nem tudják elérni, amikről beszélek. Lehet azt mondani, hogy a pedagóguséletpálya-modell mindenkit elér, viszont higgyék el nekem, fogadják el tőlem, hogy nagyon sok helyen mondják nekem azt, hogy nem is értik, miről beszélnek akkor, amikor pedagógus-életpályáról beszélnek, mert amikor roma többségű iskolában tanítanak, akkor ez ott nincs kompenzálva; nincs kompenzálva és nincs megfizetve az a pedagógus. Ebből adódóan lehet látni, hogy ott nagyon nagy a probléma, és ott mindenképpen kell valamit tenni.

Ahhoz, hogy az a statisztikai adatsor, amit említettem, megváltozzon, mindenképpen kell a földrajzi helyzeteken változtatni. Azokon a földrajzi területeken, ahol hátrányos helyzetűek élnek és laknak, az oktatás színvonalát emelni kell, még egyszer mondom, az oktatási intézmény strukturális rendszerében, illetve a humán erőforrásban, mert ha ezt nem teszik meg, akkor nem lehet látni azt, hogy az ott élők helyzete hogy tud változni.

Mi a helyzet a nagyvárosokban? A kötelezettségességi eljárás pont azért indult el, mert több olyan nagyobb településen, mint például Nyíregyháza - nevesítve: a Huszártelenen -, olyan körülmények közt tanultak, ami vitát gerjesztett, hogy azok a gyerekek, akik odajárnak, szegregált oktatási intézménynek tudják-e be, szegregált körülmények között tanulnak, vagy éppen nem. A bíróság erre azt a választ adta, hogy igen, azt mindenképpen szegregáltak tartja. Ezzel a lehetőséggel most talán új helyzet alakul ki, és lehet látni azt, hogy ebben talán most elmozdulás lesz.

De mit lehet tenni egy ilyen helyen, amikor koncentráltan laknak roma tanulók egy bizonyos helyen? Én azt gondolom, semmiképpen nem kívánatos az, és nem is tudjuk elérni, sem önök kormányzati szinten, se senki, hogy akkor oda vigyünk be nem roma hallgatókat, tanulókat, és onnantól kezdve

akkor megváltozik minden. Egyetlenegy módon lehetne változtatni ezekben a nagyvárosi szegregátumokban az én értékrendem szerint, mégpedig úgy, ha a minőségi oktatás hozzáférését biztosítanák.

(14.00)

Ha a minőségi oktatás hozzáférését biztosítanák, akkor, azt gondolom, mindenki számára vonzó lehetne az a környezet, amely biztosíthatná az alapoktatást a köznevelésben. Tehát a kérdés az, államtitkár úr, hogy kívánnak-e ebben a dologban előrelépni. Hogy a minőségi oktatáson keresztül, még akkor is, ha a roma lakosság aránya magasan koncentráldódik abban a térségben, esetleg még a nem romáknak is adnak olyan lehetőséget, olyan iránymutatást, hogy vigyék oda ők is a gyerekeket, ne pedig 15-20 kilométerre a településtől, vagy a város egyik végéből a másikba, nehogy a cigány gyerekekkel együtt tanuljanak. Tehát a minőségi fejlesztés mindenképpen tudná ezt a helyzetet kezelni, és nem a problémákat tudná mélyíteni, hanem pont ellenkezőleg, az árkokat temetné be.

Ezen kívül nagyon fontosnak tartom azt, hogy ha az oktatásról beszélünk, akkor komplexitásában nézzük meg a dolgot, mert amikor az Európai Bizottság jelentését olvassuk, akkor nemcsak az oktatásról írt a jelentésben a Bizottság, hanem írt a komplexitás hiányáról is, hogy a szülők munkahelye és lakhatási helyzete nincs meg. Innentől kezdve nincs olyan feltétel, hogy a gyerek igazából el tud járni az oktatási intézménybe, nincs olyan hátttere, amely segíthetné a gyereket az oktatásban. Ugye, itt elsősorban arra szeretne kitérni a jelentés is, jómagam is, hogy fontos lenne azzal a kérdéssel is foglalkozni, hogy az oktatási esélyegyenlőség nemcsak a gyereket kell hogy érintse, hanem a szülőket és a szülők környezetét is.

A közfoglalkoztatás az egyetlen munkahely, ami számukra lehetséges, de az egyenlő a segélyezéssel. Csak annyi a különbség, hogy itt munkát végez, ha tudnak neki érdemi munkát biztosítani. De legalább a gyerek lát valami olyan képet, ami számára mindenképpen modell, minta lehet. Ezért tehát én nem tartom rossznak, ha közfoglalkoztatás van, csak az egy olyan foglalkoztatási csapda, amelyből nem nagyon lehet kikerülni. Ezért tehát kívánnak-e komplexen foglalkozni az oktatás területén belül a szülők foglalkoztatási helyzetének javításával, illetve a lakhatást, mint mondtam, hogyan kívánják rendezni?

Nem szeretnék arra kitérni, amit nagyon sokszor elmondtam, hogy ma 650 cigánytelep van, és közel 120 ezer roma ember él cigánytelepeken, ahol a kitérés pont egyenlő a nullával, ha lehet így fogalmazni; sem az oktatásban, sem a foglalkoztatásban, sem a lakhatásban, sem az egészségügyben nincs, de most arról nem szeretnék beszélni.

Mégis, gondolom, hogy lehetne ebből a csapdából kitörni? Mindenképpen fontosnak tartanám, hogy azok a tanulói programok, amelyek régebben vagy most elindultak, továbbra is fejlődjenek, mert szeretném aláhúzni, hogy ezek jól működnek. Még egyszer, ellenzéki képviselőként ezt szeretném

aláhúzni, hogy jól működnek. Hiányolom azt, hogy nem több nagyvárosban van lehetőség a pénzügyi keretek miatt. De itt szeretném újra felhívni a figyelmét a kormánynak, államtitkár úrnak, hogy a következő év költségvetésébe próbáljanak meg olyan költségeket beinvesztálni, berakni, amelyek ezt kompenzálják, minél több településen lehetnek olyan tanodák, amelyek szükségesek a felzárkóztatáshoz, a tehetséggondozáshoz; tehát a szülőktől vegyen át olyan feladatokat, amelyeket a szülő nem tud ellátni. Ehhez viszont forrásokat kell hozzárendelni, mert nagyon fontos, hogy a cél, az irány meg van fogalmazva az önök részéről, viszont a struktúra nincs teljes mértékben kiépítve. Azt gondolom, a pénzügyi kondíciók hozzárendelésével ez mehetne, és kell is, hogy menjen.

A másik nagyon fontos része, tisztelt államtitkár úr, már számtalanszor kértem, hogy az ösztöndíjrendszer legyen egy olyan struktúrában, ahol átlátható, hogy hány roma gyerek kap ösztöndíjat. Mert ha tudnánk most, hogy hány gyerek kap ösztöndíjat általános iskolásként, középiskolásként vagy éppen a felsőfokú oktatásban, akkor sokkal jobban meg lehetne válaszolni a brüsszeli adminisztrációnak, hogy mennyi pénzt fektetett bele a kormány abba, hogy a roma gyerekek esélyei növekedjenek az általános iskolától, a közneveléstől egészen az egyetemig, főiskoláig.

De, gondolom, ezt azért nem teszik meg, mert nem akarják kimutatni azt, hogy milyen kevés pénz fordítódik a roma gyerekek ösztöndíjára. Ezért kérném államtitkár urat, akit egy nagyon komoly embernek tartok, hogy hasson oda, hogy legyen látható, hogy az adófizetők forintjai, amelyek a roma gyerekek oktatására fordítódnak, és itt minden adófizető állampolgár érdekében szólok, akik szívesen látnák, hogy mire fordítódik az ő pénzük, legyen látható, hogy hány gyerek kap támogatást ebből a pénzből, amit ők fizetnek be, hány tud eljutni főiskolára, egyetemre. Mert akkor láthatóvá tennénk azokat a forrásokat, amelyek az ő számukra nyitottak lennének.

(Ikotity István elfoglalja helyét a jegyzői székekben.)

Ezért a problémát nem kellene konzerválni azaz, hogy ott hagyják és megpróbálják abban a helyzetben az ösztöndíjukat kifizetni, amiben vannak. Mert nem vonom kétségbe, hogy sok milliárdról van szó, de nem látható, hogy mennyi fizetődik ki, erről számtalan visszajelzés jön. Csak egyetlenegy példát mondok, hogy miből vezetem le. 1998-ban mintegy 8 ezer diákot támogattak, a mi kormányunk végén 32 ezer gyereket, és most is körülbelül ugyanaz az arány. A kérdés az, hogy miért nem tudott emelkedni az elmúlt időszakban ez a szám. Ha pedig tudott emelkedni, csak úgy láthatnánk ezt meg, ha nyitották tennék, ugyanúgy, mint a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány, ahol nyitott és látható volt, hogy hány cigány gyerek kapott ösztöndíjat.

Az önök érdeke is, hogy lássák azt, hogy a roma értelmiség jelen van Magyarországon, és igen, vannak olyanok, akik az oktatáson keresztül tudnak

kitörni, sehol máshol. Közös felelősségünk, ha úgy tetszik, ellenzéknek is, kormánynak is, kormánynak és ellenzéknek, hogy ebben a kérdésben Magyarországon tudunk-e előrelépni, hogy a magyarországi romák oktatási esélyei növekedjenek azokban a helyzetekben, amelyekben nemcsak az európai uniós kötelezettségsszegési eljárás irányt mutat, hanem komplexitásában is képesek vagyunk-e valamit tenni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Teleki László képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország az egyenlő bánásmódot és az esélyegyenlőséget az élet minden területén, különösen a köznevelés területén igyekszik előmozdítani. Ennek ellenére hazánkban szemben az Európai Bizottság 2016. május 27-én mégis kötelezettségsszegési eljárást indított, álláspontja szerint az oktatásban megvalósuló etnikai alapú szegregáció miatt, hivatkozva arra, hogy a vonatkozó hatályos magyar rendelkezések néhány részletszabálya a 2000/43/EK irányelvvel ellentétes.

Az eljárást megindító hivatalos felszólítás kifejezetten kifogásolta az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény, továbbá a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény egyes részletszabályait, illetve az ezen alapuló magyar bírósági jogértelmezést és joggyakorlatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kormány nevében az igazságügyi miniszter úr 2016. október 4-én nyújtotta be a tisztelt Házhoz az Ebktv. és az Nkt. módosításáról szóló, T/12363. számú törvényjavaslatot. A tervezett módosítások lényegi eleme egyrészt annak megállapítására irányul, hogy az Ebktv.-ben a vallási meggyőződésen alapuló oktatás nem vezethet etnikai alapú, tiltott megkülönböztetéshez; másrészt ezzel összefüggésben annak rögzítésére a köznevelési joganyagban, hogy jogszerű az olyan oktatás, amely egyidejűleg megfelel a vallási meggyőződésen alapuló oktatás és a nemzeti oktatás követelményeinek; harmadrészt annak a követelménynek a deklarálására, hogy a nemzetiségi oktatás az állami oktatással megegyező, átlagos színvonalon biztosítsa az ismeretátadást, illetve feleljen meg az ilyen típusú oktatásra előírt, jelenleg is létező törvényi feltételeknek; negyedrész pedig az Nkt. 94. § (4) bekezdés z) pontja szerint felhatalmazó rendelkezés hatályon kívül helyezésére.

(14.10)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tervezett törvényi módosításokat a történelmi egyházak képviselőivel való egyeztetés során megvitatta a kormány, és azokat a történelmi egyházak elfogadták. Ezek előnye, hogy az egyházi iskolák túlnyomó része kapcsán

megmarad a hatályos normaszöveg, és csak azon iskolák esetében változik, ahol felmerül az etnikai alapon való jogellenes elkülönítés.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója támogatja a T/12366. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik nem támogatja a törvényjavaslatot, legalábbis ezt a javaslatot, ami itt van előttünk, hiába kéri Vejkey képviselőtársam, mi biztosan nem fogjuk támogatni. Ha ezt a törvényjavaslatot nem a Fidesz adta volna be, hanem bármelyik ellenzéki párt, akkor most dübörögni hallanám a Fidesz kommunikációját, hogy na, ez az ellenzéki párt beállt Soros György mögé, tolják Soros György szekereit, beállt Brüsszel mögé, a brüsszeli úthenger visz mindent, látszik - ezt kapnánk. Tudom, ismerem önöket. Tudom, hogy ezt kapnánk.

Hiszen milyen okok vezettek oda, hogy ezt a törvényjavaslatot beadták? Az alapok az, hogy magukat jogvédő szervezetnek mondó szervezetek fordultak mindenféle nemzetközi fórumhoz, amilyen szervezeteket önök Soros György előre nyújtott csápjainak neveznek folyamatosan a kommunikációban, azok jelezték Brüsszelnek és mindenhova, hogy itt bizony nagy megkülönböztetés és szegregáció van. Amikor elindult ebből egy eljárás, itt volt a Věra Jourová nevezetű cseh származású igazságügyi biztos az Európai Unióból, aki leírta a levelében, hogy hát, márpedig ezen változtatni kell, mert a jogvédő szervezetek, amelyeket önök Soros György előretolt bátyáinak tartanak, ezt mondják, azt mondják, amazt mondják. Erre önök azt mondták, hogy bizony ez Brüsszelnek egy bosszúja, amiért elindította ezt a kötelezettségsgzési eljárást, ez egy bosszúeljárás, amiért Magyarország nem fogadja be a migránsokat, és így állnak rajtunk bosszút, és önök a nagy szabadságharcosok, bizony szembeszállnak Brüsszellel, szembeszállnak Soros Györggyel - de hát mi történik? Végül mindig meghátrálnak. Meghátrálnak, mint ahogy tették ezt a migránsügyben is. Lám, már bejelentették Brüsszelben, hogy bizony a 18 éven aluli migránsokat már fogja fogadni Magyarország, úgyhogy itt is a kötelezettségsgzési eljárás befejezése előtt ebben is meghátráltak. Itt is a Soros-féle jogvédő szervezeteknek adnak önök igazat ezen a téren, tehát én látnám azt a kommunikációs gőzhenget, ami megindulna abban az esetben, ha ezt ellenzéki párt terjesztette volna be.

De nem ellenzéki párt terjesztette be, hanem önök terjesztették be. Miért? Itt már elhangzott, hogy bizony meg vagyunk vádolva azzal, hogy súlyos szegregáció van Magyarországon az oktatási rend-

szerben. Hát, nem mi vagyunk az elsők, akiket ezzel megvádoltak, hiszen Csehország volt az első, majd azt követte Szlovákia, majd velünk együtt a képzeletbeli kánpadra került Görögország is ebben a témában, és állítólag rövidesen Olaszország is ugyanebbe a helyzetbe fog kerülni. Mindez azon okfejtés miatt, amit Magyarországon a magukat jogvédő szervezetnek tartó szervezetek állítottak ebben a kérdésben, hogy bizony megvalósult a szegregáció.

Nézzük meg, hogy valóban megvalósul-e ez a szegregáció, vagy hogyan valósul meg ez a szegregáció! A Věra Jourová nevezetű igazságügyi biztos aszszony levelében is hivatkozott arra, például ennek egy eklatáns példája Nyíregyházán a Huszár-telepi iskola. Én magam Nyíregyházáról vagyok itt, Nyíregyházán élek már 27 éve, és bizony ismerem a Huszár-telepi iskola történetét. Azt is tudom, hogy amikor ezt az iskolát bezárták, mert egy előző kormányzati ciklusnak az volt a lényege, az oktatáspolitikájának az egyik sarkalatos pontja volt, hogy nem maradhat olyan iskola, ahova csak cigány származásúak járnak, teljesen figyelmen kívül hagyva azt a tényt, hogy ott, azon a területen, a beiskolázás területén körülbelül 99,8 százalékban cigányság által lakott területről beszélünk, tehát nem lehet találni nem cigány származásút, akit be lehetne íratni abba az iskolába, ha a körzeteket nézzük. Nem, ettől függetlenül ezt az iskolát megszüntették, és beintegrálták az ott tanuló, 99 százalékban cigány származású gyerekeket a nyíregyházi belvárosi iskolába. Hát, lett is nagy tüntetés belőle. Tudják, hogy kik tüntettek? Hát, a huszár-telepi cigányok tüntettek, nem is egyszer, pontosan amiatt, hogy nekik állítsák helyre az iskolájukat. Hát nekik ne máshonnan mondják meg, ne jogvédő szervezetek mondják meg, vagy magukat jogvédőnek mondó szervezetek mondják meg, hogy nekik melyik iskolába kell járni, hadd döntsék már ők el saját maguk, hogy hová szeretnének járni, és ha nekik jó a Huszár-telepi iskola, ha nekik jó az iskola, a szülőknek jó az iskola, a gyerekeknek jó az iskola, a tanároknak jó az iskola, akkor ne Budapestről és Brüsszellel mondják meg, hogy igenis azt az iskolát be kell-e zárni vagy nem kell bezárni. Így született meg egy átmeneti megoldás, így tudták megoldani, hogy a görögkatolikus egyház átvette ennek az iskolának a működtetését, és mindenkinek a legnagyobb örömére és legnagyobb elégedettségére ez az iskola elkezdett működni.

Megkérdezem, hogy Brüsszel honnan tudja, hogy milyen a lakosság összetétele. Honnan tudja? Egyébként Teleki képviselőtársam is beszélt arról, hogy a szegregált oktatást sokszor azért nem lehet elkerülni, mert nincsen lehetőség arra, hogy átvigyék adott esetben egy másik településre a gyerekeket, hogy integrált oktatás keretében tanuljanak tovább. Honnan tudja ezt Brüsszel? Honnan tudja ezt meghatározni? Lázár János miniszter úr még azt is felvetette, hogy a Bizottság egyáltalán honnan tudja, hogy kik a cigányok Magyarországon, hogy abba az iskolába csak cigányok járnak? Honnan tudja? Honnan tudja a Bizottság, hogy kik a cigányok? Még ez is egy kérdés lehet ebben az esetben. *(Dr. Staudt Gábor: Honnan tudja?)* Hon-

nan tudja? Nem tudjuk, hogy honnan tudja, de vannak magukat jogvédő szervezeteknek állító szervezetek, amelyek tudják, hogy kik a cigányok, és kik nem a cigányok, és tudják, hogy az ilyen iskolát be kell zárni. És mi történt? Bevitték a gyerekeket, visszatérve a Huszár-telepi iskolára egy gondolattal, és hogy milyen súlyos károk keletkeznek egyesek át nem gondolt, Brüsszelből vezérelt vagy más által vezérelt gondolkodásmódja alapján hova fogunk eljutni, azok a gyerekek, akik addig jártak a Huszár-telepi iskolába, és megkapták azt az oktatást, amely a saját tudásszintjüknek volt megfelelő, átkerültek azokba a belvárosi, sokszor elitiskolákba, ahol az oktatás színvonala, mondhatnám, nem átlagos színvonalú volt. Képzeli el, amikor egy átlag alatti oktatási színvonalban részesülő cigány származású gyerek bekerül az átlagostól magasabb színvonalú iskolába, nem tudja egy matematikaórán, hogy miről van szó, mert nem érti, mert nem ott tartottak a tananyagban, átkerült abba az iskolába, és képtelen átvenni a fonalat, képtelen felvenni a versenyt azokkal a gyerekekkel, akik már, mondjuk, hat éve abban az iskolában tanulnak. Mi történik? Teljes mértékben lemarad. Ha lemarad, nem vesz részt az oktatásban, mert nem tud odafigyelni, mert nem érti, hogy miről van szó. Mit fog csinálni? Elkezd beszélgetni, elkezd rendetlenkedni, elkezd a telefonjával játszani, és a többi, és a többi. Mi történik? Zavarni fogja azokat a gyerekeket, akik viszont szeretnének részt venni az oktatásban, szeretnék megkapni azt a magas szintű oktatást, amit eddig megkaptak, ezt is szeretnék megtartani. Arról már nem is beszélek, hogy még mik történtek az iskolában, mert abból lehetnének bonyodalmak, de történtek dolgok. Ezt meg lehet kérdezni azoktól, akik odajártak ezekbe az iskolákba.

Tény, hogy senkinek nem volt jó ez a megoldás. Talán a jogvédők tapsikoltak ennek, hiszen az általuk szegregáltak mondott iskolát megszüntették, jó néhány iskolában pedig lerontották az oktatás színvonalát, mert nem lett volna szabad így, ilyen módon vegyíteni.

Vagy egyre több olyan település van Magyarországon, például Tiszabót említhetném, ahol az iskola szinte csak cigány gyerekek járnak, de jó néhány ilyen település van. Hogyan lehet megvalósítani, hogy ne csak ők járjanak oda? Egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy Brüsszel ezt hogyan gondolja végig, hogy Magyarországon bizony ilyen szegregált oktatás van, és ezt azonnal meg kell szüntetni. Hát, nekem van ötletem, Brüsszelben valamilyen elitiskolában, esetleg bentlakásos formában meg lehet valószínűsíteni, ha erre hajlandóak. Ezt zárójelben mondtam.

De mi a fontos? Ami a legfontosabb: azzal, hogy integrált oktatás van Magyarországon, az esélyegyenlőséget korántsem teremtjük meg. Teleki képviselő úr is erre hivatkozott, hogy azzal, hogy ha meghozzuk ezt a jogszabályt, nem lesz esélyegyenlőség. Nem lesz esélyegyenlőség, mert akkor sem fog tudni az a gyermek kitűnni, akkor sem lesz nagyobb esélye, ha erőszakkal beintegráljuk egy másik iskolába, mint ahogy azt tették a Huszár-telepi iskola esetében.

(14.20)

Attól ő még nem lesz jó tanuló, attól ő még nem fog tudni továbbtanulni, nem fog tudni gimnáziumba menni, nem fog tudni egyetemre menni. Nem ettől fog tudni egyetemre menni. Tehát magában az oktatási rendszerben kell változtatni. Igenis, nem azzal van a probléma, hogy mondjuk, egy iskolába vagy egy osztályba csak cigány gyerekek járnak, hanem azzal van probléma, hogy ezeknek a gyerekeknek meg kell kapni ugyanazt a színvonalú oktatást, ugyanazt a lehetőséget, mint az összes többi iskolában.

Amikor önök létrehozták azt a híres rendszert, hogy az iskolákat egy rendszerbe tömörítjük, és most már mi leszünk a fenntartói, és most már mindenkinek egyenlő esélye lesz, ha ezt önök komolyan gondolták volna akkor, akkor valóban ebben lehetett volna megvalósítani részeket, ebben részeredményeket elérni, de láttuk, hogy ez a fajta központosítás sem működik egyáltalán. Tehát valahol a vidéki iskoláknak az esélyt kell megadni, hogy azok a cigány származású gyerekek, akik együtt tanulnak, együtt vannak, nekik is meglegyen az esélyük.

Mi a legfontosabb? Nagyon fontosnak tartanánk azt, hogy egyre több cigány származású pedagógus kerüljön ki, akik példát tudnak mutatni a gyerekeknek, akikre fel tudnak nézni, hogy bizony ők kikapaszkodtak abból a sorból, ők tanultak egyetemen, főiskolát végeztek, és bizonyos komoly, jó állásuk van, és bizony a gyerekeket nevelik. A példát kellene felmutatni, és ebben nagyon fontos lenne, hogy olyan iskolák legyenek, ahol cigány származású oktatók vannak.

Nem azzal van a baj, hogy csak cigányok járnak abba az osztályba és abba az iskolába, és egyre több ilyen lesz. Hiába hozunk rá törvényeket, nem fogunk tudni mit tenni akkor, amikor azt látjuk, hogy nagyon sok településen Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében ma már az elsőbe beiratkozó gyerekek többen vannak, mint a jelenlegi többségi társadalomhoz tartozó szülők gyermekei, amikor egyre inkább azt látjuk, hogy egyre több lesz az olyan osztály, egyre több lesz az olyan iskola, ahol csak cigány származású gyerekek vannak, hiszen ők élnek a településen többségben, és náluk születik a legtöbb gyerek, ezért már a 60-70 százalékuk cigány származású.

Azért sem lehet felháborodni, ha valaki azt mondja, hogy abban az oktatási intézményben nem olyan jó az oktatás színvonala, és el fogja vinni a gyermekét egy másik oktatási intézménybe. És itt jön egy örök probléma, amiről Teleki képviselőtársam is beszélt, talán nem most, hanem egy korábbi felszólalásában, hogy igen, de a cigány származású gyerekek szülei anyagi okokból nagyon sok esetben nem tudják azt megtenni, hogy ők is elvigyék egy másik iskolába. Azt gondolom, hogy valahol az EMMI feladata lenne az, hogy ezeket az esélyegyenlőségeket kiküszöbölje, mind anyagi téren, felszerelési, humánpolitikában kellene, hogy erre hangsúlyt fordítsanak, és akkor megoldódna ez a helyzet, amit nem így kell megoldani. Hozunk egy törvényt azért, hogy

elfogadjuk Brüsszel javaslatát, amit Brüsszel onnan előír. Könyörgöm, állítsuk meg Brüsszelt, önök mondják, és mi történik: mégis átveszik, akkor is, ha az adott esetben nem jó, adott esetben nem értenek vele egyet. Tehát meghirdetnek önök egy szabadságharcot, ami kommunikációban elképesztő módon dübörög, minden csak erről szól, csak éppen önök azok, akik ezt nem hajtják végre, hanem másként beszélnek ott, és teljesen másként beszélnek itt.

Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, ami benyújtásra került, egyáltalán nem fogja megoldani ezt a problémát, az egyenlő bánásmódon semmit nem fog javítani, az esélyegyenlőségeket nem fogja egyenlőre hozni Magyarországon, ettől a cigány gyermekek felemelkedésére semmivel sem lesz nagyobb esély. Egy dolgot tesznek: elfogadják a magukat jogvédőknek mondó szervezetek kívánalmait, akik ugyanúgy bele fognak kötni a következő lépésbe, ugyanúgy nem fog nekik tetszeni majd, mert úgysem lehet megvalósítani azt, amit itt Véra Jourová és az Európai Bizottság szeretne, illetve ezek a szervezetek szeretnének.

Azt gondolom, hogy Magyarországon viszonylag jól kialakult egy rendszer, és ezt a rendszert nem szabad felrúgni. Mint ahogy a nyíregyházi Huszártelepi példa is mutatta, hogy milyen súlyos problémák kerültek felszínre, és ezek a problémák is akkor is elsősorban a cigányságon csapódtak le, azt gondolom, hogy ebben az esetben is ugyanígy, ha megszüntetjük az ilyen jellegű iskolákat, amikor teljesen az integrált oktatást mindenben keresztül akarjuk vinni, akkor az csak a problémákat fogja szülni. Magyarországon sajnos az oktatás színvonala elképesztő módon hanyatlott az elmúlt 20-25 évben. Azt gondolom, hogy mindenki egyetért abban, hogy nagyon nagy a hanyatlás. Egyébként mindenféle felmérés ezt mutatja, ha a PISA-teszt eredményeiről beszélünk, azok is egyértelműen ezt mutatják, de amikor világversenyekekre mennek a magyar fiatalok, diákok, az is ezt mutatja.

Tehát valahol a minisztériumnak kellene nagyot változtatni, hogy Magyarországon az oktatás színvonala javuljon, de nem ez a megoldás. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyüre Csaba képviselő úr. Megadom a szót Ikotity Istvánnak, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő javaslat nem egy friss módosítás, hiszen még tavaly októberben nyújtották be az országgyűlésnek, de valamiért csak most tárgyalunk róla. Údító kivétel ez, hiszen sajnos a Fidesz-KDNP általában napok alatt szokott átnyomni törvényeket a parlamenten. Az persze probléma, hogy időközben mennyire foglalkoznak vele. Itt tulajdonképpen egy rendben lévő módosításról van szó szerintünk. Vélhetően a folyamatban lévő uniós kötelezettségsszegési eljárás miatt akarják egyértelműbben rögzíteni az egyenlőbánásmód-

törvényben és a köznevelési joganyagban, hogy a vallási meggyőződésen alapuló oktatás nem vezethet etnikai alapú tiltott megkülönböztetéshez.

A javaslat meghatározza továbbá azon követelményt, hogy a nemzetiségi oktatás az állami oktatással megegyező átlagos színvonalon kell hogy biztosítsa az ismeretátadást, illetve meg kell hogy feleljen az ilyen típusú oktatásra előírt - jelenleg is létező - törvényi feltételeknek. Ha pedig a vallási és nemzetiségi oktatásról egyidejűleg beszélünk, értelemszerűen a vallási meggyőződésen alapuló oktatás és a nemzetiségi oktatás valamennyi követelményének egyidejűleg kell megfelelni.

Ezek a változtatások véleményünk szerint elfogadhatóak. Kicsit visszatáncolnak a korábbi módosításokhoz képest. A visszatáncolásra példa a korábban nagy vitát kavarázó rendeletalkotási felhatalmazás megszüntetése is. A köznevelési törvénybe iktatták ugyanis még 2014-ben, hogy az emberi erőforrások minisztere sajátos feltételeket írhat elő, amelyek teljesülése esetén nem beszélhetünk az egyenlő bánásmód követelményének megsértéséről. Akkoriban ez nagy bizonytalanságot hozott, hiszen bár az egyenlő bánásmód megsértésére vonatkozó tiltó rendelkezéseket ez a lehetőség sem írhatta volna felül, viszont mégis mintha lazítani akartak volna a szigorú tilalmakon.

Az LMP akkor sem gondolta, hogy ezzel a szegregációt akarta növelni tudatosan a kormány, vagy közvetlenül lehetőséget teremtett volna újabb szerencsétlen megoldásokra, viszont örülünk neki, hogy azóta sem született meg ez a rendelet, illetve most el is törlik a megalkotására vonatkozó felhatalmazó rendelkezést. Ez most egy tisztább és egyértelműbb helyzetet teremt.

Akkoriban, 2014 decemberében egyébként egy bizottsági ülésen azzal indokolta Sipos Imre köznevelési helyettes államtitkár a rendeletalkotás szükségességét, idézem: „ezen a jogszabályi szinten, tehát rendeleti szinten a szülők nyilatkozattételével kapcsolatos, tájékoztatásával kapcsolatos, szakmai tartalommal kapcsolatos elvárásokat, garanciális tényezőket kíván a jogalkotó részletszabályi szinten megalkotni”. 2015 nyarán meg is jelent egy rendeletmódosítási tervezet, amely gyakorlatilag a vallási vagy világnézeti meggyőződésen alapuló, továbbá nemzetiségi oktatásra történő jelentkezés technikai részleteit szabályozta volna. Viszont ez a módosítás végül szintén nem lépett érvénybe, egy másik formában került bele a köznevelési szabályok végrehajtásával foglalkozó kormányrendeletbe, kihagyva a vitás részeket.

A kormány tehát a jogszabályok szintjén elég bizonytalan, ha egyenlő bánásmódról vagy szegregációról van szó. Bizonytalan abból a szempontból, hogy vannak törvényi vagy rendeleti változtatások és azok visszavonásai is, de ezek se nem rontanak, se nem javítanak a magyarországi szegregáció helyzetén.

Ami elég nagy baj egyébként, mert amíg reszelgetik a jogszabályokat, addig nem kezelik a valódi problémákat, nem néznek szembe a jelentősen kiterjedt iskolai szegregációval, és annak veszélyével,

hogy a helyzet csak súlyosbodik. Annyi előrelépés sem történt, hogy bármiféle pluszsegítséget adtak volna a szegregációval sújtott iskoláknak, osztályoknak. Balog Zoltán miniszter még korábban arról beszélt egy tévéműsorban, hogy vannak helyzetek, amikor a társadalmi folyamatok miatt elkerülhetetlen a szegregált osztályok létrejötte, viszont a kormány speciális többlétszolgáltatásokkal fogja segíteni ezeket az iskolákat. Az LMP, de én magam személyesen is számtalan alkalommal rákérdeztem, itt a parlamentben, bizottsági ülésen, írásban arra, hogy konkrétan mit jelentenek ezek a speciális többlétszolgáltatások, amelyeket miniszter úr emlegetett, mikor jönnek már ezek a speciális megoldások, de soha nem árulta el sem ő, sem a helyettese, Rétvári államtitkár úr, mindig megkerülte a választást, azóta sem tudjuk, hogy pontosan miről van szó. Azóta is várjuk, várják nagyon sok helyütt ezt a speciális segítséget.

(14.30)

De honnan is tudhatná a kormány, hogy pontosan mely iskolákat kellene segítenie, hol kellene beavatkozni és megszüntetnie a szegregációt vagy legalább az elkerülhetetlen helyzeteken javítania, ha azt se tudja, hol és milyen kiterjedésű a szegregáció Magyarországon? Félreértés ne essék, korábban is elmondtuk, hogy a szegregációt nem csak az oktatáspolitikai okozhatja. Nemcsak az oktatási döntések következménye, hanem olyan társadalmi folyamatoké, amelyeken az oktatás, az iskola nem tud változtatni, legfeljebb csak hatásukat tompíthatja. Magyarországon azonban a negatív hatások enyhítése, korrigálása sem történik meg, általában az oktatáspolitikai csak tovább ront a helyzeten; gondoljunk csak arra, hogy az iskola az otthonról hozott hátrányokat nemhogy kiegyenlítené, hanem még növeli is az iskolai évek során. Ez súlyosan igazságtalan, és ennek nagyon sok következményét meg lehet találni különböző nemzetközi felmérésekben is. Magyarország rekorder abban, hogy mennyire konzerválja, nem csökkenti, nem tompítja, hanem konzerválja, sőt növeli a különbségeket az oktatási rendszerünk.

Emlékeztetni szeretnék rá, hogy az LMP kezdeményezése volt még 2015-ben, hogy mérjük fel a szegregációt a magyarországi iskolákban. Ehhez megvannak a szükséges társadalomtudományos eszközök, a tudomány segítségével ez megoldható. Korábban is voltak kutatók, akik ezzel foglalkoztak; gondoljunk csak Havas Gábor és Liskó Ilona kutatásaira a 2000-es évekből. Ők már akkor azt állították tudományos módszerek alapján, hogy 600-700 általános iskolában szegregálják a roma tanulókat. Más kutatások szerint a roma tanulók akár fele is olyan osztályba járhat, ahol el vannak különítve a többiek-től, hátrány éri őket. Ezek félelmetes adatok, de a Fidesz-KDNP-kormányzat még csak a probléma nagyságával és pontos jellemzőivel sem akar tisztába kerülni. Ha lenne egyáltalán bármilyen előnye egy államosított iskolarendszernek, az pontosan ez lehetne, hogy legalább felülről, rendszerszinten lehet-

ne látni a jellemzőket és a problémákat. De nem, még ezt sem teszik meg, ilyen alapvető dolgoknak sem néznek utána a saját iskolarendszerükben. Ez egészen elszomorító.

Mert mondani se kell, hogy ha a kormány jogszabályokkal nem is segíti közvetlenül a szegregációs folyamatokat - közvetve, ugye, nagyon is segíti, gondoljunk csak a Híd-programokra -, valós problémáról beszélünk. Olyan problémáról, amely jogszabályellenes és súlyosan igazságtalan. Igazságtalan, mert akik szegregált osztályokban tanulnak, azok jellemzően minden szempontból sokkal rosszabb körülmények között tanulnak. Sokkal rosszabb eredményeket érnek el. Későbbi továbbtanulásuk lehetetlenné válik. Ez meghatározza későbbi munkaerőpiaci helyzetüket, meghatározza lehetőségeiket, jövedelmeiket, és meghatározza a környezetüket is.

Nemcsak az adott fiatal veszt ugyanis nagyot, és kerül akár vakvágányra az egész élete, hanem Magyarország is tömegesen pazarolja el - csúnya szóval - a humán erőforrását. Mindannyian veszítünk a rossz oktatással, a szegregált osztályokkal. Érthetően, hogy a Fidesz-KDNP mindeddig miért nem vette a fáradságot, és nézett utána a probléma mélységének és nagyságának. Most nem is arról beszélünk, hogy adjanak rá valamilyen megoldást, de legalább vizsgálják meg a helyzetet, mérjék fel az iskolai szegregációt.

Az LMP továbbra is ezt szorgalmazza, javasolja, sőt kéri. Ez egy józan javaslat, kérem, fontolják meg, ne söpörjék le azzal a nevetséges érveléssel, amivel lesöpörték korábban, hogy de egyébként nem is tisztázott a szegregáció fogalma, meg nem is lehet azt kutatni. De igen, lehet, számos tudományos kutatás zajlott már ebben a témában a világon, sajnos Magyarországon igen kevés, és azok is kivétel nélkül 2010 előtt. Ne csináljanak ebből pártpolitikát, hagyják a kutatókat dolgozni, bízzák meg őket, derítsék ki a tényeket, tárják fel a valós helyzetet!

Sajnos, amíg az Európai Unióval megy a hadakozás, semmi sem fog változni ezen a téren. Megy a műsor itt a parlamentben, reszelgetjük az egyenlőbánásmód-törvényt, de ott, ahol a legsúlyosabb a helyzet, falvakban, kistelepüléseken, iskolákban, osztálytermekben, ott pont nem fog változni semmi. És ha valami, akkor ez a valóban nagyon súlyos probléma.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetértek sok szempontból azzal, hogy nagyon nehéz ez a kérdés, és nagyon nehéz a jelenlegi helyzetben erre megoldást találni. Nagyon sok olyan adottságunk van, amit gyakorlatilag adottságként kell kezelni. Beszélhetek itt akár a szabad iskolaválasztásról, hiszen valahol ez az elindítója ezeknek a folyamatoknak is. Beszélhetek arról, amiről az előttem szóló vezérszónok beszélt, hogy valóban nagyon sok olyan település van, ahol nincs kihez integrálni, tehát egész egyszerűen olyan a helyzet, olyan etnikai helyzet tapasztalható, ami nem teszi lehetővé az integrált oktatást. De tisztelt képviselőtársamat kérdezem, hogy tudnak-e jobbat, mert meg vagyok győződve róla, hogy a világon sehol nem létezik olyan modell, ami a szegregált

oktatás hosszú távú pozitív előnyeit, de akár csak rövid távút is ki tudná mutatni.

Azt gondolom, ez nem is lehet vita tárgya, mert nem létezik olyan modell, és magunk gondolkodhatunk azon, lehetséges ilyenén gondolkodni, hogy mi találjuk ki a spanyolviaszt, de vannak ugyanakkor működő megoldások, amelyeket követni kellene. Azt gondolom, a korábban elhangzottakkal szemben, hogy nem az EMMI-nek lenne ez a feladata, még csak nem is a kormányynak. Ez egy olyan probléma, ami sokkal átfogóbb és sokkal nagyobb körülményt igényelne, és sokkal több erőforrást igényelne, mert ha ezen változtatni akar bárki is, akkor ezt nem lehet úgy, hogy ezen a területen továbbra is takarékoskodni akar a kormányzat például, hanem úgy, hogy rengeteg erőforrást rá kell fordítani, és azokat a megoldásokat, amelyek működnek, azokat alkalmazni, azokat használni. Több törődést kell egész egyszerűen ezekre a területekre fordítani. Azokat a tanárokat, akik ilyen iskolában vállalják, ilyen térségekben vállalják a tanítást, azokat erősebben kell támogatni, kiemelt juttatásokban részesíteni, hiszen valóban sokkal nehezebb feladatot látnak el.

Én arra kérem a kormányt, hogy ne ilyen finomítgatásokkal üssék el ezt a dolgot, hanem keressenek, és találjanak valami megoldást, és azt gondolom, hogy ha valódi megoldáskeresés zajlik, akkor ebben számíthatnak másokra, ránk mindenképpen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ikotity képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nincs a teremben.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Ön a szó, szószóló asszony.

KISSNÉ KÖLES ERIKA nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Spoštovani Predsednik, spoštovane gospe Poslanke in gospodje Poslanci, cenjeni Zbor!

Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Asszony, Képviselő Urak! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága az előttünk fekvő, Magyarország Kormányá által T/12366. számon benyújtott törvényjavaslat nemzetiségi napirendi pontként történő tárgyalását kérte azért, mert a törvényjavaslat valamilyen szinten azt kívánja, hogy az egyenlő bánásmód alkotmányossági követelménye a nemzetiségi oktatásban is hatékonyabban érvényesüljön.

(14.40)

Az egyenlő esélyek és az egyenlő bánásmód egy társadalomban nem engedi, hogy bárki vagy bármely csoport, emberi közösség elé önérvényesítésében, az élhető és igazságos létezésében akadályokat támasz-

szanak, de olyan lehetőségek biztosítását is jelenti, amelyek egy adott személy, csoport számára nyitnak meg vagy hagynak nyitva lehetőségeket egyéniségük, sajátosságaik érvényesítéséhez. Ezért nagyon őszintén remélem, hogy ez a törvény nem arról szól, amiről itt az imént vitatkoztunk, illetve hallgattunk meg felszólalásokat, hogy a nemzetiségileg, illetve etnikailag idézőjelbe tett „tisza”, a jogvédő szervezetek szemével szegregált iskolák adott településeken ne működhessenek. Akkor szegregáltak a szlovén iskolák, a német iskolák? És be fogjuk zárni őket, amikor mi arra törekszünk, hogy ezek az intézmények fent maradhassanak? Vagy csak a romák esetére vonatkozik a szegregáció kérdése? Remélem, hogy itt nem erről van szó.

Egy többségi társadalomban és nemzeti kisebbségben élő közösség számára természetesen meghatározó a szegregáció nélküli létezés. 2014. december 12-én a nemzetiségek jogainak védelméért felelős biztoshelyettes sajtóközleményt adott ki, amelyben határozottan és következetesen kiállt a társadalmi befogadás mellett. Közleményében kifejtette, hogy álláspontja szerint az integráció alapvető színterei a nevelési és oktatási intézmények, amelyek az együttműködés és a kölcsönös megértés első szervezett fórumai; én azt mondanám, első intézményesített formái.

Az Országgyűlés 2014. december 16-i ülésnapján elfogadta a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló 2014. évi CV. törvényt, amely szerint a kivételeket lehetővé tevő, a későbbiekben megszülető kormányrendeletet a jogellenes elkülönítés tilalmára különös tekintettel kell majd megalkotni. Magyarország Alaptörvényének Nemzeti hitvallás részében, de a XXIX. cikk (1) bekezdésében is deklaráltan megfogalmazást nyer, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy az alapvető jogok korlátozására csak a szükségesség-arányosság figyelembevételével kerülhet sor. Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy bármely alkotmányos érték védelme érdekében a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az Alaptörvény XV. cikke (1)-(2) bekezdéseiben az egyenlő bánásmód követelménye és az esélyegyenlőség elve fogalmazódik meg. A törvény előtt mindenki egyenlő; hallottuk már ma is. Minden ember jogképes. Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXXV. törvény III. fejezete, „Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítése egyes területeken” szabályozza a fog-

lalkoztatás, a szociális biztonság és egészségügy, a lakhatás, az oktatás és képzés, az áruk forgalma és szolgáltatások igénybevétele kérdésköreit.

Jelen törvényjavaslat 1. §-a és az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény az imént felsoroltak közül az oktatás és képzés szabályozását érinti, amelynek 28. §-a (2a) és (2b) bekezdéssel kiegészülve az egyenlő bánásmód alkotmányossági követelményének a nemzetiségi oktatásban történő hatékonyabb, illetve hatékony érvényesülését hivatott szolgálni.

A törvény 28. §-a kiegészülve a (2b) bekezdéssel egyértelművé teszi, hogy a nemzetiségi oktatás szervezése esetén csak akkor nem sérül az egyenlő bánásmód követelménye, ha az oktatás szervezése a (2) bekezdésben foglalt feltételek mellett megfelel az alábbi követelményeknek is: a) az alaptanterv szerinti ismeretek megszerzése a nem nemzetiségi oktatásban általánosan érvényesülő színvonalon biztosított és b) a nemzetiségi oktatás a nemzetiségek jogairól szóló törvényben meghatározott követelményeknek megfelel. Az egyenlő bánásmód követelménye kiterjed a nevelés és oktatás minden szegmensére az államilag jóváhagyott vagy előírt követelmények alapján folyó köznevelés gyakorlatában. Kiterjed a normatív támogatásban részesülő, illetve azon köznevelési intézményekben folytatott oktató-nevelő tevékenységre is, amelyek fenntartásához az állam valamilyen közterhek elengedésével járul hozzá.

A nemzetiségi alapon megszervezett elkülönült oktatás a köznevelés általános feladatai mellett többlétszolgáltatásként látja el a nemzetiségi identitással, kultúrával, hagyománnyal, nyelvvel kapcsolatos speciális feladatait. Objektív elvárás a nemzetiségi oktatással szemben, hogy az oktatás megszervezése során a lehető legmagasabb szintű tudás megszerzése érdekében, illetve a tanuláshoz való jog mint alkotmányos alapjog minél szélesebb körű biztosítása céljából az egyenlő bánásmód alkotmányossági követelményeire is figyelemmel a nemzetiségi oktatás az állami oktatással megegyező, átlagos színvonalon történjen. Az államilag előírt, illetve államilag támogatott követelmények elérését kell hogy igazolja a nemzetiségi oktatás.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy úgy érzem, illetve azt hiszem, többen is úgy érezzük a nemzetiségek köreiből, hogy Magyarországon a nemzetiségi köznevelést érintő jogszabályi háttér viszonylag jó. A most tárgyalandó törvénnyel, a köznevelési törvénnyel, a nemzetiségi törvénnyel együtt működőképesnek tudnánk látni, sajnos a gyakorlatban időnként a végrehajtásukban vannak olyan nehézségeink, amiket például az intézmények vezetői az iskolákat működtetőktől, alapvetően a tankerületi vezetőktől nem kapnak meg, illetve adott esetben olyan érzéseink vannak, mintha a tankerületi dolgozók nem mindig lennének tisztában azzal, hogy a nemzetiségek számára milyen jogokat biztosítanak egyes törvények. Azt gondolom, ez egy külön történetet megérne.

A törvényjavaslat alapján jogszerűnek minősül a vallási meggyőződésen vagy nemzetiségi alapon el-

különülten megszervezett oktatás, ha az egyidejűleg megfelel a vallási meggyőződésen alapuló oktatás és a nemzetiségi oktatás valamennyi jogszabályi követelményének. A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosítása a T/12366. számú törvényjavaslatban jól követi a fentiekben kifejtetteket, a törvényjavaslat 3. §-a a köznevelést érintő joganyagban - kiegészítve a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvényt -, a 34/A. §-ban kimondja, hogy ha az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 28. § (2)-(2b) bekezdése alapján olyan nevelési-oktatási intézmény, osztály vagy óvodai csoport jön létre, amely egyidejűleg nyújt vallási vagy más világnézeti meggyőződésen alapuló és nemzetiségi nevelés-oktatást, annak egyidejűleg meg kell felelnie a kifejezetten a vallási vagy más világnézeti meggyőződésen alapuló és a nemzetiségi nevelés-oktatásra e törvényben és a nemzetiségek jogairól szóló törvényben előírtaknak.

Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága a törvényjavaslatban foglaltak elfogadását támogatja. Hvala za pozornost! Köszönöm a figyelmet. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószóló felszólalását. Most megadom a szót kettő percre Teleki László képviselő úrnak, MSZP.

(14.50)

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kértém két percre még lehetőséget, mert igazán érthetetlen számomra, hogy Dunai Mónika képviselő asszony vagy éppen államtitkár úr miért nem hat oda, hogy Farkas Flórián itt legyen egy ilyen napirendi pont tárgyalásánál, mert pont ez a területe miniszterelnöki megbízottként, és nagyon sajnálom, hogy nem szól hozzá, hogy ő hogy látja a magyarországi romák, cigányok élethelyzetének a javítását az oktatásban. De annak ellenére, hogy Kissné Köles Erika nagyon szépen elmondta Farkas Félix helyett, amit kellett, neki is, azt gondolom, itt lenne a helye, amikor a cigány tanulókról beszélünk és a köznevelésről, ami a romákat érinti. Tehát ezt nagyon fontosnak tartottam, hogy elmondjam, mert önöknek hatni kell oda, hogy nem lehet, hogy valaki azért kapja a fizetését, hogy ezzel a területtel foglalkozzon, és nincs itt annál a napirendi pontnál. Persze lehet, hogy kimentette magát, akkor elnézést kérek, de önök nem mondták, hogy kimentette volna bármelyikük magát.

A másik, amit mondott Gyüre Csaba képviselőtársam. Én azt gondolom, nagyon fontos tisztázni azt, hogy az átlag alatti oktatásból átlag feletti oktatási színvonalra bekerülő gyerekeknek nincs esélyük arra - pontosan akarom idézni: tehát képtelenek felvenni a ritmust az ottani oktatási rendszerrel. Ezzel, remélem, azt akarta mondani képviselőtársam, hogy nem a gyerekek tehetnek arról, hogy a ritmust nem tudják felvenni, hanem az a rendszer,

ami ebbe a helyzetbe belekényszerítette őket. (Dr. Gyüre Csaba: *Így van.*) És pontosan erről szól a szegregált oktatás, amit az Európai Bizottság nem enged meg. Hogyha szegregált valami, azt nem tartom jónak és elfogadhatatlannak tartom, viszont abban az esetben, amit a szószóló asszony is mondott, és Gyüre Csaba képviselő úr is mondott, abban az esetben, amikor a földrajzi hely determinálja ezt a kérdést, akkor nem tudunk mit csinálni, mint egyetlen dolgot, mégpedig azt, hogy az oktatás színvonalát olyan szintre emelni, hogy vonzó legyen mások számára is, szeretném még egyszer aláhúzni, mert ha nem lesz ez, akkor slumosodás lesz, akkor kirekesztődés lesz, akkor szegregáció lesz a szó szoros értelmében. Tehát ezért nagyon fontosnak tartanám, hogy igen, azzal kell foglalkoznunk, hogy ha ilyen helyzet előáll, akkor nem tudunk mást csinálni, mint a pedagógusok bérezését olyan helyzetbe hozni, amely készteti őket, hogy ott tanítsanak, vagy éppen az oktatási intézmények színvonalát mindenféle területen olyanná kell tenni, hogy vonzó legyen bárki számára is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Teleki képviselő úr. Most megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én magam is nagyon sajnálom, hogy ennek a törvényjavaslatnak a vitájában elég kevesen vagyunk itt a tisztelt Ház üléstermében. Ugyanakkor ebben a vitában is, még ha nem is olyan sokan szólunk hozzá, kiviláglik, hogy egy olyan kérdéssel van szó, amely mindenkit érint, és nemcsak hogy itt a Parlament falai között, hanem minden magyar embert, jó érzésű magyar embert érint és érdekel ez a téma. Ráadásul a különféle pártoknak, különféle frakcióknak eltérő álláspontja is van ebben a kérdésben.

Tehát pont egy ilyen parlamenti vita lehetne arra a legalkalmasabb, hogy minden frakció kifejtse a saját véleményét. Ezt most meg is tették a vezérszónoki körben a vezérszónokok, ugyanakkor a többi képviselőnek a jelenlétére, pluszhozzászólására és kiegészítésére mindenféleképpen én magam is igényt tartottam volna, és érdekelne azoknak a független képviselőknél és pártoknak is a véleménye, amelyek egyáltalán nem vesznek részt a mai vitán.

Nehéz és fontos kérdésről van szó. Baloldaltól azért támadják a javaslatot, illetve nem is csak magát a javaslatot, hiszen azt mondta az MSZP vezérszónoka, hogy azzal alapjában egyetértenek, de a témát túlságosan lágynak érzik, ha jól vettem ki Teleki László szavaiból, tehát még további szigorítást szeretnének esetlegesen az esélyegyenlőség területén vagy annak a gyakorlati betartásában. Én azt mondom erre, hogy nem kell a szemünket lesütni. Azt mondta az MSZP vezérszónoka, hogy azért szégyelljük magunkat vagy szégyellni kellene magunkat (Teleki László: *Nem mondtam ilyet!*), hogy ezt a kötelezettségsegési eljárást megindította Brüsszel Ma-

gyarországgal szemben. Én azt gondolom, hogy a szemünket lesütni nem kell. Amit Magyarország az egyenlő bánásmód és az esélyegyenlőség területén kormányokon átívelően tesz, az nem elhanyagolható, és azt is lehet mondani, hogy példamutató.

Három szinten szabályozzuk Magyarországon az egyenlő bánásmód kérdését, a legfontosabbat államtitkár úr már ismertette: az Alaptörvényünkben ki van mondva, hogy a diszkrimináció csak maximum pozitív diszkriminációként érvényesülhet; és államtitkár úr is azokat a csoportokat nevesítette és emelte ki, amelyek védettek már az Alaptörvényünk szerint is, és semmiféle különbségtétel nem megengedhető. Én azt gondolom, hogy ez a legerősebb, és mindenki ezzel egyet is ért, tehát nem csak én gondolom, ez a legerősebb jogszabályunk, és amennyiben itt mi az alapjait lefektetjük az esélyegyenlőség ügyében és a mindenféle különbségtétel és diszkrimináció megakadályozása érdekében, akkor ez már elegendő garancia arra, hogy ha ezt betartja mindenki, akkor a törvényi szabályozástól minden úgy mehet, ahogyan mindenki kívánja.

A második szint az egyenlő bánásmódról szóló törvény, amely módosításának ma az általános vitáját megkezdjük, néhány ponton még szigorítjuk, illetve pontosítjuk.

A harmadik pedig a különféle szakági törvények, amelyek közül a nemzeti köznevelésről szóló törvényt érintjük.

Tehát azt gondolom, hogy az egyébként szigorú és az európai átlagon némely ponton túl is mutató szigorúságú jogszabályi rendszerünk ebben a témában megállja a helyét, szemünket nem kell lesütönnünk, nem kell szégyenkezni, viszont ezt amennyiben lehet tökéletesíteni, lehet egyértelműsíteni, lehet kiegészíteni, akkor azt gondolom, hogy ezt kötelességünk megtenni.

A Jobbik pedig azért bírálta a benyújtott törvényjavaslatot - és nem is fogják támogatni, ezt mondták -, mert ez további szigorítása. Tehát érdekes, hogy balról kicsit olyan hangot lehetett hallani, hogy nem annyira szigorú, még lehetne szigorúbb, jobbról pedig pont az ellenkezőjét hallhattuk, hogy nincs szükség ennek a módosítására, nincs szükség erre a további szigorításra.

Kár, hogy már a Jobbikból az egyetlen képviselő, Gyüre Csaba vezérszónok sincs jelen. Én, ha jól vettem ki a szavaiból, akkor ők ezzel a „nem” szavazatukkal arra buzdítanak bennünket, hogy a kötelezettségsegési eljárásnak ne feleljünk meg. Én azt gondolom, hogy ez egy veszélyes hozzáállás, nemcsak az európai uniós jogszabályok betartása miatt, hanem maga az ügy, az esélyegyenlőség előmozdítása szempontjából is.

Olyan vádakot hallottunk, hogy mi itt, a Fidesz konkrétan és a KDNP a Soros-szervezeteknek a kiszolgálói lennénk ennek a törvénynek a benyújtásakor és a tárgyalásakor. Én szeretném rögzíteni, hogy nem erről van szó, nem a Soros-féle oligarcha által vezetett szervezeteknek szeretnénk megfelelni, de éppen más oligarchák által rángatott pártoknak sem szeretnénk megfelelni, mi a magyar embereknek

szeretnénk megfelelni, a magyar vidéknek és a fővárosnak és az európai uniós jogszabályoknak.

Különbséget kell aközött tennünk, hogy az európai uniós jogszabályok milyen hatásköröket érintenek. A jelenleg tárgyalt jogszabály az esélyegyenlőségről és az egyenlő bánásmódról szól.

(15.00)

Ezek nem nemzeti szuverenitási kérdéskörbe tartozó témák, hanem ezek európai, sőt nemcsak európai, hanem a világban közös, fontos értékek. Ezekben mi azt az álláspontot képviseljük a Fidesz részéről, hogy szeretnénk megfelelni minden tekintetben ezeknek az értékeknek, és az Európai Unió jogszabályait ebben a tekintetben is szeretnénk betartani. Veszélyes dolog egy kötelezettségszegési eljárást nem figyelembe venni.

A másik kérdése Gyüre Csabának az volt, hogy hogyan is tudjuk mi összeegyeztetni ezt a jelenlegi törvénymódosítást és azt, hogy a brüsszeli kötelezettségszegési eljárásnak szeretnénk megfelelni, azzal, hogy egyébként most egy nemzeti konzultáció keretében egy „Állítsuk meg Brüsszelt!” kampányt folytat a kormány és a kormányzó pártok.

Ha itt lenne Gyüre Csaba, de remélem, hogy majd elolvassa a jegyzőkönyvben, vagy a televízióban esetleg most figyelemmel kíséri a hozzászólásomat, két teljesen különböző dologról van szó. Amint említettem, az esélyegyenlőség kérdése európai és világértéket képvisel. Azok a kérdések, amelyeket a nemzeti konzultációban érintünk, és amelyekben szeretnénk Brüsszelt megállítani, a nemzeti szuverenitásunkat és függetlenségünket érintő kérdések. Ez a kettő élesen elkülönül egymástól.

Ezekben a kérdésekben, tehát az adópolitikánkban, a munkahelyteremtési kedvezményeinkben, a foglalkoztatáspolitikánkban vagy éppen az energiapolitikánkban mi saját utunkat szeretnénk járni és a nemzeti függetlenségünket megőrizni. Semmi nem kötelez bennünket arra, hogy ezeket feladjuk.

Ha az Európai Unió jogszabályai szerint, az Európai Unió törvényei szerint élünk, akkor igenis vannak olyan pontok, amelyeket be kell tartanunk, be is tartjuk, és vannak olyanok, amelyekben viszont megvan a szabadságunk. És mi ezekhez a jogainkhoz szeretnénk ragaszkodni, és ragaszkodni is fogunk a jövőben.

Sajnos valóban előfordul az, hogy Brüsszel, még ha érdeke is lenne, és még ha tudja is, hogy az európai uniós jogszabályok hogyan szólnak, ennek ellenére szeretné, hogyha azokat egyes országok nem tartanák be. Szeretném innen is elmondani, hogy néha Brüsszel azt mondja, hogy ne tartsuk be azokat az európai uniós kötelezettségeinket, amelyek például a schengeni határok védelmére vonatkoznak, mi ettől függetlenül, mert tisztán játszunk, betartjuk azokat a jogszabályokat is, azokat az európai uniós jogszabályokat, amelyeket Brüsszel nem szeretné, hogyha betartanánk. Ha egyes európai uniós vezetők nem szeretnék, hogy mi megvédjük a magyar és az európai kultúrát, mi akkor is megtesszük. És ha az

európai vezetők némelyike nem szeretné, hogy a biztonságot védjük, Magyarország és Európa biztonságát, mi akkor is megtesszük, saját magunk miatt is, a magyar emberek miatt is, Európa egészségéért és az Európai Unióért is.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, én sok minden más, a mai vitában elhangzott dologgal egyetérték, bár ezek nem tartoznak szorosan a ma tárgyalt törvényjavaslatához. Érdemes lenne ezt esetleg más körökben megvitatni.

Tehát valóban, a pedagógusok felelőssége óriási. Nem a jelen törvény fogja garantálni, hogy a magyar pedagógusok úgy fogják fejleszteni a tanulókat, ahogyan kell, hanem a magyar pedagógusoknak az egyéni hozzáállása, a továbbképzése, a szakmai tudása és kompetenciája erre a biztosíték. Azt gondolom, hogy bízunk kell a magyar pedagógusokban, és bízunk kell abban a munkában, amelyet a felsőoktatás átalakítása és a pedagógusképzés átalakítása területén tesz a kormány. Ezeket a javaslatokat én a Kulturális bizottságban, amikor a témáról tárgyalunk, akár az ellenzékétől jött felszólalásokat is tolmácsolni fogom.

Tehát sok mindenben egyet tudunk érteni, hogy a megvalósítás talán sokszor kardinálisabb kérdés is, mint maga a törvény. Én azt gondolom, hogy ez a kettő együtt működik csak. Tehát nekünk olyan törvényeket kell meghoznunk, amelyek mentén majd az iskolák, a szervezetek, a különféle állami intézmények úgy tudják az esélyegyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményeit teljesíteni a magyar emberek javára, hogy az mindenkinek a hasznára lehessen.

Tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, hogy fontolják meg az általános vitában és majd a részletes vitában elhangzottakat, illetve elhangzandókat. Ezt a törvényt, azt gondolom, hogy leszavazni felelőtlenség. Köszönöm szépen a figyelmet, tisztelt elnök úr, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim. *(Dr. Völner Pál tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dunai Mónika képviselő asszony. Megadom a szót felszólalásra Teleki László képviselő úrnak, MSZP.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónikának szeretném címezni, hogy én nem mondtam azt, hogy szégyelljék magukat. Tehát szeretném jelezni, hogy azt mondtam pontosan, és pontosítanám, hogy nem kellett volna megvárni a kötelezettségszegési eljárás folyamatát, hanem az ellenzék hangját meg kellett volna hallani, mert ha meghallották volna, akkor nem kellene most az Európai Uniónak megfelelni és idehozni ezt a törvényt, hogy a szegregáció ezen részét kezelje a kormány - tehát nagyon fontosnak tartom.

Azonkívül számtalan olyan dolog van, azt gondolom, amit elmondott ön is és elmondtunk többen is, hogy hogy gondoljuk. Nem lehet ma azt látni, hogy akár a nemzeti roma stratégiában, akár az európai roma keretstratégiában önök megkérdeznék az ellenzékét, hogy mi a véleményünk arról, hogy mi van abban a keretstratégiában, mind a kettőben,

vagy hogy éppen az ütemezése hogy néz ki, hogy mi valósult meg abból a keretstratégiából, akár az európai uniós, akár pedig a hazai roma keretstratégiából.

Én szeretném jelezni önnek, hogy annak ellenére, hogy a pénzeket láthattuk, hogy vannak benne források, mint ahogy jeleztem az ösztöndíjaknál is, csak nem látható, hogy a roma ösztöndíjak hogy érvényesülnek. Nem látható az, hogy a „Híd a munkába” hogy érvényesült, mert Farkas Flóriánt naponta támadják azzal, hogy ellopta azt a pénzt, azt az 1,6 milliárd forintot. Tehát higgye el nekem, hogy lehet, hogy források vannak abban a munkában, amit önök elkezdtek, viszont nem teszik láthatóvá, hogy azt érzékeli a társadalom is. Ebből lehet azt is következtetni, hogy a magyarországi cigányság sem érzi azt, hogy előmozdulás lenne.

Kérem és könyörgöm, hogy menjünk ki telepre, nézzük meg, mi a helyzet ott. Itt lehet szép szövegeket mondani, meg lehet nagyon jó mondatokat mondani az integrációról meg a szegregáció felszámolásáról, viszont ha megnézzük azokat a hátrányos helyzetű régiókat, amelyekről beszéltem, akkor láthatjuk azt, hogy egyetlenegy dolognak köszönhető, hogy működik a rendszer, azok pedig a pedagógusok. Ha nem lennének az elhivatott pedagógusok, akkor már nem lenne az a rendszer, hogy lehetne arról beszélni, hogy még bemege a gyerek az oktatási intézménybe, mert nem lenne, aki működtesse. Nem a KLIK-nek, vagy nem tudom most már, hogy ki működteti, nem a kormányhivatalnak köszönhető, hanem azoknak a pedagógusoknak, akik elszántak, és nap mint nap bemennek, erőn felül teljesítenek azért, hogy a roma gyerekek valamilyen tudást szerezzenek.

Tehát a magam részéről, a Magyar Szocialista Párt részéről nekik köszönjük meg és mindenképpen nekik köszönhető, hogy a rendszer még működik. Viszont a kormánynak a párbeszéd hiányát mindenképpen a szemére kell hogy olvassam, hogy nem tette ezt meg.

Én mindig elmondom azt is, ha valami jó dolog történik, mert az óvodai részeken lehet látni fejlődést. Ott lehet látni azt, hogy a kötelező óvodai ellátás egy fontos szelete a magyarországi romáknak is, és abban kiemelem akár Balog Zoltán személyét, akár pedig a kormányzat szempontjából az egész kormány működését, mert az egy olyan fontos folyamatot indít el, amely a felsőoktatásig vezethet, és olyan kitörési pontokat jelenthet, amit más nem tud megadni.

Ezért tehát nem lehet azzal vádolni a Magyar Szocialista Pártot vagy éppen személyemet, hogy csak azt mondom el, hogy mi nem működik, hanem azt is elmondtam, hogy jónak tartom az ösztöndíjat, csak nem átlátható. Nem beszéltem még a roma szakkollégiumról, amit jónak tartok, államtitkár úr. Nem beszéltem az Arany János tehetséggondozó programról, amit jónak tartok, habár azt is felül kell vizsgálni, mert most már sokkal több pénz belemegy, mint amennyi tanuló van a rendszerben, és azt lehet látni nap mint nap, ha ezt jól megnézzük, hogy az Arany János tehetséggondozó hálózatban ott vannak a források, viszont a gyerekeket már nem tudják lasszóval sem fogni.

(15.10)

Mi az oka, hogy nem mennek be ebbe a programba? Pedig a lehetőség kegyetlen jó, az kiváló.

Ezeket a kérdéseket tehát, azt gondolom, közösen tudjuk csak megoldani, és erre mondtam azt, hogy ha figyeltek volna az ellenzéki hangokra, akkor talán a kötelezettségszegési eljárás nem valósult volna meg. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Teleki képviselő úr. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, jegyző úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Egyetlenegy dolgot szeretnék mondani, kérdezni önöktől, Dunai Mónikától, a Fidesz vezérszónokától, az államtitkár úrtól, aki reményeim szerint válaszol. Meg lehet-e úgy oldani egy problémát - mert most igazából már nem egy problémáról beszélünk, tehát nem kifejezetten erről a módosítóról, hanem általában a szegregációról kezdünk el beszélni -, meg lehet-e úgy oldani valamit, egy problémát, hogyha nem ismerjük? Ez a kérdésem. Azt vettem fel, hogy mérjék fel ezt, vannak rá tudományos módszerek, és amikor hallottam a képviselő asszonytól, hogy felajánlotta, hogy még a bizottságba is beviszi az ellenzéki véleményeket, akkor erre szeretném kérni. Bár a Kulturális bizottságban én magam jó párszor felvettem már ezt, de akkor várom a képviselő asszonytól, hogy ő vesse fel majd ezt a javaslatot, ami pedig a szegregáció felmérése Magyarországon. Amíg ezt nem látjuk, azt sem tudjuk, hogy miről beszélünk, csak elképzeléseink lehetnek a problémáról, egyetértek. Hogyha nem megyünk ki terepre, hogyha nem mennek ki terepre, akkor legalább tudományos módszerekkel mérjék ezt fel, hogy mi az, amiről szó van.

Még annyi, hogy nagyon hangsúlyozottan a pedagógusok felelősségét említette a képviselő asszony. Én azt gondolom, hogy hét év kormányzás után nagyon óvatosan kellene azzal bánni, hogy mekkora a pedagógusok felelőssége. Természetesen nagy, de nagyon nagy a kormányzat felelőssége is ebben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Völner Pál államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm a hozzászólásokat, hiszen valamennyi hozzászólás felelősségről tanúsított ennek a kérdésnek a tekintetében. Külön köszönöm a nemzetiségi bizottságnak a véleményét,

amely rámutatott gyakorlati problémákra, ugyanakkor a szószóló asszony jelezni tudta, hogy ez a módosítás alapvetően nem érinti a nemzetiségi jogokat és nem jelenti azoknak a sérelmét.

Ugyanakkor a hozzászólások azt is feltárták, hogy egy sokkal komplexebb problémakörrel beszélünk, mint amit konkrétan maga ez a módosítás érint, és talán az is probléma, hogy ez a fajta uniós oldalról való megközelítés, ami integrációról, szegregációról szól, megint csak pontatlan, mert az integrációnak van egy asszimilációs értelmezése is, ami nemzetiségi oldalról teljesen elfogadhatatlan lenne. Talán helyesebb lenne egyfajta emancipációról beszélni, és arról a fajta esélyegyenlőségről, amire pontosan ez a módosítás lehetőséget ad, hiszen kimondja azt, hogy ennek a fajta oktatásnak, ennek a fajta iskolának ugyanazt a minőséget kell az alaptanterv tekintetében biztosítani, mint ami az általános oktatási formák között rendelkezésre áll.

Ami a foglalkoztatási lábát érinti a problémakörnek, csak azt tudom mondani, hogy a kormányzat nemcsak retorikájában, hanem számadatokban is igazolni tudja, hogy a foglalkoztatás terén elkötelezett.

Ami a romatelepek kérdését, egyebeket illeti, tudjuk, hogy létezik a program, tudjuk miniszter úrnak az elkötelezettségét; azt hiszem, a képviselő úr sem vonja kétségbe ezen a területen, hogy maximálisan figyel erre a területre.

Ikotity képviselő úrnak, illetve azoknak, akik a kötelezettségzegési eljárásról szóltak, azért arra utalnék, hogy egy 2003-as jogszabálynak a módosításáról beszélünk, tehát gyakorlatilag az a helyzet, hogy az uniós belépés előtti törvényszövegek, illetve az eltelt időszak alapján az Unió arra a következtetésre jut, hogy bizonyos szövegmódosításokra szükség van. Én inkább pontosításról beszélnék, ugyanis a korábbi esélyegyenlőségi érdeksérelmeket sem lehet abban a formában kimutatni, ahogy ezt egyesek vizionálták, és valóban, ezek a földrajzi determinizmusok, ahol gyakorlatilag adott területen nehéz úgy

szegregációról beszélni, hogyha csak roma gyerekekről vagy éppen egy nemzetiségi településről beszélünk, amit egyik oldalról úgy foghatunk fel, hogy hál' istennek ott kisebb a probléma a gyakorlat terén, mondjuk, ahol egy nemzetiségi iskolát tud fenntartani a nemzetiségi önkormányzat, a másik oldalról viszont, hogyha egy cigány vagy roma községről beszélünk, akkor pedig szegregációs vagy éppenséggel inkább szociális és társadalmi problémákról beszélhetnénk igazából. Tehát nem annyira oktatásügyi probléma oldaláról lehet ezt megközelíteni, és ennek a kezelése, mondom, sokkal komplexebb problémát jelent, és együtt és sok eszköznek az alkalmazásával lehet ezeket megoldani.

Ikotity képviselő úr említette, hogy miért most kerültünk ebbe a fázisba. A benyújtás óta is folyamatosan volt a Bizottsággal egyeztetés, ami nélkül szerintem biztonságosan nem beszélhetnénk róla úgy, hogy adott esetben nem az lenne, hogy hoztunk egy törvényt, amely aztán megint nem elfogadható a brüsszeli szabályozás szerint. Megint csak azt mondom tehát, hogy talán megfontoltan és eredményesen haladtunk ebben a kérdésben.

Nagyon szépen köszönöm még egyszer mindenkinek az aktivitását, és köszönöm a szót, és kérem majd a törvénymódosító javaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés jövő héten hétfőn 9 órakor folytatja ülését. **Az ülést napot bezárom.**

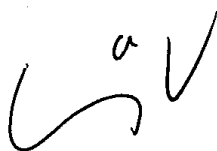
(Az ülésnap 15 óra 17 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)